

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

4
ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nusc̃p̃ an
tea impre
m.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 16.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ἑκ μὲν ἧς φιλομαθὴς, ἑκ δὲ πολυμαθὴς.

Ioannes Schottus, Argenting
studiosius elaboravit,
Sed relectos iudica.

1515.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni

Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinenſi, cui ambo vitę huius initia debemus, omnis eruditiorę coetus ad grām eloquentiā, veluti πρὸς τῆς ἀμαλβιας κέρας adſpiceret: cōductoq; aliunde pręceptore Conrado Melliffi politano, Eraſmi Rotterodami diſcipulo, gręcę linguę non indocto, auide admodum Theodori grammaticę perdiſcat: viſus ſum mihi opere precium facturur: ſi Deorę Luciani Samofatenſis dialogos, ductu clariffimi viri Aleandri Mottenſis / p̄ceptoris mei, Lutecię publicatos gręce / ſub tua impreſſoria incude, gręcolatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄ ſi ex mutis (ut aiunt) magiſtris, gręci aliquādo euadere poſſent. Eſt em̄ in illis mira quędā mixta urbanitate facilitas, neq; leporis minus. Candidi ſunt: venuſti: & citra faſtū ſublimes. Heroas / q̄s gentilitas deos credit, inducunt loquentes: ſuiſq; quęlibet depingūt coloribus. Deniq; ad gręcę linguę intelligentiā venandam, mirū in modū ſunt accōmodati. Teſte vſ uno nō tam Germanię nrę / q̄ totius orbis ſplendore Eraſmo Rotterodamo: qui in libello quē de ratione ſtudij inſcripſit: quū de authoribus gręcis in quos protinus incidas / quippiā admonuiſſet: Luciano nrō primas partes tribuit. Neq; facile offendas / qui huic ſententię nō ſubſcribat. Niſi forte egrediētes quosdā: qui tenebras ſuas quibus inuoluſi ſunt / undiq; circūferunt: nihil probantes / pręter id qđ ſordidū eſt / & ab omni cultu alięnum. Quibus noſter hic non deſudat labor. quū & ut

sacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū crihstia-
no adhibere legendū: in quo nil præ louis stupra/ra-
ptus/adulteria, *παιδεύσεις*, & alia id genus fide carē-
tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
fabulo sa atq; sceleribus scatentia legere dedignā: ca-
ueat quęso/ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliug: Im-
pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 12. sic scri-
bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
domę flagitio/Dauid regis homicidio/ & alijs impro-
be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
ta est historia? Fateor tñ ingenuē: in hoc Luciano nō
delitescenduz/nisi quatenus græcę facundię deseruit.
Nam sacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
Erasmo nro, in fonte suo/id est græco eloquio degus-
tabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
& veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
tionis summa collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
cepisti, arte tua impressoria succurre: bonisq; consule
hec minutula, memor huius Hesiodici,

ἔι γὰρ κενὸν μικρὸν ἐπὶ μικρὸν καταβῆι,

ἢ βαυλὸν τοῦτ' ἔρδῃς, τοχάρεν μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterę vale. Ex Viridario, Joannis Argentineñ.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΥΑΤΕΩΣ

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δ. προμνήσω,

καὶ Διδώ.

ΠΡΟΜΗΘΕΪΣ.

ἔσθ' ὅς με δὲ Ζεῦ· Διὸς γὰρ ἦδη πέποιθας
Ζ. Δώσω σέ φησ' ὅρ' ἐχέην βαρυτέρας
πέλας ἔχοντα, καὶ τὸν καυκάσου δ'
λοῦν ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ
ἐκκαίδεκα γυνῶν μὴ μόνον κείρεσθαι

τὸ καὶ· ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι· αὐτὸς δ' ἄν
τοὶ αὐτὸς ἡμῖν Ζῶα τοῦ ἀνθρώπου σὺν ἑστιάσει· καὶ τὸ πῦρ
ἐκλετάσῃ· καὶ τὰς γυναικὰς ἐδωκυόρυσσας· καὶ γὰρ ἐμὲ
ἐξ ἡπάτης αὐτῆς ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρείων, ὅσα τιμὰν καὶ
λυμμένῳ μοι παρὰ τοῖς καὶ τῆς αἰνέσεως τῶν μοιρῶν σταν
τῶ· φησὶ γὰρ τί χρὴ λέγειν; Π. δυκοῦν ἰκανῶς ἦδη τὴν
Δίκην ἐκτείνειν αὐτοῦ τοῦτον Ζῶον τῶ καυκάσῳ προσελκί
νους τὸν κακίστα δυνάων ἀπὸ τοῦ μενοῦ αὐτὸν τρέφει τῶν
πατρί· Ζ. οὐδὲ πολλοὶ μὲν οὖν τοῦτο αὐτὸς δὲ παθεῖν
Π. μὴν ἡ καὶ αἰσθί με λυσεῖς δὲ Ζεῦ· ἀλλὰ σοὶ μὲν
σω πανδωκυόρυσσας· Ζ. κατασοφίῃ με δὲ προμνήσω.
Π. καὶ τί πλέον ἐξω; οὐ γὰρ ἀνοήσεις· ἀνὴρ ἐνδὲ δ
καυκάσου ἐστὶν οὐδ' ἀπορήσας Δεσμῶν ἡντι τεχνάων
λίσσασθαι· Ζ. εἰπέ πρότερον ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις
αὐτοῦ καὶ ἡμῖν ὄντα· Π. ἢ εἰπω ἔφ' ὅτι βασιλῆες νῦν
ἀξιόταστος ἔσομαι σοὶ καὶ περὶ τῶν ὑπαλοίπων μαντεῶν
μενός· Ζ. πῶς γὰρ οὐ; Π. παρὰ τῆς θεῆς τῆς συνεσ
μενός αὐτῆς· Ζεῦ τῇ ἡμέρῃ γινώσκω· τί δ' οὐκ ἐπὶ τοῦτο
Δοκίμω γὰρ τι ἀνθρώπος ἐρεῖν· Π. μὴδ' ἐμὲ Ζεῦ κοινωκυόρυσ
τῇ Νηφείδι· ἡ γὰρ αὐτὴ κοφορύσσει ἐκόν, τὸ τεχνεῖν ἴσα ἐξ

LIBER I
LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

2 Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Solue me Iupit, grauiā em̄ iā passus sum.
I, Soluā te ais: quē oportebat grauiores
pedicas habentem/ & Caucasum to-
tum super caput incumbentem/a
sedecim vulturibus non solum corrodi
epar: sed & oculis carere effossis, eo q̄
hęc nobis animalia homines effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et mīeres fabricatus es. q̄b̄ egdē me
decepisti in distributione carnū: ossa piguedine ob-
ducta, mihi apponens/ & meliorē partium tibi
īpi seruans. Quid optet dicere? P, Igit̄ sufficiētē iā
poenam exoluī: tantū tempus Caucaso affi-
xus/ pessimā auium perdendam aquilā, nutriens in e-
pate. I, neq̄ momētū p̄ticulę hoc eorū q̄ te optet pati.
P, Atq̄ nō sine mercede me solues Iupit: s; tibi signifi-
cabo valde neciū. I, Blādiēdo decipis me Promet.
P, Et qd plus habebō? Nō em̄ ignoras rursus ubi
caucasus ē: neq̄ idigebis vīcul̄ si quō yfutas agēs de-
prehēdar. I, Dic prius (aliquā mercedē accipies) ne-
ciū nobis exns. P, Si dixerō ad quē locū vadis nūc,
fidedignus ero tibi & de reliquis vatici-
nans. I, Quō enim non? P, Ad Thetin/coitus
rus cū ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igit̄ ob hoc?
videris qdē aliqd verū dicere. P, Nihil lu. cōlcaueris
Nereidi, si em̄ ipsa grauida rddet̄ ex te: fētus filia faciet

γαύετε γὰρ σὲ διὰ ἣν οὐν ἐδρασαν τὸν θρόνον. τὸ φῶς
ἐκπέμπεται μετὰ τοῦ ἀρχαίου. π. μὴ γένοιτο ὡς ζεῦ, πληρὸς τοῦ
τότ' ἡ μίξις αὐτοῦ ἀπειλεῖ. γ. χαίρετε τοι γὰρ οὐμ
θετίς. σὲ δὲ ὁ ἡφαιστος ἐστὶ τοῦ τοῦ σ' λυσάτω

Εἰς Διὸς καὶ Ἑρμῶν. Ζεῦ σὺ
τῆν ἱναρχὴν παῖδα τῆν καλὴν οἶσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆν
ἰὼ λέγεις. γ. οὐκ ἐπὶ πόλιν ἐκείνην ἐστὶν, ἀλλὰ λαμαλυσ.

Ε. τεραστίον τὸ τῷ τρώεσσι δ' ἐπιλαλή. γ. ζήλονται σὰ
σα ἢ ἡρὰ μετεβαλέν αὐτήν. ἀλλὰ ἡ καινὴ ἀλλοτρίαν δαυόν
ἐπὶ μεμνησάνται, τῇ κοινοῦ αἰμονι βουκόλου τρεῖς πολυόμε

ματόν. ἄργον τὸν νομὰ ἐπέσκησεν, ὅς μεμνὲν τὴν λαμαλιν αὐ
τῶνος ὦμ. Ε. τί οὐμ καὶ σὺ κρη καίειν; γ. καταπτόμενος
ἐσ τὴν νέμεσιν, ἐκεῖ δὲ πρὸς ἄργος βουκόλος, ἐκείνον μὲν

ἀπὸ κτήνου. τῆν δὲ ἰὼ διὰ τὸν πελοπόννησον ἐσ τὴν ἀγνῶστον
ἀπαρχαίων, ἰστὴν πόλιν σον. ἢ, τοιοῦτον ἐστὶν θεός τοῖς ἐκεί
ἡ νέϊλον ἀναγέτω, ἢ, τοῦσ' ἀνέμους ἐπὶ πᾶσι μετᾶτω, ἢ, σὼζε

τω τοὺς πλείοντας. Διὸς, καὶ ταυμνιδου. γ.
ἄγε ὡς ταυμνιδου, ἡ κομὴν γὰρ ἐνθα ἔχειν. φίλη φὺν με ἡ

δὴ, ὅπως εἰδὼς οὐκ ἐπὶ ῥαίμφοσ ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ'
ὄνυχας ἐξείσ, οὐ πτερά οὐδὲ ἐφαίνονται σοὶ πτηνός εἶναι
δοκῶν. γ. ἀνέστω, οὐκ ἀέτωσ' ἀπὸ ἡσθα, ἢ, καταστᾶμε

νος ἡρπᾶσας με ἀπὸ μέσθ' ἡ ποιμνία. πῶς, ἰδὺν τὰ μεν
πτερά ἐκείνα σοὶ ἐξέρρηκε; σὺ γὰρ ἄλλος ἢ δὴ ἀνὰ πτεφ

νας; γ. ἀλλ' οὐτε ἀνέστωσ' οὐδ' ἀέτωσ' ὡς μετὰ κίον, κῦτε ἀ
τὸς δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὐδέ σ' εἰμι, πρὸς τὸν

καιρὸν ἀλλοτρίας ἐμάντομ. γ. τί φησ; σὺ γὰρ δὲ πᾶν ἐκεί
νος; εἴτα πῶς σὺ γὰρ οὐκ ἔχεις, οὐδ' ἐκείνα οὐδέ λᾶσι
οὐδ' εἰ τὰ σκέλη; γ. μόνον γὰρ ἐκείνον ἡ γὰρ θεῶν; γ. ναὶ καὶ
οὐδ' ἐκείνῃ αὐτῷ ἐνδορκίῃ

Εἰς Διὸς καὶ Ἑρμῶν. Ζεῦ σὺ
τῆν ἱναρχὴν παῖδα τῆν καλὴν οἶσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆν
ἰὼ λέγεις. γ. οὐκ ἐπὶ πόλιν ἐκείνην ἐστὶν, ἀλλὰ λαμαλυσ.
Ε. τεραστίον τὸ τῷ τρώεσσι δ' ἐπιλαλή. γ. ζήλονται σὰ
σα ἢ ἡρὰ μετεβαλέν αὐτήν. ἀλλὰ ἡ καινὴ ἀλλοτρίαν δαυόν
ἐπὶ μεμνησάνται, τῇ κοινοῦ αἰμονι βουκόλου τρεῖς πολυόμε
ματόν. ἄργον τὸν νομὰ ἐπέσκησεν, ὅς μεμνὲν τὴν λαμαλιν αὐ
τῶνος ὦμ. Ε. τί οὐμ καὶ σὺ κρη καίειν; γ. καταπτόμενος
ἐσ τὴν νέμεσιν, ἐκεῖ δὲ πρὸς ἄργος βουκόλος, ἐκείνον μὲν
ἀπὸ κτήνου. τῆν δὲ ἰὼ διὰ τὸν πελοπόννησον ἐσ τὴν ἀγνῶστον
ἀπαρχαίων, ἰστὴν πόλιν σον. ἢ, τοιοῦτον ἐστὶν θεός τοῖς ἐκεί
ἡ νέϊλον ἀναγέτω, ἢ, τοῦσ' ἀνέμους ἐπὶ πᾶσι μετᾶτω, ἢ, σὼζε
τω τοὺς πλείοντας.

Εἰς Διὸς καὶ Ἑρμῶν. Ζεῦ σὺ
τῆν ἱναρχὴν παῖδα τῆν καλὴν οἶσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆν
ἰὼ λέγεις. γ. οὐκ ἐπὶ πόλιν ἐκείνην ἐστὶν, ἀλλὰ λαμαλυσ.

Εἰς Διὸς καὶ Ἑρμῶν. Ζεῦ σὺ
τῆν ἱναρχὴν παῖδα τῆν καλὴν οἶσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆν
ἰὼ λέγεις. γ. οὐκ ἐπὶ πόλιν ἐκείνην ἐστὶν, ἀλλὰ λαμαλυσ.

Εἰς Διὸς καὶ Ἑρμῶν. Ζεῦ σὺ
τῆν ἱναρχὴν παῖδα τῆν καλὴν οἶσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆν
ἰὼ λέγεις. γ. οὐκ ἐπὶ πόλιν ἐκείνην ἐστὶν, ἀλλὰ λαμαλυσ.

tibi, qualia & tu fecisti Saturno: I, Hoc ais:
expulsum me a regno. P, Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius praefert. I, Valeat igitur
Thetis, te vero Vulcanus ob hoc soluet.

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.
Illam Inachi puellā pulchrā nosti Mercuri. M, Etia,
Iō dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca.
M, Mōstrosus hoc. Quō mutata est? I, Zelotypi
a mota Iuno, trāformauit ip̄a. S; & nouū aliđ q̄piā
molestū fabcauit: infautū bubulcum q̄ndā, multiocu
larem, Argum nōie constituit q̄ pasceret iuuenca: sine
fōno exns. M, Quid igit nos opt̄ facere? I, deuolās
in Nemeā siluā, illic alicubi Argus pascit: illum quidē
interficito: ipsam ꝑo Iō per pelagus in Aegyptum
abducens/Isim facito: & in posterū sit deus incolis:
& Nilū deducat: & ventos relaxet: & sero
uet nauigantes. 3 Iupit̄, & Ganymedes. IV.

Age o Ganyṁ. puenimus em̄ q̄ optebat, osculare me
iā: ut videas nō amplius rostrū aducū me hñte; neq;
ungues acutos/neq; alas: q̄l apparuerā tibi volatīf eē
apparens. G. Homo/nō aquila nup̄ eras: & deuo
lās rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur
alē illę tibi ablatę sunt? Tu alius an apparui
sti? I. S; neq; homo quē vides adulescētule/neq; a
quila/sed omniū rex Deorū ego ip̄e sum: ad
occasionē mutās meiꝑ. G. Quid ais tu? Pan ille es?
dein/quō fistulā nō habes: neq; cornua: neq; hirsu
tus es crura? I. solū, n. illū existimas deū? G. Etia qdē
sacrificauimus certe ipsi coleatū

τρεῖς γὰρ εἶσι τὸ ἀντιλαβόμενον ἄγοντες, εἶναι ἐξ ἡμετέρου δὲ ἀνδρῶν
 καθύπερθε τίς εἶναι μοι δοκεῖς. γ. εἰπέ μοι. Διὸς δὲ οὐκ
 ἔκαστος ὄνομα, οὐδέ βασιμὸν εἶδες ἐν τῷ πατρὶσιν τῶν υἱῶν.
 τοὺς ἢ βροντῶν τοὺς ἢ ἀστράτων τοιοῦτοσ· γ. σὺ δὲ βέλ-
 τιστε φασ εἶναι. ὅς περ κιν κατέχευας ἡμῖν τὴν πολλὴν χά-
 λαν, ὃ δὲ κίμῃ ὑπερὸν ἡλεόμμενος, ὃ ποιῶν τὸν ἴδμον, ὃ
 τὸν κριὸν ὃ πατὴρ ἐθυσεν, εἶτα τί ἀνέκυσαν τὰ μεσσηρία.
 σὰς δὲ βασιλεῖ τῶν θεῶν τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λυκοὶ δι-
 κρετῶσάντο, ἡ δὲ ἐρήμοις ἐπιπρῶσόντες, γ. ἐτι γὰρ μέλας
 σὺ τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγενημένος, ἢ. ἐν ταύτῃ συνε-
 σόμενος μεθ' ἡμῶν. γ. τί λέγεις; οὐ γὰρ καταξείεις με
 ἡδὲ ἐς τὴν ἴδμιν τήμερον; γ. οὐδ' αἶμας ἐπὶ ματὴρ ἀ-
 τὸς ἐμὴν ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος. γ. οὐκ οὐν ἐπιζητήσει με
 ὃ πατὴρ, καὶ ἀθανάτη σὺ μὴ ἐνίσχωμ, καὶ πληγὰς ὅσας
 ρομλῆσθαι καταλύων τὸ ποιμνίον. γ. πῶν γὰρ ἐκεί-
 νος δέεται σέ; γ. μηδ' αἶμας, πόθεν γὰρ ἡδ' αὐτὸν μεῖδ'
 ἀπείξεις με, νασί σκνὺν μαῖοσι καὶ ἄλλων παρ' αὐτὸν κρι-
 ον τυθήσθαι λυτρά, ὑπερ' ἐμὸν, ἔχο μὲν δὲ τὸν τριετή τὸν
 με γὰρ ὅς ἡγείται πρὸς τὴν νομὴν. γ. ὥς ἀφελὸς ὃ
 πάϊς ἐστὶ καὶ ἀπλόηρος, ἢ αὐτὸν δὲ τοῦ το πάϊς ἐστὶ ἀν-
 ὃ τὸν κινῶς ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λαβὼν
 αὐτῶν, τὸν ποιμνίον καὶ τὴν ἴδμιν. σὺ δὲ ἡδὲ γὰρ ἐπὶ οὐρα-
 νίος εἶ, πολλὰ εὖ παύσεις ἐν τεύχεσσι καὶ τὸν πατέρα, ἢ τὴν
 πατρίδα, καὶ ἀντὶ μεν τρυφῇ καὶ γαλακτῷ, ἀμειβίσαι
 ἔδωκ' ἢ, νεκτὰρ πίνου το μεν τοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἡμῖν αὖ
 τὸς παρέξεις ἐγχείων. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἐτὶ ἀνθρώπος,
 ἀλλ' ἀθάνατος γὰρ σὺν ἡστέρα σὺν φαίνεσθαι ποιῶσιν καὶ
 λιστορ καὶ ὅπως ἐν αἵματι ἐσθ'. γ. ἢ δὲ παύειν με

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu ꝑo plagia-
 rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: Iouis ne
 audiueris nomen: neqꝫ aram videris in Gargaro pluē
 tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
 me vir ais esse: qꝫ paulo añ effudisti nobis copiose grā
 dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
 arietē pꝫ sacrificauit. Dēiqꝫ qꝫnā iprobe tētātē me sur
 isti rex Deorꝫ? Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
 puerunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ curꝫ ē
 tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
 untī nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
 modo in Idam hodie? I. Nequaqꝫ. qm̄ frustra aquí
 la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquireret me
 pater: & indignabitur nō inueniens: verberaqꝫ post-
 ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
 le videbit te? G. Neqꝫ ꝑo desydero iā ipm̄. Si autē
 hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
 tem imolandū, pꝫmia de me. Habemus eqꝫdē triennē
 magnū, qui pꝫcedit ad pabulū. I. qꝫ simplex hic
 puer ē, & icōsyderatus. sicqꝫ se hꝫ res: puer ē adhuc. Sꝫ
 Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
 ipsoꝝ: ouilis / & Idę. quādo quidē tu iam coele-
 stis es. multa bene facies hinc ꝫelitus & patri &
 patrię. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
 comedes: & nēctar bibes. hoc insupꝫ alijs dñs nobis i-
 pse pꝫbebis infundēs. Hoc ꝑo maximū: nō āplius hō /
 sed immortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
 cherimū: prorsusqꝫ ꝫelix eris. G. Si ꝑo ludere cu-

KIBBUZION Yom 6
 1. Gaden pashan
 2. Gaden pashan
 3. Gaden pashan
 4. Gaden pashan
 5. Gaden pashan
 6. Gaden pashan
 7. Gaden pashan
 8. Gaden pashan
 9. Gaden pashan
 10. Gaden pashan
 11. Gaden pashan
 12. Gaden pashan
 13. Gaden pashan
 14. Gaden pashan
 15. Gaden pashan
 16. Gaden pashan
 17. Gaden pashan
 18. Gaden pashan
 19. Gaden pashan
 20. Gaden pashan
 21. Gaden pashan
 22. Gaden pashan
 23. Gaden pashan
 24. Gaden pashan
 25. Gaden pashan
 26. Gaden pashan
 27. Gaden pashan
 28. Gaden pashan
 29. Gaden pashan
 30. Gaden pashan
 31. Gaden pashan
 32. Gaden pashan
 33. Gaden pashan
 34. Gaden pashan
 35. Gaden pashan
 36. Gaden pashan
 37. Gaden pashan
 38. Gaden pashan
 39. Gaden pashan
 40. Gaden pashan
 41. Gaden pashan
 42. Gaden pashan
 43. Gaden pashan
 44. Gaden pashan
 45. Gaden pashan
 46. Gaden pashan
 47. Gaden pashan
 48. Gaden pashan
 49. Gaden pashan
 50. Gaden pashan
 51. Gaden pashan
 52. Gaden pashan
 53. Gaden pashan
 54. Gaden pashan
 55. Gaden pashan
 56. Gaden pashan
 57. Gaden pashan
 58. Gaden pashan
 59. Gaden pashan
 60. Gaden pashan
 61. Gaden pashan
 62. Gaden pashan
 63. Gaden pashan
 64. Gaden pashan
 65. Gaden pashan
 66. Gaden pashan
 67. Gaden pashan
 68. Gaden pashan
 69. Gaden pashan
 70. Gaden pashan
 71. Gaden pashan
 72. Gaden pashan
 73. Gaden pashan
 74. Gaden pashan
 75. Gaden pashan
 76. Gaden pashan
 77. Gaden pashan
 78. Gaden pashan
 79. Gaden pashan
 80. Gaden pashan
 81. Gaden pashan
 82. Gaden pashan
 83. Gaden pashan
 84. Gaden pashan
 85. Gaden pashan
 86. Gaden pashan
 87. Gaden pashan
 88. Gaden pashan
 89. Gaden pashan
 90. Gaden pashan
 91. Gaden pashan
 92. Gaden pashan
 93. Gaden pashan
 94. Gaden pashan
 95. Gaden pashan
 96. Gaden pashan
 97. Gaden pashan
 98. Gaden pashan
 99. Gaden pashan
 100. Gaden pashan

ΘΕΛΟΥΝΤΟ *... ..*
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

piam: quis colludet mecū? In Ida em̃ multi cog-
 tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
 tibi hunc Cupidinē/ & astragalos valde multorū. Cō
 fide solum: & lētus sis: & nihil desyderes inferi-
 orū. G. Quid vero vobis utilis ero? An oues pasce-
 re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
 ad nectar paulopost ordiaberis: & curabis opotatōez
 G. Hoc qđ nō difficile. scio em̃ ut opteat effuder lac
 & coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
 ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
 tat. Hoc ꝑo coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
 ctar. G. Dulcius o Iupiter lacte? I. Scies post pusil-
 lū: et cū gustaueris/ nō āplius desyderabis lac. G. Por-
 ro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupi-
 dine? I. Non, sed ob hoc te rapui/ ut simul dor-
 miremus. G. Solus em̃ non possis: sed suauius
 dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
 Ganymedes/ sic pulcher. G. qđ em̃ te ad somnū iuua-
 bit pulchritudo? I. H3 qđdā icitamētū suauē: & facili-
 us iducit ip̃z. G. Atq̃ pat̃ meus idignabat̃ mihi cōdor-
 miēti: & narrabat mane/ quō turbarē ip̃ius somnū vo-
 lutans p̃ lectū, calcitrans, & aliquid loquēs in teā quan-
 do dormire, quapropt̃ ad matrē r̃mittebat me dormi-
 turū sēpiuscule. Si ob hoc ut ais/ rapu-
 isti me: deponere rursus in terram opus habe-
 bis vigilans. turbabo em̃ te frequenter cōuertens. I.
 Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te
 cum. exosculans em̃ perficiam sēpe & amplectens.

ἡ μὲν τὸν ἑρμῆν
καὶ τὸν ἰδῆν
καὶ τὸν ἰδῆν
καὶ τὸν ἰδῆν

Τ· Αὐτὸς ἀνείδεικτο· ἐγὼ δὲ κοίμισομαι σοῦ κατὰ φί-
λουντος· Ζ· Εἰσόμεθα τότε τί πρῶτον· νῦν δὲ ἀπαγα-
γὰς αὐτὸν ὡς ἑρμῆν, καὶ πῶτα τῆς ἀθανάστιας ἀγε δινοχέουσι·
ταῖς μὲν, διδάξας πρῶτον ὡς χρὴ ὁρῆγειν τὸν
σκύφον· Δ' ἔρωτος, καὶ Διός· Εἰρᾶς·
ἀλλ' εἰ καὶ τί ἡμάρτον ὡς Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων· Ζ· σὺν παιδίον ὡς ἔρωσ' ὅς ἀρχαίστε-
ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἰαπετοῦ· ἢ διότι μὴ πώγωνα μὴ γὰρ πο-
λιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀζίδιος νομιζέσθαι
γέρω καὶ παρῴργισέ μιν· Ε· τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρω
ὡς φῆς ἐγὼ, διότι με καὶ πεδῆσαι Διανόη· Ζ· σκόπε-
ῖς κατὰ φάτε εἰ μικρὰ, ὅς ἐμοὶ μὲν ὀύτως ἐντρύφῃς· ὡς
τε μὴδέ μιν ἐσιν δ' μὴ πεποιθήσας με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὀύτως ὄνδε μίαν ἡντινα ἔρασθῆναι
πεποιθήσας· ὄνδε συνῆκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σέ γε γενέμε-
νος· ἀλλὰ με δέει μαγγανεύειν ἐπ' αὐτὰς, καὶ κρύπτειν ἐ-
μαυτὸν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμὲ δὲ
ἢ ἡ ἰδῶσι τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέου· Ε· εἰκότως· ὄν γὰρ φέ-
ρουσιν ὡς Ζεῦ θνήσκει ὄνσαι τὴν πρόσοφιν· Ζ· πῶς οὖν τὸν
ἀπάλλων δ' βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φιλοῦσιν· Ε· ἀλλ'
ἢ δάφνη καὶ κέρινον ἔφυγε καὶ τοὶ κομῆτην καὶ ἀγένητον ὄντα·
εἰδ' ἐθέλεις ἐπείρασος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν ἀγίδα, μὴ δέ-
τὸν κεραυνὸν φέρε· ἀλλ' ὡς ἡδύς ποιεῖ σε αὐτὸν, ἐκατέρω-
θεν καθεμένος βοσρύχον· τῇ μίτρᾳ τούτου ἀνελκμένος·
πορφυρίδα ἔχει· ὑποδέου χρυσίδα· ὡς αὐτῷ· καὶ τυμ-
πάνοις εὐρυθμά βῶινε· ἢ ὅτι πλείους ἀκολοθῆσθαι
σοι τῶν Διονύσων καὶ νῶν· Ζ· ἀπαγε· ὄν γὰρ δεξαίμεν
ἐπείρασος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος· Ε· ὀνοῦμαι ὡς Ζεῦ μὴ

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
 lante. **I.** Videbimus tūc qd agendū. Nūc v̄o abduc
 ip̄m Mercuri: & bibentem ī mortalitatē/duc ut mini
 sfret nobis: docēs prius quēadmodū opteat porrigere
 cyphum. **A.** Amoris, & Iouis. **AMOR.**
 S; & si quid peccaui lupi?/ignosce mihi. puerulus eī
 sum & adhuc demēs. **I.** Tu puerulus Amor, atiqui
 or es multū lapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca-
 nos pduxisti: pp̄ hęc & ifās dignū putas existimari:
 senex & veſator exñs. **A.** qd v̄o te iuria affeci senex
 ut ais ego/pp̄ qd me et vīre affectas? **I.** Cōsidera
 o perfide/li sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro-
 pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
 cygnū, aquilam. me v̄o prorsus nullū quēpiā amare
 fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fa-
 ctus.. S; me optet dolere ob ipsas/ & abscondere me
 ipsum. Hę v̄o quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
 si videant/moriunt̄ prę timore. **A.** Merito. nō eī fe-
 runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. **I.** Quō igit̄
 Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? **A.** Sed
 Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et iberbē exñtē.
 Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
 fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teip̄m: utraq; par-
 te dimittens capillos/in mitra hos resumens.
 purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
 pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
 te Bacchi menadibus. **I.** Sile. non probauerim
 amabilis esse talis factus. **A.** Igit̄ Iupiter/neq;

Δε' ἐρῶν θέλε, ῥάδιον γάρ τοῦτό τε· Ζ. οὐκ· ἀλλ' ἐρῶν μὲν
ἀπαγαγμονέσερον Δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνειν· ἐπὶ ταῖτοισ' αὖν
τοῖς ἀφίμμι σε

ἦρασ καὶ διός.

ἦ
Ζ. Εἰ δὲ μείραυόν τοῦτο ὦ Ζεῦ τὸ φεύγιον ἀπὸ τῆς Ἰδίας
πᾶσας δειροὺς ἀνγαγῶς, ἐλαττόν μοι προσέ τοῦ νοῦ.
Ζ. ἢ τοῦτο γάρ ὦ ἦρα Ζηλοτναεῖς ἢ ἀφίμμι οὗτο καὶ αὖ
πῶτατορ· ἐγὼ δέ ὦ μὴ ταῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπὴν σε
εἶναι δόσσαι ἄν δαίμωνισσι μεμοί· ἦ· οὐδ' ἐκείναι μὲν
ἐνποιεῖς, οὐδ' ἐπρέποντα σεαυτῶν, ὅς ἀπάντων θεῶν Δεός
πῶτῃσ' ὦν, ἀπάντων ἐμὲ τῆρ νόμῳ γαμετῆν, ἐπὶ τῆρ γῆρ
κατεῖ, μοιχεύων κρυσίον ἢ ταυρὸς γενόμενος· πλὴν ὅλλ'
ἐκείναι μὲν σοὶ καὶ αὐτῇ γῆ μέντοι· τὸ Δ' ἰδίον ταῖσι παῖ
δίῳ ἀρσάσας ἀνεπῆσ' ὦ γυναιότατε θεῶν, καὶ σὺναικας
νῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθεὶς ἐνδοχούμ· διὰ τῷ λόγῳ οὕτως
ἡσυχέεις δινοχόων, καὶ ἀπογορευκασίρ, ὅρα ἢ τε ἦβη καὶ ὁ ἦ
φαισοὺς διακονούμενοι· σὺ δέ ἢ τῆρ κῆρυκα οὐκ ἄν ἄλλως
λαβοῖς παρ' αὐτοῦ ἢ φίλῃσας προτέρων αὐτῶν ἀπαντῶν ὁ
ρῶντων, καὶ τὸ φίλῃσας τοῦ Διὸς τοῦ νεκταροῦ· καὶ διὰ
τοῦτο δὲ δι' ὧν πολλὰς αἰτεῖς πείρ· ἐνίστε δέ καὶ
ἀπογενόμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ· καὶ πρῶτος ἀπο
λαβὼν τῆρ κῆρυκα, ὅσῳ ὑπὸ λήπῳ ἐν αὐτῇ πίνεισ, ὁ δὲ
καὶ αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἔνθα ποδοσχεύοσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πῖνῃ ἅμα καὶ φίλῃσ· πρῶτον δέ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπάντων
πατὴρ, ἀποδόμενος τῆρ αἰγίδα καὶ τοῦ κεραυνοῦ, ἐκείνῳ
σο ἀσραγαλίζων μετ' αὐτοῦ, πῶγωνα περικουτόν καθεῖ με
νός· πάντα δὲν ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ δῖον λαμβάνειν· Ζ.

καὶ τί δεινόν

q̃ amare vis. facile q̃dē hoc est. I. Nō, s; amare quidē:
expeditius vero ipsum consequi, ob hęc i
p̃sa remitto te.

I 5 Iunonis & Iouis.
I V N O.

Exquo adulescentulū hunc lupit/phrygiū ab Ida ra
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc Iuno zelotypa es iā ob simplicē hūc & miē
molestū: Ego yō putabā mulieribus solis difficilez te
esse quęcunq; conuersant̃ mecū. IV. Neq; illa q̃dē
recte facis: nec cōuenientia tibi sunt, qui oīm deorū do
minus exñs, relinquens me legitimā uxorem, ad terrā
descendens, moechās, aurū/vel taurus factus. Verē tñ
illę mulieres tibi in terra manent: hūc yō troianū pu
erulū rapiēs deuolasti gñosissime deorū: & cohitat
nunc in caput mihi intrusus. Nāq; (ut fama est) sic
īdigebas pocillatorib; & defessi s̃ utiq; Hebe et Vul
canus seruiantes. Tu vero & calicem non aliter
accipis ab ip̃o/ q̃ osculans prius ip̃m omnibus vi
dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq; sitiens sepenūero petis bibere. Interdū yō et
degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̃o bibis: unde
& ip̃se bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omnīū
pater/ponens clypeum & fulmen/sedi
sti ludens cum ip̃o: barbā tñ demis
sus. Oīa igit̃ video hęc: q̃prop̃ ne putes me latere. I.
Et quid graue

ὦ ἦρα μείρακιον ὅτ' ὡ καλὸν μεταξὺ πίνοντα κατὰ φίλον
 καὶ ἡδέσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φίλῳ ματὶ καὶ τῷ νεκταρί· ἦ
 γούρ' ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄλλα φίλῳ σέ, οὐκ ἐτί μεμ
 ἔη μοι πρὸς ἰστέρον τῶν νεκταρῶν διομένῳ τὸ φίλῳ ματὶ
 ναί· ἦ· παίδερασιν δὲ τοῖς λόγοις, ἔγωγε δὲ οὐτῶς μανέ
 ἡμῶς τὰ χεῖλη προσενεγκέμεν τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί
 οὕτως ἐκτεθνήμενον· ὦ· μή μου λῶιδ' αὐτοῦ ὅ γε γυναικὶ
 τῇ τοῖς παιδικῶν· οὐτοσί γάρ δ' ἐθελούσιας, ὁ βάρβαρος
 ὁ μαλθακὸς ἡμίῳ ἢ ποθεινότερος· οὐ βέλομαι δέ ἐπί τῃ
 μή σε παροξύνω ἐπὶ πολέον· ἦ· ἔθε καὶ γαμψήσας αὐτὸν
 ἐμοῦ ἔνεκα· μέμνησο γούρ' ὅτι μοι διατὸν δινοχόον του
 τὸν ἐμπαραινέισ· ὦ· οὐκ ἄλλο τῷ ἡφαίστῳ ἔδει τῷ σὸν
 υἱὸν δινοχέειν καὶ μὴ χαλκίοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἔκοντα
 ἐτί τῶν σπινθέρων ἀσπασίων, ὅρτι τὴν πύραυραν ἀσπί
 θέμενον· καὶ ὅς ἐκείνῳ αὐτῶν τῶν λακτύλων λαμβάνει
 καὶ τὴν κυλινά· καὶ ἐπὶ τῶν σπινθέρων φίλῳ ματὶ μεταξὺ
 ὁρῶν· ὅν' ἡ μήτηρ σὺν ἡδέως φίλῳ σείας· ὑπὸ τῆς ἀσβό
 λου κατὰ βάλεμενον τὸ πρόσωπον ἡδέως ταῦτα· οὐ γάρ
 καὶ παρὰ πολὺ ὁ δινοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ σύμπο
 σίῳ τῶν θεῶν· ὁ ταινυμένης δέ κατασεμπτέος αὐτῷ ἐσ
 τὴν ἰδὴν· καθαρὸς γάρ καὶ ῥοδόδακτυλος· καὶ ἐπί σπιν
 θέρῳ ὅρ' εἶ τοῖς ἔκτομα· καὶ ὁ σε λυγρὴ μαλίστα, ἢ φιλεῖ ἢ
 ἴσθι τοῦ νεκταρῶν· ἦ· οὐκ ἢ καλὸς ὁ Ζεῦ δ' ἡφαίστος· ἢ
 οἱ λακτύλοι αὐτοῦ ἀνέξοι τῆς σῆς κυλινθός· ἢ ῥοδόλη με
 σὸς ἐστί· καὶ ναυτίδ' δ' αὐτῶν αὐτῶν· ἐξ οὗ τοῦ καλὸν κομῇ
 τῇ τούτου ἢ ἰδὴ ἀνέθρεβε· παλαιὰ δέ οὐκ ἔωρασ' ταῦτα· οὐ
 δ' οἱ σπινθέρ' ὅν' δ' ἡ καμίνος ἀπετρεπὸν σε μὴ ἔχει τῷ
 νεῖρ παρ' αὐτοῦ· ὦ· λυγρὸς ὁ ἦρα σεκυτήρ· ὅς δ' ἐμ' αἰδοῖ

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, int' bibendū osculari:
 & letari ambobus & ob osculum/& ob nectar: Si
 igitur cōmittā ipi simul osculari te:nō amplius cōque
 rereris mihi/prestantius nectare putando osculū ei
 se. IV. Pediconū s' hi s'mōes. Ego v'o nō sic infa
 na sum: ut labra admoueam molli huic phrygio.
 sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissī
 ma/pediconū. hicce em effoeminatus/barbarus/
 mollis, iucundior & desyderabilior. Nolo dicere.
 ne te irritē magis. IV. Vinā & i uxorē duxisses ipz
 mei causa. Meminero igit' /q'li' mihi p pocillatorē hūc
 insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum
 filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
 adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo
 nentem:& ab illis ipsis digitis recipere
 nos calicem: & amplectantes osculari interea:
 quem neq; mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligi
 ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc: Non enim
 & preter multa alia/pocillator hic decorat conui
 uiū deorū. Porro ille Gany. vix qntū agēs ānū/stati in
 Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq;
 fundit pocūla:&(q'd te male habz i primis) osculat iu
 cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupi' Vul. &
 digiti ipius indigni tui calicis:& fuligine ple
 nus est:& nausea afficeris vidēs ipz: exq' illū pulchrū/
 tū hūc Ida educauit. olī v'o nō r'spiciebas hęc: ne cōa
 q; fauillę/neq; caminus abduxerūt te quo minus bi
 beres ab ipō. I. tristitia afficis Iuno teipaz, nihil aliq'.

καί μοι ἐπιτείνεις τὴν ἑρώτα ἡλότητος σου· αἱ δὲ ὄχθαι τῆς
παιδός ὡραίου δεχομένη τὸ ἔκτομα, σοὶ μὲν οὐ νόσοι
νοχοεῖται· σοὶ δὲ τὰν ἡμῶν ἐμοὶ μόνῳ ἀναδιδόναι τὴν κίλ
κα, καὶ ἐφ' ἑκάστη χιὸς φίλει με, καὶ ὅτε πληθεὶ ὄρεοις
ἢ αὐτὸς ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τούτο δακρύ
εις; μὴ δέσθαι· οἰκίζεται γὰρ ἡ πόλις σε λυτὴν ἐθέλει

τὸν ἱεῖνα τούτου δρῶς ὃ ζεῦ· ποῖόν τίνα τὸν τρόπον
 ἦν; Ζ· ἀνθρώπων εἶναι χρῆσον ὃ ἥρα καὶ συμπροτικόν.
 οὐ γὰρ ἀνάνην κ' αἰνᾷ ἰσοῦ τοῦ συμπροσίου ὦν· ἢ ἄλλ'
 ἀναξίσο εἶναι· ὑβρισὸς γὰρ ὦν· ὥστε μικεῖτι συνέστω· Ζ·
 τί δ' αἰ ὑβρίσῃ; χρεὶ γὰρ, ὅμαι, καμῆ εἰδέναι· ἢ τί δ'
 ἄλλο; καὶ γὰρ ἀσχυνομαι εἰσπερ αὐτο· τοιοῦτόν ἐστιν ὃ
 ἐτόλμισε· Ζ· καὶ μὴν διὰ τούτο καὶ μάλλον εἰποῖς ὅτι
 ὁ σὺν ἡ ἀισχέρεισ ἐπεχείρησε· μὴν οὐκ εἴπειρα τίνα; σὺν
 καὶ γὰρ ὁ πόδιόν τι τὸ ἀισχέρεισ ὁ περ ἀνὸκνήσειας εἰσπερ
 ἢ αὐτὴν ἐμε, οὐκ ἄλλην τίνα ὃ ζεῦ πολὺν ἦν χρόνον· ἢ
 τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀπηνῶ ἀφῆρα
 ἐσ' ἐμε· ὃ δὲ καὶ ἔστυνε καὶ ὑπεδάκρυε· καὶ εἰ ποτε πτόυ
 σα παραδοίην τῷ ταυνμῆδεϊ τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ κτεῖ ἐν αὐ
 τῷ ἐκείνῳ πτόει· ἢ λαβὼν ἐφίλει μετὰ ὑ, ἢ πρὸς τοῦσ' ὃ
 φθαλμόν προσῆγε, ἢ αὐτοῖς ἀφῆρα ἐσ' ἐμε· ταῦτα ἦ δὴ
 συνῆν ἑρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολλῷ μὲν ἠδουμένη λεγέμεν
 πρὸς σε· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μάλας τὸν ἀνθρώ
 πον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγονσ' ἐτόλμισέ μοι προσενεγγεῖν, ἔγω
 μὲν ἀφῆσα αὐτὸν ἐπὶ λακρυόντα καὶ προκλινδόμενον·
 ἐσιφραζάμεντα ὥτα, ὥς μὴ δὲ ὀνοῦσαι μὲν αὐτῶν ὑβρι
 στικά ἰκετεύοντοσ', ἀπὸ λῶν σοι φράσονσα· σὺ δὲ αὐτὸς

(tristeris/a

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ ꝑꝑetypia mota. Si ꝑꝑo
puero pulchro accipiēs pocuꝝ: tibi qđe filius tuus po
cilletur: tu ꝑꝑo Ganymedes mihi soli redde cali
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
& rurſū qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris? Ne timeas. Lugebit em̄ ſi quis te triftari voluerit.

6 Iunonis & Iouis. IVNO.

Ixionem hūc vides lupiꝝ: quibꝝ nā moribꝝ affectū
putas? I. Hominē eſſe utilem Iuno/ & cōbibonem.
nō em̄ intellexi nob̄ idignū ſympoſio exiſtere. IV. Sꝝ
idignus ē: iꝛuꝛioſus qđe exñs. qꝑꝑt nō āplius iꝛſit. I.
Quid aut̄ cōtumelię itulit: oꝝ em̄ (ut puto) & me iꝛſcīꝛ
aliqꝛ. Etem̄ erubeſco diceꝛ iꝑꝝ: tale ē qđ (IV. quid ꝑꝑo
ꝑſumpſit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qđcūqꝛ
turpi conatu tētauit. nūqđ igit̄ adnexus ē aliqꝛ mōꝛ: itel
ligo em̄ cuiuſmōi turpe ſit qđ reformidaueris dicere.
IV. Iꝑam me: nō aliā quāpiam lupiꝝ/ lōgo iā tꝑe. Et
quidē primū ignorabā rem/ ob quā attēte reſpiciebat
in me. Idē ꝑꝑo gemebat et ſublachrymabaꝛ. Et ſi qñ bī
bens tradidiſſeꝝ Ganymedi poculū: hic ꝑetēbat ex eo
iꝑo bibere. & capiēs oſculabaꝛ interea: & ad oꝛ (iā
cloſos admouebat: & rurſus ꝑſpectū i me itēdebat. heꝛ
intelligebā amatoria eē: et mīto qđe tꝑe verecūdabar
ad te: putabāqꝛ ceſſaturū a furore homiꝝ (dicere
nē. Poſtqꝛ ꝑꝑo et ſꝑmones auſus eſt mihi adꝑꝑere: ego
remittens iꝑm adhuc lachrymantē & volutantem /
claudens aures, ne audirem iꝑſius contu
melioſa ſupplicāis, acceſſi tibi dictura. Tu vero iꝑſe

vide quō punias virum. I. Euge sceleratus in me
ipsum/ & usq; ad lunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores: & ultra
modū amatores hoīm: q qdē & cōbibones ipos feci
mus. vēia digni sūt igr si bibētes silia nob egerit: et vidē
tes cēlestes p̄chritudīes, q̄les nūq; vidēnt in trā: desy
derauerūt frui ipis/ amore capti. Hic v̄o Cupido vi
olentū quiddā. & nō hoīb; solū imperat: sed et nobis
ipsis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
est: & ducit te: & fert naso (ut aiunt) trahēs: & se q̄ris
ipsum quo duxerit te: & imūtaris facile in id quod
iusserit: & prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
q̄nq; dē & ipe adsterio tētaueris oli ipius uxore: q̄ tibi
Perithon pepit. I. Adhuc em̄ tu memisti illorū si qd
ego lusi i terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt de
Ixione. mulctare quidē nequaq; ipm: neq; expellere
a cōuiuio. rusticū em̄ esset: eo q̄ amat: & ut ais lachry
mat & itolerabilia patit. IV. quid lupi? timui em̄ ne
quid iniuriosus dicas. I. Neq; q̄. Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuium, & ille vigilat (ut par est) p̄g a
more: adhibeamus ipsi afferentes. Sic em̄ ces
sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idip; desyderās. I.
Tamē sustine Iuno. quid em̄ & passa fueris molestū a
fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu
bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet p

τὴν ὁμοιοτητα. ὡς οὖν τοῦτο φησὶ· ὅτε γὰρ ἡ νεφέλη πῶς
 γεννιέται· αὐτὴ οὐτὴ σὺ νεφέλη· ὁ δὲ ζεῖων μόνον ἐξαπατήθησε
 ται. ἢ· ἀλλ' οἱ πάντες ἄνθρωποι ἀπειροκαλοὶ εἰσι·
 ἀνέχουσι κατελθὼν ἰσῶς, καὶ ἀκηλύσεται ἅ πασι, λέγων
 συγγεγεννησθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ συλλεκτροὶ εἶναι τῷ Διί· καὶ
 ποντοχά εἶναι μετὰ φειδύ αὐτοῦ· διδὼς πιστεύουσιν, ὅτι
 ἐκείνους ὡς νεφέλη συνῆν· ὡς οὖν ἡρτὶ τοιούτου ἐπὶ
 ἐς τὸν ἄδην ἐμπεσῶν, τροχῶ ἄδης οὐ προσδεῖς, συμ-
 περιεγενήσεται μετ' αὐτοῦ αἶι, καὶ πόνον σπῶνσον ἐξεί-
 δικην Διδου τοῦ ἔρωτος. ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτο γε,
 ἀπὸ τῆς μεγαλυνχίας· ὡς ἀπολλωνος, ἢ ἡφαίστου·
 ἢ ἑωρόκωσ' ὡς ἀπολλων τῆς μοῖας βρέφος τὸ ἀρτίτεχ-
 νον, ὡς καλόν τε ἐστὶ, καὶ προσγλαῖ πασι, καὶ διδοὶ τῇ κῆ-
 ρῳ ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποδοῦναι· ἢ· ἐκείνους γὰρ βρε-
 φος ὡς ἡφαίσε καὶ μέγα ἀγαθόν, ὁ τοῦ ταπεινοῦ πρεσβυτε-
 ρόν ἐστιν ὁ δὲ οὐκ ἐν τῇ πανουργίᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἀνδρῶν
 σοὶ δύναντο ἀρτίτοκον εἶναι· ἢ· ἔρωτα τὸν παρὲν δῶνα, οὐ
 τὴν τριαινὰν ἐκλεῖψεν· ἢ τὸν ἄνδρα καὶ τρυτὸν γὰρ ἐξείλκεν·
 σοὶ λαλῶν τοῦ καλεῖν τὸ ζῆφος· ἢ· ναὶ μὴ ἐμαυτὸ λέγω, ὅτι
 ἀφώπλισε τοῦ τοξου καὶ τῶν βελῶν· ἢ· τὸ μεθῆναι ταύ-
 τα· ὁ μόνος ἐκινεῖτο ἐν ἐντὸς σπαραγμοῖς· ἢ· εἰσὶν ὁμοιοκα-
 τήματα, εἰσὶν προσελθὼν μόνον· ἢ· καὶ μὴν προσκλῆθεν
 ἡ δὲ· ἢ· τί οὐκ αὐτὰ ἔχεις τὰ ἐργαλεία, καὶ οὐκ ἐν ἀπολλων
 λαλῶν· ἢ· πάντα ὡς ἀπολλων· ἢ· ὁ μὲν ἐπὶ σκελετοῖς
 βῶσ· ἢ· διὰ τὴν πνευματικὴν δύναμιν· ἢ· ἀλλ' ὅτι αὐτὴν
 πονεῖν τῶς σπαραγμοῖς τοῦ βρέφους· ἢ· οὕτως οὐκ ἐκ
 ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικὴν· ἢ·
 οὐ γὰρ ἡ σῶσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἡ δὲ σωμύλα καὶ ἐπὶ ἑο-
 γαυῶν

τὸν οὐρανόν·
 ὡς οὖν τοῦτο φησὶ·
 ὅτι αὐτὴ οὐτὴ σὺ
 νεφέλη· ὁ δὲ ζεῖων
 μόνον ἐξαπατήθησε
 ται· ἢ· ἀλλ' οἱ πάντες
 ἄνθρωποι ἀπειροκα-
 λοὶ εἰσι· ἀνέχουσι
 κατελθὼν ἰσῶς, καὶ
 ἀκηλύσεται ἅ πασι, λέ-
 γων συγγεγεννησθαι
 τῇ ἡρᾷ, καὶ συλλεκ-
 τροὶ εἶναι τῷ Διί· καὶ
 ποντοχά εἶναι μετὰ
 φειδύ αὐτοῦ· διδὼς
 πιστεύουσιν, ὅτι ἐκεί-
 νους ὡς νεφέλη συνῆν·
 ὡς οὖν ἡρτὶ τοιούτου
 ἐπὶ ἐς τὸν ἄδην ἐμπε-
 σῶν, τροχῶ ἄδης οὐ
 προσδεῖς, συμπεριγε-
 νήσεται μετ' αὐτοῦ αἶι,
 καὶ πόνον σπῶνσον ἐξεί-
 δικην Διδου τοῦ ἔρω-
 τος· ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν
 τοῦτο γε, ἀπὸ τῆς
 μεγαλυνχίας· ὡς ἀπο-
 λλωνος, ἢ ἡφαίστου· ἢ
 ἑωρόκωσ' ὡς ἀπολλων
 τῆς μοῖας βρέφος τὸ
 ἀρτίτεχνον, ὡς καλόν
 τε ἐστὶ, καὶ προσγλαῖ
 πασι, καὶ διδοὶ τῇ κῆ-
 ρῳ ὡς μέγα ἀγαθὸν
 ἀποδοῦναι· ἢ· ἐκεί-
 νους γὰρ βρέφος ὡς
 ἡφαίσε καὶ μέγα ἀγα-
 θόν, ὁ τοῦ ταπεινοῦ
 πρεσβυτερόν ἐστιν ὁ
 δὲ οὐκ ἐν τῇ πανουργί-
 ᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἀνδρῶν
 σοὶ δύναντο ἀρτίτοκον
 εἶναι· ἢ· ἔρωτα τὸν
 παρὲν δῶνα, οὐ τὴν
 τριαινὰν ἐκλεῖψεν· ἢ
 τὸν ἄνδρα καὶ τρυτὸν
 γὰρ ἐξείλκεν· σοὶ λα-
 λῶν τοῦ καλεῖν τὸ
 ζῆφος· ἢ· ναὶ μὴ ἐμαυ-
 τὸ λέγω, ὅτι ἀφώπλι-
 σε τοῦ τοξου καὶ τῶν
 βελῶν· ἢ· τὸ μεθῆναι
 ταύτα· ὁ μόνος ἐκινεῖ-
 το ἐν ἐντὸς σπαραγμοῖς·
 ἢ· εἰσὶν ὁμοιοκατήμα-
 τα, εἰσὶν προσελθὼν
 μόνον· ἢ· καὶ μὴν
 προσκλῆθεν ἡ δὲ· ἢ·
 τί οὐκ αὐτὰ ἔχεις τὰ
 ἐργαλεία, καὶ οὐκ ἐν
 ἀπολλων λαλῶν· ἢ·
 πάντα ὡς ἀπολλων· ἢ·
 ὁ μὲν ἐπὶ σκελετοῖς
 βῶσ· ἢ· διὰ τὴν πνευ-
 ματικὴν δύναμιν· ἢ·
 ἀλλ' ὅτι αὐτὴν πονεῖν
 τῶς σπαραγμοῖς τοῦ
 βρέφους· ἢ· οὕτως οὐκ
 ἐκ ἐστὶ, καθάπερ ἐν
 τῇ γαστρὶ ἐκμελετή-
 σας τὴν κλεπτικὴν· ἢ·
 οὐ γὰρ ἡ σῶσας αὐτοῦ
 καὶ λαλοῦντος ἡ δὲ
 σωμύλα καὶ ἐπὶ ἑογαυ-
 ῶν

ὡς οὖν τοῦτο φησὶ·
 ὅτι αὐτὴ οὐτὴ σὺ
 νεφέλη· ὁ δὲ ζεῖων
 μόνον ἐξαπατήθησε
 ται· ἢ· ἀλλ' οἱ πάντες
 ἄνθρωποι ἀπειροκα-
 λοὶ εἰσι· ἀνέχουσι
 κατελθὼν ἰσῶς, καὶ
 ἀκηλύσεται ἅ πασι, λέ-
 γων συγγεγεννησθαι
 τῇ ἡρᾷ, καὶ συλλεκ-
 τροὶ εἶναι τῷ Διί· καὶ
 ποντοχά εἶναι μετὰ
 φειδύ αὐτοῦ· διδὼς
 πιστεύουσιν, ὅτι ἐκεί-
 νους ὡς νεφέλη συνῆν·
 ὡς οὖν ἡρτὶ τοιούτου
 ἐπὶ ἐς τὸν ἄδην ἐμπε-
 σῶν, τροχῶ ἄδης οὐ
 προσδεῖς, συμπεριγε-
 νήσεται μετ' αὐτοῦ αἶι,
 καὶ πόνον σπῶνσον ἐξεί-
 δικην Διδου τοῦ ἔρω-
 τος· ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν
 τοῦτο γε, ἀπὸ τῆς
 μεγαλυνχίας· ὡς ἀπο-
 λλωνος, ἢ ἡφαίστου· ἢ
 ἑωρόκωσ' ὡς ἀπολλων
 τῆς μοῖας βρέφος τὸ
 ἀρτίτεχνον, ὡς καλόν
 τε ἐστὶ, καὶ προσγλαῖ
 πασι, καὶ διδοὶ τῇ κῆ-
 ρῳ ὡς μέγα ἀγαθὸν
 ἀποδοῦναι· ἢ· ἐκεί-
 νους γὰρ βρέφος ὡς
 ἡφαίσε καὶ μέγα ἀγα-
 θόν, ὁ τοῦ ταπεινοῦ
 πρεσβυτερόν ἐστιν ὁ
 δὲ οὐκ ἐν τῇ πανουργί-
 ᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἀνδρῶν
 σοὶ δύναντο ἀρτίτοκον
 εἶναι· ἢ· ἔρωτα τὸν
 παρὲν δῶνα, οὐ τὴν
 τριαινὰν ἐκλεῖψεν· ἢ
 τὸν ἄνδρα καὶ τρυτὸν
 γὰρ ἐξείλκεν· σοὶ λα-
 λῶν τοῦ καλεῖν τὸ
 ζῆφος· ἢ· ναὶ μὴ ἐμαυ-
 τὸ λέγω, ὅτι ἀφώπλι-
 σε τοῦ τοξου καὶ τῶν
 βελῶν· ἢ· τὸ μεθῆναι
 ταύτα· ὁ μόνος ἐκινεῖ-
 το ἐν ἐντὸς σπαραγμοῖς·
 ἢ· εἰσὶν ὁμοιοκατήμα-
 τα, εἰσὶν προσελθὼν
 μόνον· ἢ· καὶ μὴν
 προσκλῆθεν ἡ δὲ· ἢ·
 τί οὐκ αὐτὰ ἔχεις τὰ
 ἐργαλεία, καὶ οὐκ ἐν
 ἀπολλων λαλῶν· ἢ·
 πάντα ὡς ἀπολλων· ἢ·
 ὁ μὲν ἐπὶ σκελετοῖς
 βῶσ· ἢ· διὰ τὴν πνευ-
 ματικὴν δύναμιν· ἢ·
 ἀλλ' ὅτι αὐτὴν πονεῖν
 τῶς σπαραγμοῖς τοῦ
 βρέφους· ἢ· οὕτως οὐκ
 ἐκ ἐστὶ, καθάπερ ἐν
 τῇ γαστρὶ ἐκμελετή-
 σας τὴν κλεπτικὴν· ἢ·
 οὐ γὰρ ἡ σῶσας αὐτοῦ
 καὶ λαλοῦντος ἡ δὲ
 σωμύλα καὶ ἐπὶ ἑογαυ-
 ῶν

ὡς οὖν τοῦτο φησὶ·
 ὅτι αὐτὴ οὐτὴ σὺ
 νεφέλη· ὁ δὲ ζεῖων
 μόνον ἐξαπατήθησε
 ται· ἢ· ἀλλ' οἱ πάντες
 ἄνθρωποι ἀπειροκα-
 λοὶ εἰσι· ἀνέχουσι
 κατελθὼν ἰσῶς, καὶ
 ἀκηλύσεται ἅ πασι, λέ-
 γων συγγεγεννησθαι
 τῇ ἡρᾷ, καὶ συλλεκ-
 τροὶ εἶναι τῷ Διί· καὶ
 ποντοχά εἶναι μετὰ
 φειδύ αὐτοῦ· διδὼς
 πιστεύουσιν, ὅτι ἐκεί-
 νους ὡς νεφέλη συνῆν·
 ὡς οὖν ἡρτὶ τοιούτου
 ἐπὶ ἐς τὸν ἄδην ἐμπε-
 σῶν, τροχῶ ἄδης οὐ
 προσδεῖς, συμπεριγε-
 νήσεται μετ' αὐτοῦ αἶι,
 καὶ πόνον σπῶνσον ἐξεί-
 δικην Διδου τοῦ ἔρω-
 τος· ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν
 τοῦτο γε, ἀπὸ τῆς
 μεγαλυνχίας· ὡς ἀπο-
 λλωνος, ἢ ἡφαίστου· ἢ
 ἑωρόκωσ' ὡς ἀπολλων
 τῆς μοῖας βρέφος τὸ
 ἀρτίτεχνον, ὡς καλόν
 τε ἐστὶ, καὶ προσγλαῖ
 πασι, καὶ διδοὶ τῇ κῆ-
 ρῳ ὡς μέγα ἀγαθὸν
 ἀποδοῦναι· ἢ· ἐκεί-
 νους γὰρ βρέφος ὡς
 ἡφαίσε καὶ μέγα ἀγα-
 θόν, ὁ τοῦ ταπεινοῦ
 πρεσβυτερόν ἐστιν ὁ
 δὲ οὐκ ἐν τῇ πανουργί-
 ᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἀνδρῶν
 σοὶ δύναντο ἀρτίτοκον
 εἶναι· ἢ· ἔρωτα τὸν
 παρὲν δῶνα, οὐ τὴν
 τριαινὰν ἐκλεῖψεν· ἢ
 τὸν ἄνδρα καὶ τρυτὸν
 γὰρ ἐξείλκεν· σοὶ λα-
 λῶν τοῦ καλεῖν τὸ
 ζῆφος· ἢ· ναὶ μὴ ἐμαυ-
 τὸ λέγω, ὅτι ἀφώπλι-
 σε τοῦ τοξου καὶ τῶν
 βελῶν· ἢ· τὸ μεθῆναι
 ταύτα· ὁ μόνος ἐκινεῖ-
 το ἐν ἐντὸς σπαραγμοῖς·
 ἢ· εἰσὶν ὁμοιοκατήμα-
 τα, εἰσὶν προσελθὼν
 μόνον· ἢ· καὶ μὴν
 προσκλῆθεν ἡ δὲ· ἢ·
 τί οὐκ αὐτὰ ἔχεις τὰ
 ἐργαλεία, καὶ οὐκ ἐν
 ἀπολλων λαλῶν· ἢ·
 πάντα ὡς ἀπολλων· ἢ·
 ὁ μὲν ἐπὶ σκελετοῖς
 βῶσ· ἢ· διὰ τὴν πνευ-
 ματικὴν δύναμιν· ἢ·
 ἀλλ' ὅτι αὐτὴν πονεῖν
 τῶς σπαραγμοῖς τοῦ
 βρέφους· ἢ· οὕτως οὐκ
 ἐκ ἐστὶ, καθάπερ ἐν
 τῇ γαστρὶ ἐκμελετή-
 σας τὴν κλεπτικὴν· ἢ·
 οὐ γὰρ ἡ σῶσας αὐτοῦ
 καὶ λαλοῦντος ἡ δὲ
 σωμύλα καὶ ἐπὶ ἑογαυ-
 ῶν

(Iuno

ſiſtitudineꝝ I. Nihil hoc qđ ais . ne qđ em̄ nubes aliquā
fuerit: neq; tur nubes. Hic ꝑo Ixion ſolū decipie
tur. IV. Sed (quales omnes hoīes arrogantes ſunt)
gloriabit̄ deſcēdens forſitan: & narrabit oībus: dicēs
coiuiſſe Iunoni/ & corriualis eſſe Ioui: &
alicubi forſitan amicā me dixerit ip̄. . illi ꝑo credēt: nō
videntes quō nubi coibit. I. Igit̄ ſi quid tale dixerit:
in infernum decidens/ rota miſer vinctus cir
cūferetur cum ipſa ſemp: & laborē irrequietū hēbit:
ultionē dans amoris. IV. Nō em̄ graue hoc quidē:
qđ iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani.
V. Vidisti Apollo/ Maiḡ infantem nuper na
tū, qđ pulcher ē, & arridet oībo: manifeſtatq; qđpiā iā
ut magnū bonū aduenturū. A. Illū quidē dicis in
fantē Vulcane vel magnū bonum, qui lapeto ſeni
or eſt qđtū in ꝑſutia. V. Quē nā iniuria afficeꝝ poſ
ſet nup̄ genitus exñs. A. Interroga Neptunum: cui
tridentē furatus eſt. vel Martē. & huic em̄ detra
xit latens/ ex vagina enſem. Vt nō meiꝑm dicam: quē
deſtituit arcu & ſagittis. V. Illū nup̄ genitū hęc feciſ
ſe ais: qui vix mouebat̄ in faſciolis. A. Scies
Vulcane: ſi te acceſſerit ſolū. V. Atqui acceſſit
iā. A. Igit̄ oīa habes inſtrumēta: & nihil perdis
tum eſt ip̄or. V. Oīa Apollo. A. Tñ inſpice diligē
ter. V. ꝑ louē, forcipē nō video. A. Sꝫ videbis ip̄az
alicubi i faſcioꝝ infantis. V. uſq; adeo adūcis manibꝫ
eſt: quēadmodū in vētre matris callēs furādī artē. A.
Nō em̄ audisti ip̄m: & loquētis iā loq̄citātē & inuolu
(craꝝ

δ' ἄνδρα καὶ ἀνθρώπους οὐκ ἔχοντες
 μενοσ τὸν ἔρωτα, κοττωρὸν αὖ σὺν ἐνθῷ ὄσῳ. ὅτ' ἂν ὁ πῶς ὕ-
 φελικῶν τῶν πόδε. εἶτα μεταξὺ ὑπαρινούμενος, τῆς ἀφροδι-
 τῆς μὲν τὸν κροτὸν ἐκλεγε, προσπτεῖσθαι μὲν αὐτὸν ἐπὶ τῇ
 νύκτι. τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος, κλῶν ἐπὶ τὸ σκήπτρον. εἰ δὲ
 μὴ βαρύτερος ὁ κροαίνος, κῆρ, καὶ πολὺ τὸ τυρ εἰχερ, κακοί
 νομὶ ὑφείλετο. ἢ γοργόντινα τὸν παῖδα φησ. Α. οὐ μὲν
 νομ, ἀλλ' ὕδα καὶ μουσικόν. ἢ τῷ τούτῳ τεκμαίρεσθαι
 ἔχεις. Α. κελώνηκον πον νεκρῶν ἐν ῥῶν, ὄργανον αὖ αὐτῆς
 οὐκ ἔστι. πῶς γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας, ἔπειτα
 καλῶντος ἐμπαζας καὶ μαγαδίου ὑποθεῖς, ἢ ἐντείναντες
 νος ἔπτα κορδαῖς, μελωδεῖ παλὺν γλαφυρὸν ὡς ἡ φαιστε καὶ
 ἐναρμόνιον, ὥς καὶ αὐτῷ φθονεῖ τὸν παλαιὸν κηθαρίζει
 ἀσχοῦντα. ἔλεγε δὲ ἡ μάλα, ὡς οὐ δὲ μένοι τῶς νύκτας ἐν
 τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίᾳ ἀσχοῖ τοῦ ἀδου καττοί, κλέ-
 τούτῃ καὶ κείνῳ δυνάμει. ὑπόπτερος δ' ἐστὶ, ἢ ῥαβδούτῃ.
 καὶ πεποιτται βαρύνοντα τὴν δύναμιν. ἢ γὰρ καὶ καὶ ποιοί-
 κατὰ γὰρ τοῦ νεκροῦ. ἢ ἐγὼ ἐκείνῃ ἐδῶκα αὐτῷ παύ-
 νιον εἶναι. Α. τοι γὰρ οὐκ ἀπέδωκε σὺ τὸν μισθὸν τῇ
 πύραγμα. ἢ εὐγε ὑπέμνησας, ὥστε βαλὼν μαι ἀπο-
 ληόμενος αὐτὴν, ἔργου ὡς φησ ἐν ῥαβδῇ ἐν τῷ σπαργαί.
 νοῖς. 5. ἡφαίστου. καὶ Διὸς. ἡφαίστος.
 τί με ὦ Ζεῦ δει ποίει; ἢ γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχωρ φη-
 πέλακον ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθου δέει μὴ ἀπλῶς διὰ τε
 μέμν. Ζ. εὐγε ὦ ἡφαίστε, ἀλλὰ δειλέ μου τὴν κεφαλὴν
 εἰς αὐτὸν κοττενεγῶν. ἢ περὶ αὐτὸν εἰ μέμνη; προσ-
 τε δ' οὐκ ἔστιν ὁ πρὸς θεοὺς σοὶ γενέσθαι. Ζ. ἀπορε-
 θῆναι μοι τὸ κενόν. εἰ δὲ ἀπαιθῆναι, ὁ νῦν πρῶτον ὄργῃ

Cap. de l'ad. 2.
 p. 114. v. 1. 2.
 v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero laces-
 ses Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub-
 trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
 ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob-
 victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
 nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
 lud surripuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
 lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
 habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/orga-
 zpegit. cubitus em̄ adaptā/et apponēs māubriū: deīn
 calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
 dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
 valde cōcinū: ut & ip̄e iuidia capiar alñ cythara canē
 moliens. Dixit yō Maia: q̄ neq̄z maneat noctes in
 coelo: sed prę sedulitate, usq̄z ad infernū descendat: fu-
 raturus q̄ppiā & illic vicz. Alatus yō est. Et virgā q̄n-
 dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
 deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lu-
 dico. A. Igitur reddidit tibi mercedem
 forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄t vado re-
 cepturus ip̄az: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in fascio-
 lis. 8 Vulcani. & Iouis. VVLC A.
 Quid me o lupi? optz facē? venio em̄ ut iussisti: hñs
 securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
 care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
 in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz: p̄ci-
 cipe aut decens quodcuncq̄ velis tibi fieri. I. Diuis
 de mihi caluariā. Si yō inobediēs fueris: nec nūc q̄dez
 d (primū ira

ζαμένον πειράσθ' ἔμην· ὁλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ
 θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπόλυνμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν.
 αἶ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀνασρέφουσι· ἢ ὄρα ὃ Ζεῦ μὴ κα
 κόρντ' ἰποιήσωμεν· ὅξυς γάρ ὃ πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμια
 τί, οὐ δὲ κατὰ τὴν ἐιλείθυιαν μαϊώσεται σε· Ζ· κατένευ
 κε μόνον ὃ ἠφαισε θαρ' ῥῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· ἢ
 ὅκωρ μὲν κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποίειν σοῦ λελεύοντος;
 τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος· μέγα ὃ Ζεῦ κακὸν εἴχες ἐν τῇ κε
 φαλῇ· εἰκότως γ' οὐρ ὀξὺν μὸς ἦσθα τὴν καύτην ὑπὸ τῇ
 μίνιγγα παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἢ που
 στρατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχωρ' ἢ δὲ πικρὰ καὶ πυρ'
 ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάνλοι, καὶ
 ἐρπονσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ· καὶ ἀμυαία γεγέ
 νηται ἥσ' ἐν βραχέϊ· γλαυκῶπις μὲν, ὁλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ
 το ἡ κόρην· ὥστε ὃ Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀσπίδος, ἐγγυήσας
 μοι αὐτὴν· Ζ· ἀδύνατα αἰτέεις ὃ ἠφαισε· παρθένος γὰρ
 αἰεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὐρ τόγ' ἐπὶ ἐμοί, οὐδ' ἐν αὐτῇ δεῖ γὰρ
 ἢ· τοῦτ' ἐβλόμην· ἐμοὶ μέν' ἔσσι τὰ λοιπὰ· καὶ ἡ δὲ σὺν
 ἀρπάζω αὐτὴν· Ζ· εἰ σοὶ ῥαδίον οὕτω ποιεῖ· πλὴν οἶδα
 ὅτ' ἄδύνατ' ἔρασ'·

ΠΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
 ἔστιρ ὃ ἐρμὴ νῦν ἐν τῇ χεὶρ τῷ Διὶ· ΕΡ· οὐδ' αὖ μὲν ὃ
 ΠΡΟΣΕΙΔΩΝ· Π· ὁ μὲν προσάγγειλον αὐτῷ· Ε· μὴ ἐνόχλει
 φημι· ἀσπίδου γὰρ, ὥστε οὐκ ἀνιδίους αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι
 τί· ΠΟ· μάρτυρ ἡρᾶ σύνεστιρ· Ε· οὐκ· ἄλλ' ἑτεροῖον τί
 ἔστι· Π· συνίκα· ὃ ταννυλῶνος εὐδὸν· Ε· οὐ δὲ τοῦτο
 ὁλλὰ μαλ' ἔχει αὐτός· Π· πόθεν ὃ ἐρμὴ δεινόν γὰρ
 τοῦτο φησὶ· Ε· ἀσκήν' ἐμοὶ εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι·

Οὐδ' αὖ μὲν ὃ
 αἰεὶ θέλει μένειν

μαλακῶς
 μαλακῶς
 μαλακῶς

tum probabis me. Verūn oportet cedere omni
 ire: neq; curare. pereo enim ob parturigines
 quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi ne ma-
 lū qppiā faciamus. acuta em̄ securis est: & nō sine san-
 guine: neq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu-
 te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
 Inuitus quidē pcutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
 qd hoc? Puella armata. magnū o lupi malū hūisti i ca-
 pite. merito igit cōcitato animo fueras/ tantam in
 cerebri pāniculo virginē pducēs: et ip̄az armatā. certe
 exercitū/ nō caput latueras habēs. Hęc v̄o puella tri-
 pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
 debacchat: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
 cta est iā i breui tpe/ glaucis oculis. S; decorat & hoc
 puellā. q. pp̄ lupi p̄mia obstetricis mihi exolues: des
 mihi ip̄az. I. ip̄osibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
 sp̄ vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil tradi
 V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ra- (co-
 piam ip̄am. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verūn noui
 q̄ ip̄osibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
 Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq; q̄
 Neptune. N. Verūn p̄nūcia ip̄i. M. Ne cōturba-
 aio. intempestiuū em̄ est. q. pp̄ nō videris eū in p̄sen-
 ti. N. Nūqd cū Iunōe coit? M. Nō. s; aliud qppiā
 est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Neq; hoc.
 s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̄
 hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

π. ἀλλ' οὐ χῆν πρόσ' ἐμὲ θείον γε οὐτά· Ε. τέτοκερ ἄρτι
ὡς ὧ πόσειδον. π. ἄσπεγε, τέτοκερ ἐκείνοσ' ἐκ τίνος; οὐ
κοῦμ' ἐλελθεῖς ἡμῶς ἀνδρογύνησ' ὡμ'· ἀλλ' οὐδ' ἐπέσκημαι
νεμ' αὐτῷ ἢ γαστῆρ' ὀγκοῦντιν· Ε. εὐ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκεῖν
εἶχε τὸ ἐμβρυον· π. οἶδ' αὖ· ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐτὸς
ὡς περ τὴν Ἀθηνᾶν· τοκοδία γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει· Ε. οὐκ
ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς σκελῆς βρέφος· π. εὐ γε
ὁ γενναῖος ὧς ὁ λὸς ἡμῖν κνοφορεῖ, καὶ πανταχόθεν τοῦ σώ
ματός· ἀλλὰ τίς ἢ σκελὴν ἐστὶν; Ε. οἰβαία τῶν καλῶ
μαι θυγατέρων μία· ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν
π. εἶτα ἔτεκεν ὧς Ἑρμῇ αὐτ' ἐκείνοσ', Ε. καὶ μαλὰ εἰ καὶ
παράδοξον εἶναι σοὶ δοκεῖ, τὴν μὲν γὰρ σκελὴν ὑπελ
δοῦσα ἢ ἦρα, οἶσθα δὲ ὡς ζηλοτύχως ἐστὶ· πῶς αὐτῆς
παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἦκειν παρ
αὐτῇ· ὡς δ' ἐπεῖσθαι καὶ ἡκεῖν ἔχω καὶ τὸν κεραυνόν, ὅτε
φλέγη δ' ὀρθρὸς· καὶ ἢ σκελὴν μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ρός· ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμνέσθαι τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
ἀνδοκομίσαι ἀτελεσ' ἐπὶ αὐτῷ τὸ ἐμβρυον ἑπταμηνίου
καὶ ἔπειτα ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντὶ Διὸς
ὡς ἀπὸ τελεσθῆναι, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἡδὴ μηνί ἐξέτε
κερ αὐτό, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὤμων ἔχει· π. νῦν οὖν
ποῦ τὸ βρέφος ἐστὶν; Ε. ἐστὶν τὴν νύσσαν ἀποκομίσας πα
ρέδωκα τοῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἐπωνομασ
θέντα· π. οὐκ οὐρανὸς ἄμφοτερά τ' Διόνυσον τοῦτον καὶ μη
τῆρ' αὖ καὶ πατὴρ ὁ δέ ἐστιν· Ε. εἴοικεν ἀπειμίδ' οὐκ ἴδωρ
αὐτῷ πρόσ' τὸ τραῦμα οἴσω, καὶ τ' ἄλλα ποιήσω ὡς αὐ
τομίζεται ὡς περ λέχθαι.

(nu
S3 nō o3 apd me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit
per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo? Igi
tur latuerat nos/hermophrodyta exñs. S3 neq̃ iza
uit ipi ṽeter tumorē q̃ndā. M. Bene dicis. nō em̃ ille
habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursum
quēadmodū Mineruā. pariēs em̃ caput h3. M. Nō
sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
ille generosus, solus ex nobis grauida? & i oī pte cor
poris. Sed quē Semele est? M. Thebana, Cad/
mi filiarū una. cum hac cōcumbens/grauidam fecit.
N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Et si valde id
inopinatū esse tibi videat: hanc quide3 Semelē latentē
aggrediēs luno (nosti yō ut celotypa est) psuad3 ei: ut
a loue/cū tonitru & fulgurib3 venire ad (petat
ipam. Vt yō psuasus est: & venit/habens fulmen: cō
bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpit p i
gne. Me yō iubet: refecantē ventrem mulieris/
adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū.
Et postq̃ feci: diuidens sui ipsius coxam nutriciam,
ut perfecta sunt, interea nunc tertio iā mense pepe
rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit
ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/p
bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi
nandum. N. Igit utraq̃ Dionysij huius, & ma
ter & pater hic est. M. Vide. Accedo igitur/aquā
ipsū ad vulnus ferens: & alia facturus ei, qui
habetur pro puerpera.

Οτι ειναι παντα
ρηις 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

αυτος ειναι ο
32 x 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

ἔρμου· καὶ ἥλιον· ἔρμῃ δὲ
ὡς ἡλιε μὴ ἐλάσσω τῆς μέρου, δ' ἔνθ' ὅσῃ, μὴ δὲ αὐρίου, μὴ
δ' ἔσ' τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐνθ' ὅσῃ, καὶ τὸ μεταξὺ μίαν
τίσ' ἔστω νύξ μακρὰ, ὥστε λυγέωσαν μερὶ αἱ ὥραι αὐτῶν
τοῦσ' ἡμέρας· σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀναπνεύσει ἡ μά-
κροῦ σεαυτὸν· ἢ καὶ νύκτα ὡς ἔρμῃ, καὶ ἀλλόκοτα ἢ
κεῖς παραγγέλω· ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἐξ ὧν ἐν τῇ
δρόμῳ, καὶ ἐξ ὧν ἐλάσσω τῶν ὁρῶν· ἢ ὅσα μοι σκεπταί, καὶ
τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν·
Ε· ὁνδ' ἐν τοιούτῳ· ὅν δ' ἔσ' αἰ τοῦτο ἔσται· δέξται δὲ τῇ
νύκτι αὐτὸς ἐπὶ μνηστέρων γενέσθαι διὰ τὴν νύκτα· ἢ πού
δὲ καὶ ἔστιν, ἢ πόθεν ἐξ ἐσπεμφθῆς ἀγγέλω ταῦτα μοι·
Ε· ἐκ βοιωτίας ὡς ἡλιε παρὰ τῆς ἀμφιτρωνύου γυναικὸς
ἢ σὺν ἐστὶν ἐρωῶν αὐτῆς· ἢ εἴτα οὐκ ἰκανὴ νύξ μία· Ε·
ὁνδ' αὖτως· τεχνῆσαι γὰρ τίνα δ' εἰ ἐκ τῆς οὐραλίας ταύτης
μέγαρ καὶ πολυαθλοῦ θεόν· τοῦτον οὐρ ἐν μίᾳ νύκτι ἀπο-
τελεσθῆναι ἀσπινάτον· ἢ ἀλλὰ τελεσιουργεῖται μερὶ αὐγῆς
ὡς τύχη· ταῦτα δ' οὐρ ὡς ἔρμῃ οὐκ ἐγινετο ἐπὶ τοῦ χρόνου·
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐς μερὶ, οὐδ' ἀποδοίκοιτος ἐκείνος παρὰ
τῆς πρεσβύτης ἢ ἐνθ' ὅσῃ ἀποδοίκοιτον αὐτὸν οὐρανὸν ἐν οὐρανῷ
ἐκδοίκοιτο· ἀλλὰ ἡμέρα μερὶ ἢ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ-
τρον τὸ αὐτῆς ἀναλογὸν τοῖς ὥραις· ζέον δὲ ἢ παρὰ
λαχόμενον οὐδ' ἐνθ' ὅσῃ ἀνέκοιμιν ποτε ἐκείνος θύκῃ γυ-
ναῖκι· νύξ δὲ ἀνστήνῃ ἐνεία χρηρὴ ἀνεσφαιδῆται πάντα
καὶ ἀναμπεσέτω μερὶ γενέσθαι τοῦσ' ἡμέρας ὑπὸ τῆς ἀ-
γίας· ἀνσφαιρὸν δὲ τὴν οὐρανὸν· ἀντὶ τῆς μερὶ οὐδ' ἐνθ' ὅσῃ
ὡς ἡμέρας· τοῦσ' δ' ἀνθρώπους ἀνέκωσ' ἐν σκεπτεῖ ὡς διαβέ-
οῦν· τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν δι' ὅς' ἐρωτῶν, καὶ καθεύδουνα·

ταί,

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit̃, neq̃ cras: ne
q̃ in tertium diem. sed intus mane. & interea una
quedā sit nox longa. quaprop̃t dissoluent horę rursus
equos. Tu ꝑo extingue ignē: & quieti trade aliquā
diu teip̃m. P. Noua hęc Mercuri/& aliena ve
nis annūciāns. Verę nec transgredi quippiā vāsus suꝝ i
cursu: extracq̃ agitare montes. Deĩñ mihi indignat̃: &
noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq̃ semp hoc erit. Rogat aut̃ q̃ppiaz
nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi

vero est: vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ab Amphitryonis uxore:
cū q̃ coit: amās ip̃az. P. deĩñ nō sufficit nox una? M.

Nequaq̃. gigni em̃ quendā optet ex conuictu hoc,
magñū & bellicosum deū. hūc igĩt in una nocte per
fici impossibile est. P. Igitur perficiatur bo
na fortuna. Hęc ꝑo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni:
ipsi em̃ nos eramus tunc. neq̃ adulter ille a

Rhea erat: neq̃ relinquens cœlum/in Thebis
dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ꝑo s̃m men
surā ip̃ius p̃portionabil̃ horis. p̃egrinū porro aut erra
bundū nihil. neq̃ cōm̃icauit aliqñ ille se mortali mu
lieri. Nūc ꝑo infelīcis mulieris cā opt̃z subuertere oīaz
& inflexuosos quidem fieri equos prę o

cio. Difficile iter, inuīū quippe exñs a tri
bus diebus, homines aut̃ misere in caligine viues
re. taliter ipsi fruentur Iouis amoribus: & dormi

ent:

περιμένοντες ὅτι ἂν ἐκείνοσ' ἀποτελέσῃ τὸν ἀδελφὴν· οὐ
 λέγεισ' ὑπὸ μοιρῶ τῷ ῥόθῳ· Ε· σὶώπα δ' ἦλθε, μὴ τῇ
 κοροῖον ἀπολλυμένησ' τῶν λόγων· ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
 ἀποδύω, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγέλλω, κακίοις ὥστε δ
 Ζεὺς ἀπέσειλε· τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
 μὴ ἀνιέναι τοῦτο ἀνδρῶπιος· ὥς ἄγνοησ' αὖ μοιρῶν οὕτως
 τὴν νύκτα γεγενημένην.

Ἰσ' Ἀφροδίτης· καὶ σελήνης· ΑΦΡΟΔΙΤΗ·
 τί ταῦτα δ' σελήνη φασί; ποιεῖν σε; ὅπως ἂν κοῦσθ' τὴν
 καίριον γένη· ἰσθάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν
 ἐνδύμειον κατεύχοντα ὑπὸ χιθιῶν ἄτε κινηγέτην οὐτάσενιο
 τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσοις τῆς οἴου· Σ·
 ἔρωτα δ' Αφροδίτῃ τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι ταύτων αἰτίος·
 Α· ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστὴς ἐστὶν ἐμὲ γούμ' αὐτοῦ τὴν μητέρα·
 διὰ δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐστὶν ἰσθμὴν καταγών Ἀχιλῆος·
 νεκά τοῦ ἰλιέωσ' ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβανὸν ἐπὶ τὸ ἀστυρεῖον
 ἐκείνῳ μετράκιον, δ' καὶ τὴν περὶ φάτῃν ἐσέραςσιν ποικίλσας
 ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἔρωτα· ὥστε πολλοῖς
 ὑπέβλησθα, εἰ μὴ παύσεται τριαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν
 αὐτοῦ ταύτοσ' αὖ καὶ τὴν φαρέτραν, περιουρήσειν δὲ καὶ τὰ
 πτερὰ· ἢ ὃν δὲ ἢ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τοῖς πυλῶσι τῶ
 σκάνδαλῳ· δ' δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παρὰ νῆα δειδῶσ' ἢ
 ἰκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιβλήσῃσι ἅπαντων· ἅταρ εἰ περὶ μοῖρας
 καλὸς δ' ἐνδύμειον ἐστὶν· ἐντοῦρα μὴνιτο γὰρ ὁ τῷ τῷ Δεῖ
 νόμ· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸς δ' Αφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ
 μαλίστα δ' ἔστιν ἐπὶ βαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλῆν
 μύδα καθέδῃ, τὴν λαοὶ μὲν ἐκὼν τὰ ἀνόντια ἴδῃ ἐκ τῆς κε
 ρός ὑπὸς ῥέοντα· ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἀνόν

Ἰσθάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν ἐνδύμειον κατεύχοντα ὑπὸ χιθιῶν ἄτε κινηγέτην οὐτάσενιο τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσοις τῆς οἴου· Σ· ἔρωτα δ' Αφροδίτῃ τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι ταύτων αἰτίος· Α· ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστὴς ἐστὶν ἐμὲ γούμ' αὐτοῦ τὴν μητέρα· διὰ δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐστὶν ἰσθμὴν καταγών Ἀχιλῆος· νεκά τοῦ ἰλιέωσ' ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβανὸν ἐπὶ τὸ ἀστυρεῖον ἐκείνῳ μετράκιον, δ' καὶ τὴν περὶ φάτῃν ἐσέραςσιν ποικίλσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἔρωτα· ὥστε πολλοῖς ὑπέβλησθα, εἰ μὴ παύσεται τριαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ ταύτοσ' αὖ καὶ τὴν φαρέτραν, περιουρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερὰ· ἢ ὃν δὲ ἢ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τοῖς πυλῶσι τῶ σκάνδαλῳ· δ' δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παρὰ νῆα δειδῶσ' ἢ ἰκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιβλήσῃσι ἅπαντων· ἅταρ εἰ περὶ μοῖρας καλὸς δ' ἐνδύμειον ἐστὶν· ἐντοῦρα μὴνιτο γὰρ ὁ τῷ τῷ Δεῖ νόμ· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸς δ' Αφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ μαλίστα δ' ἔστιν ἐπὶ βαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλῆν μύδα καθέδῃ, τὴν λαοὶ μὲν ἐκὼν τὰ ἀνόντια ἴδῃ ἐκ τῆς κε ρός ὑπὸς ῥέοντα· ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἀνόν

Ἰσθάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν ἐνδύμειον κατεύχοντα ὑπὸ χιθιῶν ἄτε κινηγέτην οὐτάσενιο τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσοις τῆς οἴου· Σ· ἔρωτα δ' Αφροδίτῃ τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι ταύτων αἰτίος· Α· ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστὴς ἐστὶν ἐμὲ γούμ' αὐτοῦ τὴν μητέρα· διὰ δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐστὶν ἰσθμὴν καταγών Ἀχιλῆος· νεκά τοῦ ἰλιέωσ' ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβανὸν ἐπὶ τὸ ἀστυρεῖον ἐκείνῳ μετράκιον, δ' καὶ τὴν περὶ φάτῃν ἐσέραςσιν ποικίλσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἔρωτα· ὥστε πολλοῖς ὑπέβλησθα, εἰ μὴ παύσεται τριαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ ταύτοσ' αὖ καὶ τὴν φαρέτραν, περιουρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερὰ· ἢ ὃν δὲ ἢ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τοῖς πυλῶσι τῶ σκάνδαλῳ· δ' δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παρὰ νῆα δειδῶσ' ἢ ἰκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιβλήσῃσι ἅπαντων· ἅταρ εἰ περὶ μοῖρας καλὸς δ' ἐνδύμειον ἐστὶν· ἐντοῦρα μὴνιτο γὰρ ὁ τῷ τῷ Δεῖ νόμ· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸς δ' Αφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ μαλίστα δ' ἔστιν ἐπὶ βαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλῆν μύδα καθέδῃ, τὴν λαοὶ μὲν ἐκὼν τὰ ἀνόντια ἴδῃ ἐκ τῆς κε ρός ὑπὸς ῥέοντα· ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἀνόν

Ἰσθάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν ἐνδύμειον κατεύχοντα ὑπὸ χιθιῶν ἄτε κινηγέτην οὐτάσενιο τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσοις τῆς οἴου· Σ· ἔρωτα δ' Αφροδίτῃ τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι ταύτων αἰτίος· Α· ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστὴς ἐστὶν ἐμὲ γούμ' αὐτοῦ τὴν μητέρα· διὰ δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐστὶν ἰσθμὴν καταγών Ἀχιλῆος· νεκά τοῦ ἰλιέωσ' ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβανὸν ἐπὶ τὸ ἀστυρεῖον ἐκείνῳ μετράκιον, δ' καὶ τὴν περὶ φάτῃν ἐσέραςσιν ποικίλσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἔρωτα· ὥστε πολλοῖς ὑπέβλησθα, εἰ μὴ παύσεται τριαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ ταύτοσ' αὖ καὶ τὴν φαρέτραν, περιουρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερὰ· ἢ ὃν δὲ ἢ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τοῖς πυλῶσι τῶ σκάνδαλῳ· δ' δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παρὰ νῆα δειδῶσ' ἢ ἰκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιβλήσῃσι ἅπαντων· ἅταρ εἰ περὶ μοῖρας καλὸς δ' ἐνδύμειον ἐστὶν· ἐντοῦρα μὴνιτο γὰρ ὁ τῷ τῷ Δεῖ νόμ· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸς δ' Αφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ μαλίστα δ' ἔστιν ἐπὶ βαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλῆν μύδα καθέδῃ, τὴν λαοὶ μὲν ἐκὼν τὰ ἀνόντια ἴδῃ ἐκ τῆς κε ρός ὑπὸς ῥέοντα· ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἀνόν

Ἰσθάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν ἐνδύμειον κατεύχοντα ὑπὸ χιθιῶν ἄτε κινηγέτην οὐτάσενιο τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσσοις τῆς οἴου· Σ· ἔρωτα δ' Αφροδίτῃ τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι ταύτων αἰτίος· Α· ἔα ἐκείνοσ' ὑβριστὴς ἐστὶν ἐμὲ γούμ' αὐτοῦ τὴν μητέρα· διὰ δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐστὶν ἰσθμὴν καταγών Ἀχιλῆος· νεκά τοῦ ἰλιέωσ' ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβανὸν ἐπὶ τὸ ἀστυρεῖον ἐκείνῳ μετράκιον, δ' καὶ τὴν περὶ φάτῃν ἐσέραςσιν ποικίλσας ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἔρωτα· ὥστε πολλοῖς ὑπέβλησθα, εἰ μὴ παύσεται τριαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ ταύτοσ' αὖ καὶ τὴν φαρέτραν, περιουρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερὰ· ἢ ὃν δὲ ἢ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τοῖς πυλῶσι τῶ σκάνδαλῳ· δ' δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παρὰ νῆα δειδῶσ' ἢ ἰκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιβλήσῃσι ἅπαντων· ἅταρ εἰ περὶ μοῖρας καλὸς δ' ἐνδύμειον ἐστὶν· ἐντοῦρα μὴνιτο γὰρ ὁ τῷ τῷ Δεῖ νόμ· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸς δ' Αφροδίτῃ δοκεῖ, καὶ μαλίστα δ' ἔστιν ἐπὶ βαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλῆν μύδα καθέδῃ, τὴν λαοὶ μὲν ἐκὼν τὰ ἀνόντια ἴδῃ ἐκ τῆς κε ρός ὑπὸς ῥέοντα· ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἀνόν

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne qđ
malū consequaris verbis. Ego v̄o ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
lupit̄ p̄stituit. Illā qđē ociū p̄ducere: hūc v̄o Somnū
non demittere homines, ut ignorent longam adeo
noctem factam.

11 Venus. & Luna: VENV S.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanq̄ venatorē. inq;
dum v̄o & descendere ad ip̄m ex media via. L.
Interroga Venus, tuū filium: qui mihi horę causa est.
V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.
Qualia fecit: Nup qđē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper v̄o in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropt̄ sepe nūero
minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qđē
ip̄ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ip̄i intuli ad nates
sandalijs. verūtñ non noui: quo pacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em̄ hoc est ido
neum. L. Mihi qđē valde pulcher, Venus videt̄: &
maxime quādo deiectus in saxū, super chla
midem dormit: leua quidē habens sagittas iā ex ma
nu decedentes: dextra vero circa caput superius

ἐπὶ κεκλασμένῃ ἐπὶ ῥέπῃ τῷ ῥοσώτῳ περιγεμένῳ δὲ ἐπὶ
τοῦ ὑπνοῦ λελυμένουσ' ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκείνο ὅσον
μα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀποφθιῖ κατιούσα, ἐπ' αὐρωμάτων δὲ
κτύλων βεβηκῦναι, ὥς ἂν μὴ ἀνεγρόμενοσ' ἀνταραχθεῖν, οἷς
θατὶ ἂν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλήρ' ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. **ιβ' Ἀφροδίτη·** καὶ ἔρωσ· **Α·**
ὦ τέκνον· ἔρωσ, ὅρα δῖα ποιῆις, ὅν τ' ἐν τῇ γῇ λέγω δπό
σα τοὺς ἀνθρώπωνσ' ἀναπεῖθεις καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ὅλῃν
λῶν ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅς τ' ὅρ' μερ' δῖ
α πολὺμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλὰ πῶς ἐσ' οἷσι ἐπὶ
τοῦ κοίρου δοκῇ· τὴν σελήνην δὲ καθαιρέεις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τὸρ' ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένῃ βραδύνειν ἐνύστε ἀνογκά
ζεις, ἐπιλεησμένον τῆς ἰσσοσίᾳς· ὃ μὲν γὰρ ἐσ' ἐμὲ τὴν
μητέρα ὕβριζεις θαρ' ῥῶν ποιῆις· ἀλλὰ σὺ δὲ τολμηρότατε,
καὶ τὴν ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἴδῃ καὶ μητέρα τοσοῦτων θεῶν
ἀνέπεισας παιδεραστέειν, καὶ τὸ φρύγιον μερῶν ἐκεῖ
νο ποθεῖν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευξαμένη
τόνσ' λέοντας παραλαβοῦσα, καὶ τόνσ' κορύβαντας, ὃ τε
μανικὸς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ὧν καὶ κατὰ τὴν ἴδην περι
πολοῦσι· καὶ μὲν ὁλολυγῶσα ἐπὶ τῷ ἄττη· δι' κορύβαντες δὲ
ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται· ξίφει τὸν περὶ χυρ· ὁ δὲ ἀνείσ τὴν κα
μνηῖται μεμνηὼς δι' αὐτῶν ὁρῶν· ὁ δὲ ἀνλῆι τῷ κέρατι· ὁ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ, ὃ ἐπὶ κτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ·
καὶ ὁ λῶσ' ὀφρυβοσ καὶ μανία τὰ ἐν τῇ ἴδῃ ὅ' πάντα ἐσί· δέδναι
τοίνυν ὅ' πάντα· δέδναι τὸ τοιοῦτο, ἢ τὸ μέγα σὲ κακῶν τε
κοῦσα, καὶ ἀπομανεῖς ἀπὸ τε ῥέας, ἢ καὶ μὲν ὅλῃν ἔτι ἐν αὐτῇ
θυσα, κελεύει τοὺς κορύβαντας, συλλαβόντας σε διασπ
άσασθαι, ὃ τῶν λέγει παραβαλεῖν· ταῦτα δέδναι, καὶ
δυνεύοντά σε ὁρῶσα·

admota/decorē adfert faciei adiacens . Hīc vero prę
somno solutus,spirat ambrosium anhelī
tū.tūc igit̃ ego sine strepitu descēdēs /i sumīs pedū ar
ticolis incedens,ut ne exurgens excitatus turbaret̃.no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc : Verę pereō
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinīs. V.

O fili Cupido, vide qualia facis:nō in terra dico q̃n
ta hoībus persuades in seip̃os/vel inuicem in ali
os mutuo facere:sed & ea quę in cęlo. qui ip̃m qdē lo
uem multiformē demōstras: mutās in q̃dcuncq; tibi p
tempore visum fuerit.Lunam deuocas e cęlo .
Solem ꝑo apud Clymenā morari interdum co
gis:oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs expiris cōfidēs facis. S; tu o audacissie,
& Rheam ip̃am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti puerafcere:& troianū adulescentem il
lum depire.Et nūc illa isaniuit prop̃ te:iugūq; ip̃onēf
leonibus/assumens & Corybantes,tanq̃
furiosos & ip̃os existentes , susq; deq; per Idam circū
agunt̃.Hęc qdē pdita est ob Athon.Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum.hic vero demissus co
mam/ferē insanus per montes.alius canit cornu .
alius vero intonat tympano:vel sonat cymbalo .
estq; oīno tumfctus et vesania eorū q̃ i Ida sūt oīz.timeo
igitut oīa.Timeo & hoc ip̃m,quę magnū te malū pe
peri:ne resipiscens aliqñ Rhea/ vel magis adhuc i ip̃o
furore plūstēs/iperet Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere;vel leonibus obijcere.Hęc timeo:peri

Ε. εἴς' ῥ' ἔτι μήτηρ. ἔπει καὶ τοῖς λέγουσιν αὐτοῖς ἦν Ζυγὴ
Ζησὶ ἐμὴ· καὶ πολλοὺς ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῦτα, καὶ τῶς
κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτοῦς· διὰ δὲ σαίνουσί με· καὶ
τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐστὸ σῶμα, περιλιχμωσάμενοι ἀπο
διδοῦσά μοι· αὐτὴ μὲν γάρ ἡ ῥέα πότε ἄρ' ἐκείνη σχολὴν
ἀγαθοῖ ἐπ' ἐμέ; ὅλη οὖσα ἐν τῷ ἄττι· καὶ τοῖς τί ἐγὼ ἀν
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ οἷα ἐστίν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τοῖνον ἐμέ ἀγτιῶσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ δὲ μὴ
τερ, αὐτὴ μὲν ἐτί ἐρῶν μᾶτε σὲ τοῦ Ἄρεος, μᾶτ' ἐκείνου σοῦ;
Α. ὥς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἀσάντων ἀλλὰ μεμνησὶ με
ποτὲ τῶν λόγων·

Ιγ' Διὸς· Ἀσκληπιοῦ· ἢ Ἡρακλέους· Ζεὺς ἄ
παύσασθε δὲ Ἀσκληπιάδε καὶ Ἡράκλειε σ' ἐρίζοντες πρὸς ἀν
δράσιν ὡς περ ἄνθρωποι· ἄπρε πῆ γάρ τοῦτα ἢ ἄλλε βία τοῦ
σημπεσοῦ τοῦ τῶν θεῶν· ἢ ἀλλὰ ἐθέλει σὺ Ζεῦ Τυττονὶ φαρ
μακία προκατακλινέσθαι μου;
Α. νῆ Δία, ἢ ὁ μείνων
γάρ ἐϊμι· ἢ· κατὰ τί δὲ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε δὲ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ἃ μὴ θέμις ποιοῦνται; νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ
θις ἀθανασίας μετείληφας·
Α. ἐπιλέησας γὰρ καὶ σὺ
Ἡράκλειε ἐν τῇ δότι καταφλεγείς, δ' τι μοι δυνεῖ δίζεις τὸ
πῦρ· ἢ οὐκ ἐνίστα καὶ δ' μοι αὖ βεβίωται ἡμίῃ· ὅς Διὸς
μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπρόνησται ἐκκαθαίρων τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, ἢ ἀνθρώπων ὑβριστὰς τιμω
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἐκέρητος, νοσοῦσι μὲν
ἴσως ἀνθρώποι αἰσχρῶς ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶ
δες δὲ οὐδὲν ἐπὶ λυγρῶν·
Α. εὖ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰαδόμενα, ὅτε πρῶτον ἀνθρώπος ἢ μὴ φλεγκτός
ὑπ' ἀμφοῖν διεφθάρμενος τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, ἢ μὲν

C. Confide mater. qm̃ & leonibus ip̃is iam familia-
ris sum: & sepe numero inscendēs super terga/ &
iubis apphēsis, eq̃tis ritu agito illos. hi ṽo blādiūt mi-
manū accipientes in os/ circūlabentes red (hi: &
dunt illēsam mihi. Ipsi aut̃ Rheg quādo vacauerit
ut ferat in me: q̃ tota est in Atte. Atq̃ quid ego inius-
rior demōstrās pulchra q̃lia sūt: Vos ṽo nō appetite
pulchra. Ne igit̃ me accusate de his. Vel vis tu o ma-
ter/ ne amplius amet te Mars: nec̃ illum tu?
V. q̃ puicax es, & victor oīm. S; memieris meorū
aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Herculis. IVPI:
Cessate o AEsculapi & Hercules/ certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes. indecora em̃ hęc & aliena sūt a
conuiuio Deorū. H. S; vis Iupiter/ hunc te incan-
torem pręponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Prop̃ qd̃ stupide: aut quāobrē te Iupit̃
fulmine afflauit/ nefas ȳmittētē: Nūc ṽo s; m̃ mīa; rur-
sum immortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/ q̃ in OEta cōbustus es: qui mihi improbas
ignē. H. Nō igit̃ q̃li sū q̃ rōne viuūt nobis. qm̃ ego
filius sum: tanta ṽo laboraui cōsumens vis (Iouis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru-
ciās. at tu radicū icisor es & circulator: egrotātib; qd̃
forsitan hominib; utilis adhibere pharmacū: viris
le vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̃ tuas
inuisiones curaui: quādo nuper ascendisti semiuetus
utrinq; corruptus corpe/ vesteq; & ul-

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui
ui quęadmodũ tu: neq; deduxi lanas i lydia purpura i
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre
pida. Sed neq; infaniens interfeci liberos &
uxorẽ. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies/ qđ nō multũ te iuuabit imortalitas. qm̃ coa
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorũ sanare te poterit/ caluiciẽ cōterẽtem.
sate aio: & nō turbate nobis cōuentũ. vel (I. Ces
utrosq; remittam vos a conuiuio. Verum
tñ iusta est sentẽtia Hercules/ ante te recũbere AEl
culapium: qui & prius mortem obierit.

12 Mercurius. & Apollo. **MERC V.**
Quare mœstus es Apollo? A. Qm̃ Mercuri/ ifœ
lix sum in amatorijs. M. Digne quidẽ luges tale.
Tu ṽo qđ ifœlix es? Nũ hoc de Daphne te molestat
A. neq; qđ: s; amatũ lugeo Laconẽ filiũ Oes (adhuc
bali. M. nũ mortuus ẽ dic mihi hyacĩthus? A. Et ma
xime. M. A quo o Apollo? vel qđ sic inamabilis
erat: ut ifficerẽ pulchrũ illũ adolescẽtẽ potuerit? A. mei
ĩpius ẽ opus. M. Igit̃ ifanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed infoelicitas qđã inuita accidit. M. qđ pacto? volo
ẽm audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic ṽo pessimus ventorũ perdendus
cephyrus: qđdo qđẽ diu ab hyacĩtho neglectus fuerat:
nō sustinẽs eius supbiã: me i sublime iaculãte (quęad
assolemus) discũ: hic a Tayget
flans/ in caput puero intulit

[illegible]

15 ΕΡΜΟΥ. Η ΑΠΘΛΛΟΥΣ. ΕΡΜΗ
 ΤΟ ΔΕ ΓΑΙ ΧΩΛΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΝΤΑ ΗΦΑΙΣΟΥ, ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ ΕΧΟΝ
 ΤΑ ΒΑΝΑΝΣΟΥ Ω ΑΠΘΛΛΟΝ, ΤΑ ΚΑΛΙΣΤΑΣ ΓΕΓΑΡΘΕΝΑΙ
 ΤΗΝ ΤΕ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΑΡΙΜ. Α. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ ΤΙΣ Ω ΕΡ
 ΜΗ. ΠΛΗΝ ΕΚΕΙΝΩΝ ΕΓΩ ΘΑΝΝΙΟΩ, ΤΟ ΑΝΕΧΕΣΘΟΥ ΟΝΟΙΟΥΣΑ
 ΑΥΤΩ, ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΤΑΝ ΔΡΑΣΗΜΙ ΔΕΩΤΙ ΡΕΘΜΕΝΟΙ, ΕΙΣ ΤΗΝ
 ΚΑΙΜΙΝΟΝ ΕΣΤΑΚΕΚΥΦΟΤΑ, ΠΑΛΗΝΘΙΘΑΝΤΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
 ΕΧΟΝΤΑ, ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΝΤΑ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΥΣΙ ΓΕ
 ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣΙ, ΚΑΙ ΣΥΝΚΑΤΕΥΛΟΥΣΙ. Β. ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ
 ΑΓΝΑΝΑΚΤΩ, ΚΑΙ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΩ ΘΕΩΝΩ. ΣΥ ΔΕ ΚΟΜΑ Ω ΑΠΘΛ
 ΛΟΥ, ΚΑΙ ΚΙΘΑΡΙΖΕ, ΚΑΙ ΜΕΓΑ ΕΠΙ ΤΩ ΚΑΛΛΙΕ ΘΡΟΝΕΙ. Κ. ΑΥΤΩ
 ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΕΙΡΑ Η ΤΗ ΛΥΡΑ. ΕΙΤΑ ΕΞΕΙΣΑΝ ΚΥΜΑΝΤΑΙ ΔΕΟΙ ΜΟ
 ΝΟΙ ΚΑΘΕΝΩΝ ΣΟΜΕΝ. Α. ΕΓΩ ΔΕ Η ΑΛΛΩΣ ΑΝΑΦΡΟΔΙΤΙΣ ΕΙΜΙ
 ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ, ΚΑΙ ΔΥΟ ΓΟΥΝ ΟΝΤΑ ΜΑΛΙΣΤΑ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΕΣ
 ΤΗΝ ΔΑΦΝΗΝ Η ΤΟΥ ΓΑΙΜΩΝΟΣ, Η ΔΕΝ ΑΠΘΛΛΑΙΡΕΣΧΕΙ ΜΕ ΚΑΙ
 ΜΙΣΕΙ. Ω ΣΕ ΕΙΛΕΓΟ ΖΗΛΩΝ ΓΕΓΕΝΑΙ ΜΑΛΛΟΝ Η ΕΜΟΙ ΣΥΝΕΙΝΑΙ.
 Ο ΔΕ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ ΑΠΩΛΕΤΟ. ΚΑΙ ΝΥΝ ΑΥΤ ΕΚΕΙΝΩΝ ΣΥΡΑ
 ΝΟΥΣ ΕΧΩ. Β. ΕΓΩ ΔΕ ΨΗΝ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. ΑΥΤΗ ΔΕ

ferens ip̄m. quāprop̄ a plaga sanguis defluxit mul-
 tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
 phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p̄-
 seq̄ns usq̄ ad mōtē. Puerō ȳo & sepulchrū tumulaui
 in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a
 sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
 Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
 teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūq̄d tibi sine rōne lu-
 xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō. videbas em̄ morte
 fectū quē amabas. q̄ pp̄t ne idignare ob mortuū. (af-
 15 Mercurij. & Apollinis. MERC V.
 Hoc ȳo, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha-
 bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
 Venerem & Gratiam. A. Foelicitas quēdā Mer-
 curi. Verū illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
 illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
 fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
 habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt̄:
 osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
 egrefero: & Vulcano inuideo. Tu ȳo comare Apol-
 lo: & cythara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
 ob dextitatē igenij & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q̄
 li dormiēus. A. Ego ȳo & alioq̄n mic (cubare o3 fo-
 circa amatoria: & e duob3 q̄s maxie a3 (veneres sū
 Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
 odit. quāprop̄ elegit lignū fieri magis q̄ me cū coire.
 hic ȳo disco perijt. & nunc pro illis coro-
 nas habeo. M. Ego ȳo iā aliquādo Venerē. S3 non

χρησιν αὐτοῦ. Δ. οἶδ' αὖ καὶ τοῦ ἐριμαφροδίτου ἐκ σοῦ λεγέ-
ται τετόκεναι. πλὴν ἐκεῖνο μοι εἰπὲ εἰτί οἶσθα, πῶς αὖτε
λοτυσέῃ ἡ ἀφροδίτη τὴν χαρὶν, ἢ χαρίσται τὴν. Ε. οἷον
ἂ πολλοὶ ἐκεῖνι μὲν αὐτῷ ἐν τῇ ἀλμυνῷ σύνεστιν, ἡ δὲ ἀ-
φροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωσ τε περὶ τοῦ ἀρηιῆ ἔχει ταῖς πολ-
λά, ἡ ἀκρίνα ἐράωσε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκένου τούτου μέλει.
Δ. καὶ ταῦτα οἷον τὴν ἡφαιστοῦ ἐιδέναι; Ε. οἶδ' ἐμ, ἀλλὰ τί
ἂν δράσαι δύναται; γενναῖον δ' ὄρω νεανίαν καὶ στρατιῶ-
την αὐτὴν. ὅστε τε τὴν ἡσυχίαν ἄγει. πλὴν ἀπειλεί γε δεσ-
μῶν τινά ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς καὶ συνλῆφθαι, σα-
γηνάσας ἐπὶ τῆς ἐννῆς. Α. οὐκ οἶδ' αὖ. ἐνζαίμην δ' ἂν
αὐτὸς δ' ἐκλυπθῆσθαι μένος εἶναι.

15

ἥρας. καὶ ἡτοῦς.

ΗΡΑ.

καλὰ μὲν γὰρ ὦ ἡτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διὶ. Δ.
ὅν πάσι ὦ ἥρα τοιούτους τίκτειν δύναμεθα δῖος δ' ἥφαι-
στός ἐστιν. Ε. ἀλλ' οὕτως μὲν δ' ὦ καλός, δ' ἔμωσ' ἡρσιμὸς
γε ἐστὶ, τεχνίτης ὦν ἄριστος, καὶ κατασκευάσκειν ἡμῖν τὴν
οὐρανόν, καὶ τὴν ἀφροδίτην ἔγχε, καὶ τὸ σπονδαίεται πρὸς
αὐτῆς. διὰ δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν ἄττωρ ἄρ' ἔρηνικὴ πέρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευτῶν ἐς τὴν σκινδίαμ ἀπελ-
θοῦσα, πάντες ἴσασιν δῖα ἐσθίει ξερμηκτονούσα. καὶ μίμνον,
μείν' τοὺς σκῦδας αὐτοῦ ἀνδρῶν ποφάγας ὄντας. δ' ἂν ἂν
πολλοὶ πρὸς ποιεῖται μὲν πάντα ἐιδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κί-
θαρίζειν, καὶ ἱατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ κατασκευάμε-
νος ἐργασκῆρια τῆς μαντικῆς. τὸ μὲν ἐν δελφοῖς, τὸ δ' ἐν
κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ χρησμένους αὐτῷ λοζὰ καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἐκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρι-
νόμενος, ὥς ἀκίνδον εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πολυτεῖ μὲν
ἀπὸ τοῦ τοιούτου. πολλοὶ γὰρ δι' ἀνότητος καὶ

op3 gñari. A. itelligo. & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verē hoc mihi refer/si qđ nōsti: quō nō ęe
lotypia psequit Venus Gřam/vř Gřa hāc. M. qm̃
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in coelo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta; & illum amat. q̃propť parę ipm̃ fabrū curat.
A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qđ
facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Verē minat quidem vin-
cula quędā se fabricaturū ipsis & comprehēsurę/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē ęo
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̃lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
ipaz. Pořo tui pueri; hęc qđē (Diana) ex ipis viriſ ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitū infēctrix: imi-
tans Scythas ipos, hoīm comestores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qđē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes ipa/ obliq; & (ęo i
quę in utrāq; ptē referri possūt/ ad utrūq; q̃sitis respō-
dens; ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγοντεύεσθαι· πληρὸν οὐκ ἀγνο-
 εῖται· γε ὑπὸ τῶν συνεωτέρων τὰ πολλὰ τερατεύομενος,
 αὐτὸς γοῦν δ' μάντις, ἠγνοεῖ δ' τὶ φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
 νον τῷ Δίῳ· ὃν προεμαντεύσατο Δε, ὥς φεύζεται ἀντὶ
 ἡ δόφνη, καὶ ταῦτα ὅτω καλὸν καὶ κομικὴν ὄντα· ὥς οὐκ
 ὄρω καθότι καλῶς τευνότερα τῆς νιόβης ἔδοξας. Δ. ταῦτα
 μέρτοι τὰ τέκνα ἢ ξενοκτόνος, καὶ δ' ἐνδύομαι τῶν, ὅτ' ἴσα δ'
 πῶς λυπεῖ σε δρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα δ' ἄν
 ἢ μὲν ἐπαινεῖται ἐς τὸ κάλλος, δ' Δε κῆθαρχη ἐν τῷ συμ-
 ποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων· ἢ ἐγγέλαια δ' ἀπὸ
 ἐκείνου δαυμάσας· ὃν δ' μαρτυρῶν, εἰ τὰ Δίκαια αἰ μού-
 σαι Δικασαὶ ἤθελον, ἀπεδείξει, ἀν' αὐτὸς κρατήσας τῆ
 μισοῦ· καὶ Δε κατασφίσις αἰδῶν ὅτι αἰδῶν αἰδῶν
 αἰδῶν, ἢ Δε καλῶν παρθένος οὕτως καλὴ ἐστίν, ὥστε
 ἐκείνη ἐμαυτὴν φανείσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀτταίωνος, φοβήσασθαι μὴ
 νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἰσχρὸν αὐτῆς, ἐσαφῆκεν αὐτῶν
 τοὺς κύνας· ἐὼ γὰρ λέγειν, ὅτι οὐ Δε τὰς τεκούσας ἐμα-
 οὔτο παρθένοσ γε καὶ αὐτὴ οὔσα· Δ. μετὰ ὅρα φρονεῖς
 ὅτι ζῖνει τῷ Δίῳ, καὶ συμβασιλεύει αὐτῶ· καὶ Δικαίου
 ὑβρίζεις ἀδελφῶ· πληρὸν ἀλλ' ὅφρα σε αἰετ' ἀλίγον αὐτῶ
 Δικαίουσιν, ὅπότεν σε καταλύων ἐς τὴν γῆν κατὰ τὰ
 ροσ' ἢ κύνας γενόμενος.

12. Ἀπολλωνος· καὶ ἑρμού· ΑΠΟΛΛΩΝ
 ἢ γελῶν ὡς ἑρμῆς· Ε. ὅτι γελοῖοτατα δ' ἀπολλῶν εἰ-
 δον· Α. εἶπε οὖν· ὥς καὶ αὐτὸς αἰνέσας ἐχὼς ἐγγέλων·
 Ε. ἢ ἀφροδίτῃ ζῖνουσά τῶ ἀρε κατεῖνῃται, καὶ δ' ἢ φαί-
 στος ἔδειξεν αὐτοῦς ζύλλων· Α. πῶς· καὶ γὰρ τὶ
 εἰρηνοῖκα· Ε. ἐκ πολλοῦ οἶμαι ταῦτα εἰδὼς εἰρηρῶν

exhibentes se decipiendos. Verꝫ non igno-
ratur quídem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat qꝫ interfectorius erat áma-
tum díscio. non pꝫuaticinatus fuerat/ qꝫ fugeret ípm
Daphne: sic pulchrũ & comatũ exñtẽ. quapꝫpt non
video: qꝫ nã mō fēlicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitũ interfectorix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: vísí in? Deos: & potissimũ quãdo
hec qđẽ laudat ob pꝫchritudinẽ. hic vꝫo cythara canēs
uiuio/admiratiōi exñs oibꝫ. I. Rísí Latona. (in cō-
Ille admirandus? quẽ Marlyas (si iuste Mu-
sẽ iudicare voluissent) excoꝫauisset: ipso vincente in
musica. nunc vꝫo deceptus/miser perijt: inique
captus. Hec vꝫo pulchra tua virgo, sic pulchra ẽ: qꝫ pꝫpt
ubi se vísam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinẽ ipsius: imisit ipsi
canes. Omitto em̃ dicere: qꝫ neqꝫ pturiẽtibꝫ obstetri-
cabat virgo qđẽ & ípa exñs. L. Magnũ luno sapís
qñ cois cum loue: & simul regnas cū ípo. & ob hoc
cōtumeliaris licẽt. Verꝫ em̃uero videbo te paulopost
lachrymãtẽ: qñ te reliqñs/í trã descēderit: tau (rursus
rus/vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.

Quid rides Mercuri? M. qm̃ maxia ridicula Ap. vi-
di. A. Dic igit. ut & ípe audiẽs/habeã síl qđ rideã.
M. Venus coiens cū Marte dep̃hensa est: & Vulca-
nus ligauit ípos oprehẽdẽs. A. quõ? suaue em̃ qꝫpiã
dicere videris. M. Ex mltro tꝫe (puto) hec vidẽs/ve
f 3 (nabatur

αὐτοῦ· καὶ περὶ τὴν ἐοικῆσαν ἀφανὴ δέσμη περὶ τοὺς εἰρη-
 ζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν καμίνον· εἶτα ὁ μεν ἀρσὶς ἐισέρχε-
 ται λαβὼν, ὡς ὦρετο· καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἡλῖος, καὶ λέγει
 πρὸς τὸν ἡφαιστον· ἐπεὶ δὲ ἐπεθίσαι τοῦ λεχονοῦ καὶ ἐν
 ἔργῳ ἦσαι, καὶ ἐντὸς ἐγέννητο τῶν ἀρκύων, περιπαλεῖται
 μεν αὐτοῖς τὰ δέσμη, ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ ἡφαιστος·
 ἐκείνη μεν οὖν ἢ γὰρ ἔθηκε γυνὴ οὐσα, οὐκ εἶχερ ὁ παῖς
 ἐγκαλυφάτο ἀιδούμεν, ὃ δὲ ἀρσὶς τὰ μεν πρῶτα διὰ φῶ-
 γὴν ἐπεϊρότο, ἢ ἡλπίζεν ἐξείντα δέσμη· ἐπεὶ γὰρ δὲ σῦ-
 νεῖς ἐμ' ἀρκύῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἰκέτενε· Α· τί οὖν; ἀπὸ
 λυσεν αὐτοὺς ὁ ἡφαιστος; Ε· οὐδέπω· βὺλα ζῦν καλέ-
 σας τοὺς θεοὺς ἐπὶ δεικνύται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· διὰ δὲ
 γυμνοὶ ἀμφότεροι κατὰ νενηκότες, ζῦν δέσμενοι ἐρυθρῶ-
 σι, καὶ τὸ δέσμη ἡδιστον, ἐμοὶ ἔδοξε, μοιχαλὶ αὐτοῦ
 γιόμενον τὸ ἔργον· Α· ὃ δὲ καλῶς ἐκείνοσ οὐκ αἰδεῖται
 καὶ αὐτὸς ἐπὶ δεικνύμενος τὴν ἀσχηνίαν τοῦ γαμοῦ; Ε·
 μά δι' ὅστε· καὶ ἐπιγὰρ αὐτοῖς ἐφείσο· ἐγὼ μὲν τοῖ, ἐξ-
 χῆν τάλαντος εἴπειρ, ἐφθόρου τῷ ἀρεῖ μὴ μόνον μὴ χεῖ-
 σαντὶ τὴν καλλίστην θεῶν, ἀλλὰ ἢ δέσμενος μετ' αὐτῶν·
 Α· ὅνκοῦν καὶ δέδεισθαι ὅν ὑπέμεινας ἐπὶ τοῦτῳ; Ε·
 σὺ δ' οὐκ ἂν ὦ ἀπαλλοῦ; ἰδὲ μόνον ἐπέλθω· ἐπαινεσο-
 μοι γὰρ σε, ἢ μὴ δέμοι καὶ αὐτὸς ἐν ζῆλῳ.

ἡν ἡρσας καὶ Διός· ἡρᾷ·
 ἐγὼ μὲν ἡσχυρόμην ἂν ὦ Ζεῦ, ἐμοὶ τοιοῦτος ἦν υἱός,
 θῆλυς οὗτος καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μεθῆς, μίτρα μεν
 ἀναδεδεμένος τὴν κόμην· τὰ πολλὰ δὲ μαίνομένοισ γυ-
 ναῖσι συνῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις ἢ
 αὐλοῖς καὶ κυμβαλοῖς χορεύων, καὶ ὁ λῶς

Quod piam p
 ser piam la vi
 de piam p
 vi de piam p
 diem

Quod piam p
 ser piam la vi
 de piam p
 vi de piam p
 diem

Quod piam p
 ser piam la vi
 de piam p
 vi de piam p
 diem

īpos: et circa cubile mīe apparētia vicīa circūponēs fa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Respicit v̄o īpm Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant. intra retia circumnectit
vīcula: astatq; īpis Vulcanus.

Illā quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffus (q̄ intel-
gere tētabat: & speraba: se fracturū vīcula. verū post
lexit ieuītābili se detētū/supplicabat. A. qd īgit̃: dis-
soluit īpos Vulcanus? M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos/demonstrat adulteriū īpis. Hī vero
nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubesc-
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē: nec solū īp̄s
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.
Non per Iouē, sed arridet īpis astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū moechan-
ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igit̃ & ligari te sustinuisses ob hoc? M.
Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & īpe optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis esset filius
effcemniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cēsariem. Sepe vero insanientibus mu-
lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &
tibias coream ducit: & prorsus

TELETI de paraf.
no mais a TELEO
a suprimo Barroir
a maioria de todos os
queby da maioria
admitte

παντί μάλλ' ὀδῶν ἢ σὶ τῷ πατρὶ. Ζ. ἢ μὴν οὕτως
γε δ' ὀδὸν μίτρον, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, ὃν μόνον ὃ πα-
ρα τὴν ἀνδρίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν τό-
πον ἔλαβε, καὶ τοὺς ὁρῶντας ὑπελάβετο, ὅτι καὶ ἐπὶ ἴν-
δοις ἐλιδόσας τῶν γυναικῶν τοῦτω ἑρατὶ ὠτὶ κῶ τοὺς τε
λέφαντας εἴλε, καὶ τῆς χώρας ἐκρατῆσε, καὶ τὴν βασιλέα πρὸς
ἀντὶστον ὀντισθῆναι τολῶσάντα, ἀνικαλίανον ἀπὸ γαίης
καὶ ταῦτα ἅπαντα ἐπὶ ἀνδρὶ ἀκούμενος ἅμα καὶ χορεύων
θεῶν οἱς χρωμένον κίττινον, μεθὼν ὡς φῆς, καὶ εἰσελάου
εἰς δὲ τίς ἀπεχείρισέ τοι δορῆσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν
τελευτήν, καὶ τοῦτον ἐτίμνησατο ἡ καταδύσας τοῖς κλη-
μασιν, ἡ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μετροῦ ὡς
περ νεβρόν, ὅρας ὡς ἀνδρεία ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάμα τοῦ πα-
τρός, εἰ δὲ παιδὶ καὶ τρυφῇ, πρόσστιν αὐτοῖς οὐδὲν
φθόγος, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τὸ τίς, οἷός, ἅμ' ἡφ' ὅν
οὗτος ἡμ', οὐκ ἐπὶ ταῦτα μεθὼν ποιεῖς, ἢ σὺ μοι δοκεῖς
ἐπαινεσθῆναι καὶ τὸ ἔνμα αὐτοῦ τὴν ἀμπελον καὶ τὸν οἶ-
νον, καὶ ταῦτα δρωμένοι ἀδ' ἐμὸν σθένος ποιοῦσι σφαλλόμε-
ναι, καὶ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμῶνότες ὑπὸ
τοῦ πότου, τὸν γούρ' ἱκάριον ὥς πρῶτον ἔδωκε τὸ κλῆμα,
δι' ἐμὸν σθένος αὐτοῖς διέφθεραν παῖοντες ταῖς δινέλλαις.
Ζ. οὐδὲν τοῦτο φῆς, ὃν γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδὲ δ' Διόνυ-
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα-
λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀνδρά του δ' ἅμ' ἐμμετρα
πίνῃ, ἰλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοντ' ἅμ' ὅτιον δὲ δ' ἱκάρ-
ριος ἔπαθεν οὐδὲν ἅμ' ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ζυμποτῶν,
ἀλλὰ σὺ ἐπιζηλοῦντα εἰς ἡκαστὸν ἔρα, καὶ τῆς σμελέως μνη-
μονεύει μ. εἰγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

a marea de formalizare. Intra in prag far - bo & alina a cataran
fabulii in Lunas & facese compozitie ad inbaltitate & mi
d-tate sunt h. qui maiori amabili p-ade opt

tuilibet magis sis q̃ tibi patri. I. Atqui hic quidē
femico more mitra r̃dimitus/mollior m̃fieri bō;nō so
no/Lydiā manu s̃uauit:& inhabitātes Tmo (lū lus
lum coepit:& Thraces subegit:sed & ad In
dos equitē egit.Muliebri hoc:Exercitu e
lephantes coepit:regionem deuicit:regem pau
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hęc omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatijs:inebriatus ut ais/& furens.
Si ỹo q̃spiā conatus fuerit iniurijs afficē eū /ctuelias
finē:hunc puniet vel alligans pam (exaggerādo in
pinis:vel dilaniari faciens a matre quemad
modū hyñulū.Vides q̃ virilia hęc/& nō indigna pa
tre:Si ỹo ludus & delicię fuerint:p̃est ipsis nulla
inuidia:& maxie si existimauerit aliq̃s: q̃nā sobrie vi
hic erat:ubi hęc ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
p̃conijs extrulisse inuentū ip̃ius/vineā & vi (videris
num: taliaq̃ videns qualia ebriosi faciunt cōmo
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani pre
potu.Ip̃m igĩ Icarion primo dedit palmitem.
verē compotores ipsi ruperunt:ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est q̃d ais. nō em̃ vinū hęc/necq̃ Diony
sius facit:sed excessus mensurę potatiōis citra deco
rum se habētis/satiando se pure vino.qui ỹo modice
biberit:hilarior quidē & iucūdior fit.Quod ỹo Ica
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu şelotypa videris Iuno/& Semeles re
minisci,siquidē calumniaris Dionysū pulcherrimū.

18 Ἀφροδίτησ· καὶ ἔρωτος· ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΤΙ Δὲ ποτὲ ὦ ἔρωσ· τούσ μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω
ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἄσκλην, τὴν Ἥραν,
ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνω δὲ ἀπέχρησθ' Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεί
νῃσ ἄπυρος μὲν σοὶ ἦ δαῖς, κενὴ δὲ οἷσ' τῶν ἡ φαιέτρα, σὺ
δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος· Ε· δέδισα ὦ μήτηρ αὐτῇ· φο
βερά γάρ ἐστι, καὶ χαρσινή, καὶ δεινῶς ἀνδρική· ὃ πότῃ
οὐμ ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴφ' ἐπ' αὐτῇ, ἐπισείησας τὸν λό
φον ἐκπλῆττει με, καὶ ὑπὸ τρομος γίνομαι, καὶ ἄσπορ' ἔρ
μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν· Α· ὃ ἄρῃσ γὰρ οὐ φοβέ
ρωτερος ἦμ· καὶ ὁ μὲν ἄφωπλίσας αὐτὸν καὶ νενίκηκας·
Ε· ἀλλ' ἐκείνοσ ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾷται ἄει, καὶ ποτὲ ἐγὼ μὲν ἄλλωσ παρέ
ωπτην πλησίον ἔχωμ τὴν λαμπαδα· ἢ δὲ εἰ μοι πόσει φη
σί, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Δωρατίῳ σε Δία πείρασας, ἢ τοῦ πο
δῶσ λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτῇ
Διασπασαμένη· πολλὰ τοι ὕτα ἠπειλῆσε· καὶ ὄρᾳ δὲ Δρι
μύ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθεος ἔχει πρόσωπόν τι φοβερόν· ἐχίδ
ναισ κατόκωμον· ὃ περ ἐγὼ μάλιστα δέδισα· μορμολιτ
τεται γάρ με, καὶ φεύγω δ' ταρτάρω αὐτό· Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
Ἀθηνᾶν δέδισα, ὥσ φησ, καὶ τὴν τοργόνα, καὶ ταῦτα, μή
φοβηθεῖσ τὸν κεραινόρην τοῦ Διὸς· αἱ δὲ μοῦσαι Διὰ τί σοὶ
ἄπρωτοί, καὶ ἔξω βελῶν ἐισιμ· ἢ ἡ κείναι λόφονσ ἐπι
σείουσι· καὶ τοργόνας προφαίνουσιμ· Ε· αἰδοῦμαι αὐτάσ
ὦ μήτηρ· σεμναὶ γάρ ἐισι, καὶ αἰεὶ τί φροντίζουσι, καὶ παρ
ῖ φ' ἡμ' ἔχουσι· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλοῖσ ἀνδράσιν ἡ
λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλουσ· Α· ἔα καὶ ταῦτασ· ὅτι σεμ
ναί· τὴν δὲ Ἀρτεμιν τίνουσ ἔνεκα οὐ τι τρώσκεισ· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris . & Cupidinis? VENVS.

Quid tādē Cupido, in cā ē? alios deos bello expugna omnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, (stī me matrē: a sola yō abstinēs Minerva: & aduersus illā sine igne qdē tibi est fax/vacuacp iaculpharetra: tū yō sine arcu es/iaculādiue arte. C. timeo o mat' ipaz: midabilis em̄ ē & triculēto aspectu, & ferocita (for' igit' extēdēs arcū peto ipaz: cōcutiēs ga (te virili. qm̄ leam deturbat me. & subtremulus fio. & deiicit mihi sagittas & manibus. V. Mars num terribilior erat: & tñ armis destituiſti ipm̄ & deuicisti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat. Minerva yō obseruat sp. Et quū aliquādo aduoluī propius admouēs, hñs facē: illa, si me accesseris ait, per parentē Iouē, hac hasta te trāsfodiam: vel pede capiens & in infernū deiiciam: aut ipsa te discerpā. mltacp talia minata est. Ad hęc, videt tribuliter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, viperis crinitā, quā ego maximopere formido. territat em̄ me: fugiocp q̄ties aspicio ipaz. V. verū tñ ipaz Minervā ties (ut ais) & gorgona: & hmōl: nō (quidē timens fulmen Iouis. Musē yō pp̄t quid a te nō vulnerant: & absq̄ iacul' agūt: nūqd & illē galeas tñt: aut gorgones ostētāt. C. Reuereor ipas (cōcū mat'. venerandē em̄ sunt: & sp quippiā curāt: & circa cantū continent. & ego asto sēpe ipsis/de linitus melodīa. V. Omīte & has. qm̄ sē venerandē. ipaz yō Dianā q̄ cā nō vulneras? C. Hoc quidē

ὅλον οὖν δὲ καταλαβείμ' αὐτήν· οἶδόν τε· φεύγουσ' αἰεὶ διὰ
τῶν ὄρεων· ἔπειτα καὶ ἰδύον τῖνα ἔρωτα ἦδ' ἔρῳ· Α· τίνος ὦ
τέκνον· Ε· θήρ' αἰς, καὶ ἐλάφων, καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τὸ δι-
ώκονσα ἢ κατατοξεύειν, καὶ ὄλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐσίμ-
ῃ· ἐπεὶ τόμ γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοξότῃ καὶ αὐτόμ' ὄντα,
ἢ ἐκπιβόλον· Α· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκείνου ἐτόξενσ' αἰς·

Κ' ΘΕΩΝ· ΚΡΙΪΣΙΣ·

ΖΕΥΣ·

ἔρμῃ λαβάντοντι τὸ μῆλον, ἀπιδι' ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν πριάμην πῦδα τὸν βουκόλον· νέμει δὲ τῆς ἰδέας ἐν τῷ
γαργάφῳ, ἢ λέγει πρὸς αὐτόν, ὅτι σε ὦ παρὶ κελεύει ὁ Ζεὺς
ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτός ἐι, καὶ σοφός τ' ἔρωτικά, διὰ
σαι τῶις θεῖας ἢ τῶις ἀντῶν ἢ καλλίστη ἐστὶ· τοῦ δὲ ἀγῶ-
νος τὸ ὄλον ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὥρα δὲ ἦδ' ἡ καὶ
ὑμῖν ἀντιῶσις ἀπινέαι πρὸς τὸν Διμαστήν· ἐγὼ δὲ ἀποδοῦ-
μαι τὴν Δίαίταρ ἐπίσῃς τε ὑμῶσι ἀγαθῶν· καὶ εἰ γε δῖόν
τε ἦν ἡδέως, ἂν ἅπας νεικῦϊας εἶδον· ἄλλως τε ἢ ἀνὰ κη-
μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀπιδόντα, πάντως ὀπσεσθῶναι τῶις
πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδυσ' ὑμῖν Διμα-
στής· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ φρύξ' ἐφ' ὃν ἅπιτε βασιλικὸς
ἐστὶ, καὶ ταννυμῶνους τούτῃ ξυγγενὴς, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆς
καὶ ὄρεος, κόνει ἅμ' τῶις αὐτὸν ἀπαξιῶσει τοιαύτης θέας·

Ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτόν ἐπισπεί-
ας ἡμῖν Διμαστήν, θαρ' ῥοῦσα βαδίσουμαι πρὸς τὴν ἐπί-
δειξιν· τί γάρ ἂν καὶ μωμῆσαιτό μοι; χρηρ δὲ ταῦτα σ-
ῶρεσιν τὸν ἀνδρωπὸν· ἦρα οὐ δ' ἡμῖν ὦ Ἄφροδιτη
δεδίαμεν, οὐ δ' ἂν ὁ ἄριστος ὁ ἐπιτραπῇ τὴν Δίαίταρ,
ὅλως δεχόμεθα καὶ τοῦτο· ὅστις ἂν ἢ τὸν παρὶν· Ζεὺς·
ἢ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θυγάτηρ, σὺν Διῶνι; τί φῆς; ὀποσσεφῇ.

oīno ē in cā. neq; em̄ dephēdere hāc possū. Fugit sp̄ p̄
mōtes. deīn & suū qndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate? C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
lectans: sagittis cōficiēs: & p̄rsus circa hmōi occupat:
tam& si fratrē eius: qui & ipse arcu valet:
feritq; em̄us. V. Noui fili. sepe illū sagittis cōfecisti.

10 Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut Idē in
Gargaro. & dic ad ip̄3: Qm̄ tibi Paris/imperat Iupit̄:
qñqdē pulcher es & sapiēs circa res amatorias:iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami
nis p̄m̄ium vīcens capiat pomum. Tempus ȳo iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu
so arbitrandi munus/ęqualiter vos amās. Siquidē, q̄
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioqn necē est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. p̄p̄t hęc ip̄e mīe idoneus fuero vobis iu
dex. Iuuēis ȳo ip̄e troiāus, ad quē abitis regius
est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq; dedignabit/ q̄qd huic visū fuerit.
V Ego quidē Iupit̄/& si Momon ip̄3 rep̄hēsiōis deu
eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten (cstitu
t atiōez. in q̄ em̄ rep̄hēderet me? Op̄3 ȳo & his duab:
placere hoīem. Iuno. Neq; nos Venus
timemus: neq; Mars tuus susceperit arbitrium:
sed recipimus hunc quicunq; fuerit Paridem. Iupit̄.
Nūqd tibi hoc filia sū placere videt̄: qd ais? auerteris:

καὶ ἐρυνθρίῳ· ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδέσθαι γὰρ τὰ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεισ δὲ δ' μωσ· ἄπιτε οὖν, καὶ
ὀψωσ μὴ χαλεπήνῃτε τῷ δικαστῇ δι νευικμέναι, μὴ δὲ
κακὸν ἐντρίψῃσθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ δίδυ τε ἐπίσῃς εἶ-
ναι καλὰς πάσας· Ερμῆ· προΐωμεν ἐνθὺ τῆς φρυγίας·
ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
μοι, ἢ βαρ' ῥεῖτε· δίδα ἐγὼ τὸν πάριον· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος·
ὅν κ' ἄν ἐκείνους δικάσειε κακῶς· Αφρο· τοῦτο μὲν ἄπαρ
ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, δίκαιον ἡμῖν εἶναι τῷ
δικαστῇ· πότερα δὲ ἄγαμος ἐστὶν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις
αὐτῷ σύνεστιν; Ερ· οὐ πάντελῶς ἄγαμος ἐστὶν ὁ Αφρο-
δίτη· Αφ· πῶς λέγεις; Ερ· λακεί τις αὐτῷ συννοκίει
ἰθαία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος δὲ καὶ δεινὸς ὄρειος· ἀλλ'
οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε· τίνοος δ' οὖν ἐνθα ταῦτα
ἐρωτᾷς; Α· ἄλλως ἡρώμην· Αθῆνα· παραπρεσβεύεις
ὁ οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· Ερ· οὐ λέμῳ Ἀθῆ-
νᾶ δεινόν, οὐ δὲ καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἡρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ
πάρις ἐστίν· Αθῆ· ὥς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;
Ερμῆ· ὅν κ' δίδα· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, ὅν κ'
ἐξεπίτηδες ἡρετό με· Αθῆνα· τί οὖν; ἄγαμος ἐστίν;
Ερμῆ· οὐ λακεί· Αθῆνα· τί δέ, τῶν πολεμικῶν ἐστίν;
αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξος τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;
Ερμῆ· τὸ μὲν ἀνθρώδ' οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρῆ-
νόν οὐντα καὶ τούτῳ ὀρέγεσθαι τύχῃ, καὶ βούλεσθαι ἄν
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· Αφροδίτη· ὁ
ρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγαλῶσοι τὸ
πρὸς αὐτῇς

& erubescis? Est propriū erubescere quidē ob hāc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit̃: &
ne difficiles sitis iudici victę: neq̃
malum inferatis iuueni. nō em̃ possibile est: equalit̃ ef
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statim in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliq̃s amatorius: talia q̃ iudicare sufficiētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num yō sine uxore est ip̃e? An & mulier
cum ip̃so cōuersat? M. Non oīno sine uxore ē Ve
nus. V. Quō dicis? M. Videť qđā cū ip̃o cohabitāť
ex Ida mulier: sufficiēs qđē/agrestis yō & valde mō
nō admodū adhibet̃ mētē ip̃i videť. Cuius (tana. S;3
int̃rogas? V. Alioqñ int̃rogabā. Mi. (igť rei grā hęc
heu ip̃e priuatī huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua molestū: neq̃ de vobis: s;3 int̃rogabat me: (Miner
Paris ess;3. Mi. ver̃tñ qđ hoc nī (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait yō: q̃ alioqñ subie (miū anxia q̃rit:
exposito it̃rogauit me. Mi. qđ igť (rit ī mēoriā: nec
M. nō videť. Mi. qđ yō rer̃: belli (sine uxore ē:
ip̃i desiderīū: an gl̃ig̃ cupido: vť oīno ē bu (car̃ est ne
M. Certe verū nō possū diceť: cōñcer̃ yō (bulcus:
iuuenem existētem hęc appetere: velleq̃ (opt;3
primū ip̃m esse circa pūgnas. Ve. Vi
des? Nihil ego conqueror: neq̃ increpo/q̃
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμψομοίρων γάρ, ἢ οὐκ ἀφροδίτησ' τὰ ταῦτα·
ερμῆς· καὶ ἀντὶ σχεδὸν τὰ αὐτὰ με ἤρτετο· διὸ καὶ
καλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἶον μενεατέμει τι καὶ ταύτη κατὰ
τὸ ἀπλοῦν ἀπειρινάμην· ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολλὰ
προϊόντες ἀπεσπάρσασμεν τῶν ἀσέβων, ἢ σχεδὸν γε κατὰ
τὴν φρυγίαν ἐς μέν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν ἰλλίην ὄρω, καὶ τὸ τὰς
γαρὺν ὅλων ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τὸν διακαστὴν τὸν παῖρα· ἦρα· ὅπου δέ ἐστιν ὅν
γὰρ κ' αἰμοὶ φαίνεται· ἐρμῆς· ταύτη δ' ἦρα κῆρσ' τὰ λαϊὰ
σκοπῶ, μὴ πρόσ' ἀκρὸς τῷ ὄρει, πικρὰ δὲ τὴν πλευρὰν οὗ
τὸ αὐτρὸν ἢ τὴν ἀγέλην ὄρῃς· ἦρα· ἀλλ' οὐκ ὄρῃς τὴν ἀγέ
λην· ἐρμῆς· τί φῆς ὅτι οὐκ ὄρῃς βοΐδ' αὖ κατὰ τὸν ἑμὸν
δυνωσὶ δακτύλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, ἢ
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταβέοντα καλαῖροπα ἔχοντα, ἢ
ἀνείροντα μὴ πρόσ' διασκήδνασθαι τὴν ἀγέλην; ἦρα
ὄρῃς νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· ἐρμῆς· ἀλλ' ἐκείνους· ἔπει
δὴ δὲ πλησίον ἐς μέν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ λακί καταστάντες
βοδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταραξώμεν αὐτὸν ἀνωδενὲς ἀφ' αὐ
νοῦς καθιπτάμενοι· ἦρα· εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν·
ἔπει δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι ὅτ' ἀφροδίτη προΐεναι, ἢ
ἡγέισθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὥς τὸ εἰκόσ' ἔμπαρος εἶ
τοῦ χωρίου πολλὰν ἰσ, ὥς λόγος, καλεσθούσα πρὸς Ἀγκί
σση· Ἀφ· οὐ σφάδρα δ' ἦρα τοῦ τοιοῦ ἀχθομαι τῷ σκώμ
μασιν· ἐρμῆς· ἀλλ' οὐμ' ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐνδριέτριψα τῇ ἰδίᾳ, ὁπότε δ' εὖ ἦρα τοῦ μειρακίου
τοῦ φρυγός, καὶ πολλὰν δαῖρσ' ἦλθον ὑπ' ἐκείνον κατα
πεμφθεῖς εἰς ἐπὶ σκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅσῳτε ἦδ' ἐν
ἀετῷ ἦν συμπαραστάμην αὐτῷ· καὶ συνελούφιζον τὸν καί

puati ioueris . de portiōe em/ & nō de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me interrogabat: iō nō
moleste adcipe: neq̃ puta te minus hiturā/ si q̃ppia et
simplici r̃ndi. S; in teā q̃ loquimur/ nūc m̃tū (huic
procedentes/ diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiam sumus. Ego yō & Idam video/ & Gar
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̃m quoq̃
vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
em̃ mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno/ ad Iguam
vide: non ad sumitātē montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre
gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s; m̃ meū
hunc digitū/ ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē/ pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq̃ ille est. M. Sed ille. Quoni
am yō ppe sumus: ad terrā (si visus fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ip̃m/ superne de impro
uiso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq̃ yō descēdius: oportunū tibi venus/ pcedē et
monstrare nobis viā. tu em̃ (ut verisimile est) experta
locum/ sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchis
sen. Ve. Non multū Iuno/ his tristior scom
matibus. M. Verūtāmē ego vos ducam. etenim
ip̃e versatus sum in Ida / q̃n lupi amabat adulescentē
phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat/ sū volaui cū ip̃o: & pari subleua
h (bam fore

λόμ· καὶ εἶγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτοῦ
ἀνέρπασεν· ὁ μὲν γὰρ τότε ἐτύχε σύριζωρ πρὸς τὸ ποίμ-
νιον· καταπατάμενος δὲ ὕπσιθι αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, κοῦφωσ μά-
λα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ τῷ σόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφα-
λῇ τιάραν δακῶν, ἀνέφερε τὸν πῦδα τετραγμένον ἢ τῷ
τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα· τότε ἔνν
ἐγὼ τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτκήσ ὄντοσι πλῆσιον, ὥς ἐ προσεί-
πομεν αὐτόν· καί ῥε ὦ βροχέ· παρὶς· νῆ καὶ σύ γε ὦ νεα-
νίσκε· τίς δὲ ὦρ δειῦρο ἀφίζαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύ-
τας ἄγεις τὰς γυναικας; ὅν γὰρ ἐπιτήδισι δρεσπλῆιν
δύτω γε εὐσας καλᾶς· ἐρ· ἀλλ' ἐν γυνούκῳ εἰσίμ· ἤραμ
δὲ ὦ πάρι, καὶ Ἀθηναῖν, καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾶς· κ' αἶμα τὸν ἐρ-
μῆν ἀπέσειλεν ὁ Ζεὺς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχρίῃς; ἢ μή
δέδιθι· χαλεπὸν γὰρ ἔνδέρ· κελεύει δὲ σε Δικασὴν γενέσ-
θαι τοῦ λαλλοῦς αὐτῶν· ἐπειδὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνώσιν ἐπιξέπω· τοῦ δ'
ἀγῶνος τὸν ὄδλον εἰσὶν ἀναγνούς τὸ μῆλον· ἀλεξ· φερ'
ἴδω τί ἢ βούλεται ἢ καλὴ φησι λαβέτω πῶς ὅν ὄν ὦ δέσ-
ποτα Ἑρμῆ, Διυθεῖν ἐγὼ θυπὸς αὐτὸς καὶ ἀγροίκος ὢν,
Δικασὴν γενέσθαι παραδούσου θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἄβρω μῶλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἴγα μὲν αἰγὸς ὀπωτέρα ἢ καλλιῶν,
ἢ δ' ἀμολισ ἀνῆσ δαμάλῃος τάχ' ἢ δ' αἰκάσαιμι κατὰ
τὴν τέχνην· αὗται δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἷ-
δ' ὅπως ἀντίσ' ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἐστὶ τὴν ἐτέραν μεταγάραι
τὴν ὄφιν ἀποσπάσας· ὅν γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως·
ἀλλ' ἐνδοῖ ἂν ἀπερμίσαι

mosum. & utiq; memini: ab hac petra ipsum
furripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o
uile. Deuolans ꝑo post ipm lupiꝛ, leniter val
de unguibus circumuolans: & ore supra ca
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. deiecerat em̃ ipsam pre
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo
quamur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt q̃s
ducis mulieres? non em̃ idoneꝛ sꝛ in montibꝛ versari
adeo pulchrꝛ. Mer. Non mulieres sunt. lunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides. & me Mer
curiū misit lupiꝛ. Sed ppꝛ quid tremis & pallefcis? ne
time. molestū em̃ nihil est. Iubet autē te iudicem ef
se pulchritudinis iparꝛ. Qñqdē em̃ ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū cōmitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit. pulchra ait/ accipiat. q̃ pacto igitur do
mine Mercuri, possē ego mortaliꝛ et agrestis exñs/
iudex fieri iopinatꝛ speculatiōis, maioris q̃ q̃ p̃tineat
bubulcū: eqdē talia iudicare/ delicatorꝛ magis est (ad
urbanorꝛ. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hę ꝑo omnes eque pulchrꝛ sunt: neq; no
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em̃ vult ituitus abstinē facile:
sed ubicūq; inherit

τὸ πρῶτον, τοῦτ' ἔχεται, ἢ τὸ παρὸν ἐπαίνει· καὶ ἐπὶ
ἄλλῳ μεταβῆ, καὶ κείνο καλὸν ὄρεσθαι, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλῃσιον παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περιέχου-
ταί μοι τὸ πᾶν τῶν ἀντῶν, καὶ ὅλον περιείληφε με, ἢ ἄλλο
δομαὶ δ' ἵνα μὴ καὶ ἀντὶς ὡς περὶ δ' ἄργος δ' ἄλλο βλέπειν δύ-
ναμαι τῷ σώματι· λακῶ δ' ἂν μοι καλῶς διακρίσῃ, πᾶ-
σαις ἀποδοῦναι τὸ μῆλον· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τόδε ταύτην με-
τεῖναι συμβέβηκε τοῦ δι' ὅς ἀφελήν καὶ γυνῶκα, ταῦτα
δὲ θυγατέρας· πῶς δ' οὐν οὐ χαλεπὴ καὶ δύτῳ ἡ κρίσις;
Ε· οὐκ οἶδα· πλὴν οὐκ· οἶόν τε ἀναδύναμι πρὸς τοῦ δι' ὅς
κεκελευσμένον· ἀλλ' ἐν τούτῳ δ' ἐρμῇ πείσαι ἀπαύ-
σαι χαλεπῶς ἔχει μοι τὰς δύο τὰς νενηκαμένας, ἀλλὰ
μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τῇ διαμαρτίᾳ· Ε· οὕτω
φασὶ ποιεῖν· ὥρα δὲ σοὶ ἴδμεν περὶ τὸν κρίσιν· ἀλλ'
πειρασόμεθα· τί γὰρ ἄν καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δὲ πρῶ-
τον εἰδέναι βούλομαι, πότῃ ἐξαρκέσει σκοπεῖν ἀντὶς
ὡς ἔχοντι, καὶ ἀποδοῦναι δέσσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς
ἐξετάσεως; Ε· τοῦτο μὲν σὸν ἄν ἐστι τοῦ δικαστοῦ· καὶ
πρόσαπτε δ' ἐπὶ καὶ θέλεις· Π· δ' ἐπὶ καὶ θέλω; ἐν μὲν οὖν
δὲ βούλομαι· Ε· ἀπόβητε δ' αὐταί· σὺ δ' ἐπισκόπει·
ἐγὼ δ' ἀπεστράφημ· ἀφρο· νολῶς δ' ἄρτι· καὶ πρώτη γε
ἀποδοῦσομαι, δ' ὡς μάθῃς δ' ἵνα μὴ μόνος ἔχω τὰς ὡλὲς
καὶ λευκάς, μὴ δ' ἐν τῷ βούλει εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσχε-
σθαι εἰς πᾶσα καὶ ὁμοίως καλῶ· ἀλλ'· μὴ πρότερον ἂν
τῇ ἀποδοῦσθαι δ' ἄρτι, πρὶν ἂν τὸν κερτὸν ἀποβῇ· φαρ-
μακίς γὰρ ἐστίν, μὴ σε καταγοητεύσῃ δ' αὐτοῦ· καὶ τοι γε
ἐχρήμην μὴ δ' ὅτῳ κεκαλλωπισμένην παρῆναι, μὴ δὲ τοσ-
αῦτα ἐν τετρίμμην χρωμάτα καλῶς περὶ ὡς ἀνῶς ἐστίν·

primo/hoc detinet: quodq̃ p̃sens est laudat, & si in
aliud trāssert: illud q̃q̃ pulchrū videt: in illo morat̃: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̃arzatq̃ oīno capit me. & tri
stor, q̃ non ip̃e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq̃ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Etm̃ rursus & hoc in re est, huic
esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has
yo filias. q̃ pacto igit̃ nō difficile fuerit & tale iudiciū:

M. Hoc nō noui. ver̃ nō est quare recuset Iouis
imperīū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̃as
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tm̃ oculor̃ deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yo icūbit tibi nūc exeq̃ndi iu
Tētemus, qd̃ em̃ agat quis: illud yo pri (diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ip̃as
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
īdaginē. M. Hoc qd̃ ad te ptinebit: qui iudex es.
īpera q̃dcūq̃ velis. P. q̃dcūq̃ & volo: Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yo cōtemplare
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cogooscas, q̃ non solas habeo ul
nas cādidas: neq̃ bouinis ocul̃ p̃dita, mltū gloriōr. q̃
sum oībo similit̃ pulchra. Min. Nō prius i (liter
psam exueris Paris, anteaq̃ cestū deponat (incan
tatrix em̃ est) ne te incantauerit p̃ ip̃m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̃
oblitam facis, haud aliter q̃ fornica (tot & tātis

ραυτίνω, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ καλὸς ἐπιδεικνύει. π. εὐ λεί-
γουνσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀποθού. ἀφρο. τί οὐμ ὄνχι
καὶ σὺ ἄθνη δὲ τὴν κόρυν ἀφελούσῃ, τίλην τὴν κεφαλὴν ἐπι-
δεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φο-
βείσῃ; ἢ δέδυσαι μὴ σοὶ ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλ-
μῶν, ἀνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον; ἀθ. ἰδοὺ σοὶ ἡ κόρυς
οὕτῃ ἀφίηται. ἀφρο. ἰδοὺ σοὶ καὶ ὁ κεστός· ἤρα. ἀλλ'
ἀποδυσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τεράστια τέχῃς θέας, τοῦ καλῆς,
τῆς ἡδονῆς· δία μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αὐτῇ
καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, ἢ ὀνυχῶς ἀξιόμ. τοῦ Διός; ὄρα δὲ
ἡδέως καὶ γλαφυρόντι, ἢ προσαγωγὸν ἐμὲ Δία σεν· ἀθ.
ἡ δὴ μὲν ἄλυσ' ἔχω τῆς εὐδαιμονίας· εἰ δοκεῖ δέ, ἢ ἰδίῃ
καὶ ἐκείνῃ ἐπισιδεῖν βούλομαι· ὥς νῦν γε ἀμφιβολός· εἰμι,
καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὀφείας πε-
ρισσώμενος. ἀ. δύτω ποιῶμεν. π. ἄπειτε οὐμ αἰ Διό, σὺ
δὲ ὦ ἤρα περίμενε. ἡ. περιμένω, κ' ὀπείδῃ με ἀκριβῶς
ἰδεῖς, ὥρα σοὶ τ' ἀλλὰ ἡ δὴ σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοὶ τὰ δῶρα
τῆς νίκης τῆς ἐμῆς· ἢ γὰρ με ὦ πόρι δικαστὴς εἶναι κα-
λὴν, ἀπαύσας ἔσθ' τῆς Ἀσίας δεσπότης. π. οὐκ ἐπὶ δῶ-
ρεσσι μὲν τὰ ἡμέτερα, πλήν ἄλλ' ὅτι περὶ πρᾶξεται γὰρ
ἄπειρ' ἂν δοκῇ· σὺ δὲ πρόσθι ἄθνη δὲ. ἀθ. παρ' ἐπικαστοί.
καὶ ταῖς ἡμ' με ὦ πόρι δικαστὴς λαλήν, δύποτε ἥττωρ ἄπει
μάχης, ἀλλ' αἰ κρατῶν· πολεμιστὴν γὰρ σε καὶ νικηφόρον
ἀπεργάσομαι. π. οὐδὲν ἄθνη δὲ μοι πολεμίου καὶ μά-
χης· εἰρήνῃ γὰρ, ὥς ὄρασ', τα νῦν ἐπέχει τὴν φρυγίαν τε καὶ
λυδίαν, καὶ ἀπολέμῃτος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή· θάρ' ρεῖ
δὲ, οὐ μειονεκτῆσαις γὰρ· κ' ἂν μὴ ἐπὶ δῶρα σ' ἀδικῶν,
μεν· ὅλ'· εἰνὼν δὲ ἡ δὴ καὶ ἐπιδουτὴν κόρυν

na q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demonstrari. P. Bñ di
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter
res. An times/ne arguat glaucedinem oculo
rum, si interritus aspiciat. Min. En, tibi galea
ip̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. Olupit/portētū visiōis, o p̄chritudiez,
o voluptatē. Quas qdē virgo Min. q̄p̄ v̄o regiū qdā
& venerādē icedit: & vere digna ē loue: aspe (luno
iucūdo ac benigno qdā: blādeq; s̄brisit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo foelicitatis. Si videt, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄p̄ nūc quidē ābiguus sūt
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę, tu
v̄o Iuno mane. I. Maneo. & postq; me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare, si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer̄ (ueris eē pul
na q̄ nobis accedēt/ver̄ alia cōiecturā faciēt (te do
q̄ videbunt. Ver̄ tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et postq; me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/s; sp̄ vicēs. bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
p̄na. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pus
Lydiā: & sine bello nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
v̄o. nō minus habebis. equidē nō pp̄ dona iudicabi
mus. Sed induere nunc: imponeq; galeam.

ἰκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρῆνα καιρόν. Ἀφ
ἀντὶ σοὶ ἐγὼ πλυσίον, καὶ σκόπει καὶ ἔμμεν βῶσ μιν
παρὰ τρέχωμ, ἀλλ' ἐνδία τριβῶν ἐκαστὸν τῶν μελῶν· εἰ δέ
θέλεις ὧ καλῆ, καὶ τὰδε μου ὄκνονσον· ἐγὼ γὰρ πάλα δ
ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπθιομ ὅνκ ὀΐδα, εἰ τίνα ἕτε
ρον ἢ φρυγία τρέφει· μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους· αἰτιῶμαι
δὲ τὸ μὴ ἀπολιπῶντα τοὺς σκοπέλους· ἢ ταυτασι τὰς πέ
τρας κατ' ἄστυ Ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειμ τὸ κάλλος ἐν ἐρι
μιά· τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσας τῶν δρῶν, τί δ' ἄν ἀπο
ναντο τοῦ σοῦ κάλλους αἰ βόες; ἔπρεπε δὲ ἕδνη σοὶ γεγα
μμέναι, μὴ μέρτοι ἀγρικόντινα καὶ χωρίτιμ, οἷαι κατὰ
τὴν ἰδὴν διγυνῶμεν, ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ Ἀργεῶ
θεν, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ Λοκκαίναμ· οἷαι περ ἢ ἑλένη ἐστὶ νέα,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' ὀνδέρῃ ἐλάττωμ ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγ
στον, ἔρωτικ· ἐκεῖν γὰρ εἰ καὶ μόνον θεῶσαι τό σε, οἷα
ἐγὼ, πάντα ἀπολιπῶσσι, καὶ παρὰ σχοῦσα ἐαυτὴν ἐκδο
τομ ἔφεται καὶ σνυροικίσει· πάντως δὲ καὶ σὺ αὐτὴν ὁκῶς
περὶ αὐτῆς· π· ὀνδέρῃ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἕδεωσ ὁμῶ
κούσας μίσην τὰ πάντα διγυνομένην· α· αὐτὴ θυγάτηρ
μέμῃ ἐστὶ λήδ' αὖς ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν δὲ Ζεὺς κατέστη
κύκλ' αὖς γερόμενος· π· ποῖα δὲ τίς τὴν ὄνημ; α· λην
κὴ μέρ, οἷαμ ἐκός ἐκ κύκλου γεγενημένημ· ἀπολὴ δὲ, ὥς ἐμ
ὡς τραφέισα· γυμνάς τὰ πολλὰ καὶ παλαισι κὴ, καὶ οὕτω
δὴ τί περὶ σπουδαστοσ, ὥστε ἢ πόλεμον ἄμφ' αὐτῆς γενέσ
θαι τοῦ θησέωσ, ἄωρον ἔτι ἀρπάζαντος· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
περ εἰς ὁμὴν κατέστη, πάντες δι' ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν μιν σείου ἀπὸ νηυσὶν· προσκρίθη δὲ μενέλαος τοῦ πελο
ποδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοὶ κατατραφάρχομαι τὴν γὰ

sufficientē em vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
Ipa tibi ego ppe sū. cōtēplare undiqꝫ diligēter, nihil
omittens: sed imorans unicuiqꝫ membrorū. Si vero
vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte
rū Phrygia nutriet. bt̃m ꝑo te reddā p̃schritudine. Cō
ꝑo hoc: qꝫ nō relinquēs scopulos & hāsce pe
(qꝫror
tras/in urbe viuis. equidē corrumpis formā in soli
tudine. Quid em tu frui queas mōtibꝫ: qd deniqꝫ cu
rant tuā pulchritudinē boues: Deceret nāqꝫ iā te uxo
rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēc̃ia, Argo,
vel Corintho: aut certe Lacenā, q̃l Helena est iuuenis
& pulchra, nihilqꝫ minor me. Et hoc maxi
mum: amatoria est. Illa em si solū spectauerit te: noui
ego: omnia relinquet: & letam se tra
dens/sequet: & cohabitabit. Nū ꝑo audieris nō nihil
de ipsa: P. Nihil Venus. Nunc ꝑo iucunde au
direm, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit
tygnus factus. P. Qualꝫ ꝑo ip̃a ē aspectu: V. Cā
dida, quēadmodū verisūse est eē ex cygno p̃genitā. te
ouo p̃ducta: exercēs se sepe: & lu (nera deniqꝫ: & in
utiqꝫ affectabil: ut & bellū p̃p̃t ip̃az (ctatrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verꝫ em (fuerit
qꝫ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
desponsationē obtulerūt se. Dolectus ꝑo (uorꝫ ad
poneso gñe, Attñ si velis, ego (Menelaus ex Pēlo
i (tibi p̃ficiā nu

μοι· π· πῶς φίλ', τὸν τῆς γεγαμμεῖνος· Α· νέος ἔ
σύ καὶ ἄγριος· ἐγὼ δὲ οἶδα ὥς χρητὰ τοιαῦτα δρᾶν·
π· πῶς· ἐθέλω γάρ καὶ ἀντὸς εἰδέναι· Αφρο· σύ μὲν
ἀποδμύσεις ἐπὶ θεῶν δὴ τῆς ἑλλάδος· κἀπεὶ δ' αὖ ἀφί
κη ἔς τήν Λακεδαίμονα, ὄφεται σε ἡ ἑλένη· τὺν τεῦδε δὲ
ἐμὸν ἄν' εἴη τὸ ἔργον· ὥπως ἔρασθῆσεται σὺν, καὶ ἀκόλου
θῆσει· π· τοῦτ' ἀντὸ καὶ ὅπως ἐμῖναι μὲν δοκεῖ, τὸ ἀπο
λυποῦσα τὸν ἄνδρα, ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνε
πλεῦσαι· Αφρο· δαῖ' ρει, τούτου γε ἔνεκα παῖδε γάρ μοι
ἔστον δύω καλῶ ἴμερος, καὶ ἔρως, τοῦτω σοι παραδῶσθαι
ἡγεμένε τῆς δαοῦ γενεομένης, καὶ ὁ μὲν ἔρως δ' ὥς πα
ρελθὼν ἔς ἀντὴν, ἀναγκάσει τὴν γυνῆκα ἔρᾳ, ὃ δ' ἴμερος
ἀντὶ σοὶ περιχυνεὶς τοῦτ', ὥστε ἐς ἡμέραν τε, θῆσει καὶ
ἐράσμιον· ἢ ἀντὶ δὲ συμπαροῦσα δεικνύμαι καὶ τῶν κα
ρίων ἀκόλουδαι, ἃ πάντες ἀντὶν ἀναπείσομεν· π· ὅπως
μὲν τόχα χωρήσει ἄδελφον ὃ Ἀφροδίτη· πλην ἔρῳ γε ἡδὴ
τῆς ἑλένης καὶ ὅν οἶδ' ὅπως, καὶ δρᾶν ἀντὶν οἶομαι, καὶ
πλέω ἐνθὺ τῆς ἑλλάδος, καὶ τῇ σπάρτῃ ἐπιδελμῶ, ἢ ἐπ' αὖ
νεμι ἔχωρ τῇ γυνῆκα, ἢ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ· Αφρο· μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὃ πάρι, πρὶν ἐμὲ
τὴν πρᾶμνίστρια καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρί
σει· πρέπει γάρ κἀμὲ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, ἢ ἔοφ
τάξειν ἄμα καὶ τοὺς γάμον, καὶ τὰ ἐπινύκια· πάντα
γάρ ἐνεστῖ σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ
μύλον πρίσθαι· παρὶς· δέδοικα μὲν μου ἀμειψῆσαι
μετὰ τῇ κρίσει· Αφροδίτη· βούλει ἐπομόσομαι· πα
ρὶς· μὴ δαμῶς· ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν· Αφροδίτη· ὑπὲρ
σχνοῦμαι δὲ σοὶ τὴν ἑλένην

ptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē? V. Iuuēs es
tu & agreſtis: ego aut̄ ſcio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e ſcire. V. Tu
peregrinaberis ut ſpeculeris Gr̄ciā. & poſtq̄ puene-
ris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & ſequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-
ſerat virū: velitq̄ barbaro ac hoſpiti iungi
nauigio. V. Confide. huius rei cauſa pueri mihi
ſūt duo pulchri, Deſideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo
duces vię futuros. & Cupido prorfus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Deſiderium
tibī ip̄ſi imiſſus, ſi qd̄ in te eſt deſiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a v̄o aſtans/ rogabo & Gra-
tias ut ſequant̄: oēs q̄ ſic ei p̄ſuadeamus. P. Quō
forſitan procedat incertū eſt Venus, ver̄ amo iam
Helenā: neq̄ noui quō: & itueri ip̄a mihi videor: na-
uigoq̄ ſtatim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄ficiſcor: ac ar-
deo habere mulierē: & triſtor q̄ non omnia hęc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
d'ſpōdēdi mediatricē, et nuptia ꝛ ducē d'ignaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, ſi p̄adeē: ce-
lebrareq̄ pariſ nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ inſunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
poſt iudicium. Venus. Viſ iurem? Pa-
ris. Nequa q̄, ſed promitte rurfus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

παραδῶσειν γυνῶνι καὶ ἀκολουθήσειν γε ἔτι αὐτόν, καὶ ἀφί-
ξεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν ἴλιον, καὶ αὐτὴν παρέσομαι, καὶ
συμπράξω τὰ πάντα. π. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ἑμέρον,
καὶ κάρिताς ἄξεις. α. θάρ' ῥα, καὶ τὸν πόδον, καὶ τὸν ἔ-
μέναιον πρὸς τούτοις παραλήκομαι. π. ὀνοῦν ἐπὶ τοῖς
τοῖς δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῖς τοῖς λάμβανε.

καὶ ἄρεω, καὶ ἑρμοῦ, ΑΡΕΣ.
ἤκουσας δ' ἑρμῆ, δῖα κτερίλκωμι ἡμίρδ' Ζεὺς, ὥς ὑπερο-
πτικὰ καὶ ὀπίθαινα. ἢ ἢ ἐδερίσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ ὀν-
ρανου σείραμ καθίσω, ὑμεῖς δ' ἢ ὀππορεμασθέντες κατα-
σπῶν βιάζοσθε με μάτηρ πονήσετε. ὃν γὰρ δὴ κατελκύνε-
τε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσωμι ἐνελκῆσαι, ὃν μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτίσας μετεωρίω. καὶ
τ' ἄλλα ὅσα καὶ σὺ δομήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἐν ὅσων
ταρ ἁμείνον καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, ὃν ἂν ἀρνηθῆναι, δμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσειν αὐτόν
καὶ αὐτὴν γῆν καὶ αὐτὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, ὃν ἂν πεισ-
θῆναι. π. εὐφρῖμαι δ' ἀρεσ. ὃν γὰρ ἀσφαλεῖς λέγειν τὰ τοῖς
αὐτά, μὴ καὶ τι κακὸν ὀπολαύσωμεν τῆς φληναγίας. α.
οἶμι γὰρ με πρὸς πάντα ἄνταῦτα εἰπεῖν. ὃν καὶ δὲ πρὸς
μόνον σὲ ὅν ἐχεμνῆϊν ἢ πισάμην. ὃ γοῦν μάλιστα γελοῖ-
ον ἔδοξε μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, ὃν ἂν δυναί-
μην σιωπῆσαι πρὸς σὲ. μέμνημαι γὰρ ὃν πρὸ πολλοῦ δ.
πότε ὃ ποσειδῶν, καὶ ἡ ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπωπασάντες ἔπε-
βούλευσαν ἐξυλῆσαι αὐτόν λαβόντες, ὥς παντῶν ὅσων ἢ δὲ
διδῶν, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μὴ γένη ἑτίς κατελε-
σασα ἐκάλεισεν αὐτῶν σύμμαχον βριάρεωρ ἐκατόγχειρα ὄν-
τα, καὶ ἐδέδετο αὐτῶν κεραιῶν καὶ βροντῆς. ταῦτα λογιζο.

traditurā me tibi uxore: & q̄ sed curauero ip̄am sis ac
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunqd Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: ideoq̄ adcipe.

21 Mars. & Mercurius. MARS.
Audisti n Mercuri, q̄lia miatus est nobis lupi: q̄ sup
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex coe
lo catenā demittam: vos v̄o si suspēsi huic/ detra
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor
tis. Si v̄o ego voluero sursum traherē: nō solū (sū trahē
trā sis & mare cōuehēs/ in sublime ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiuisti. Ego v̄o, q̄ cū unoq̄q̄ signu
sit melior & fortior, nō negaueri. verē (lati collarus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō grauitate vincamus ip̄z /
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre
dideri. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dice
lia, ne & aliqd sortiamur ob petulantia. Ma. (re tas
Num putas me apud oēs hęc dicere: Imō v̄o ad
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. q̄d igiū maxime
culū visum est mihi audiēti inf̄ minas/ nō pos (ridis
sum tacere apud te. Memi em̄ nō ita m̄sto ante, quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerua insurgentes, machi
nati s̄t, cōprehensū ip̄z in vincula cōncere: q̄ntope for
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & nisi Thetis misera
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et em̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmie & tonitru. Hęc reuol

μένω ἐπὶ μοι γένοιτο ἐπὶ τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ε.
σιώπῃα. ἐν φημί. οὐ γὰρ ἀσφαλέσ' οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐ
μοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΚΒ'

ΠΑΝΟΣ, καὶ Ἑρμοῦ.

ΠΑΝ.

Καίρε δ' πάτερ Ἑρμῆ. Ερ. νῆ καὶ σύ γε ἀλλὰ πῶς ἔγω
σὸς πατήρ; Π. οὐχ ὁ κυλλήνιος Ἑρμῆς ὡς τυχεύεις;
Ε. καὶ μάλα. πῶς οὐν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π. μοι χιδιάσ
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ε. νῆ Δία, τράγον ἴσως τι
νόσ' μοι χεύσαντος αἴγα. ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχωρ, ἢ
ῥίνα τοιαύτην, καὶ πώγωνά λάσιον, καὶ σκέλη διχμηλά καὶ
τραγικά, καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πυγὰς; Π. δ' ἅ ἀμ' ἄπο
σκώτησ' εἰς ἐμὲ τὸν σῆαντοῦ υἱὸν δ' πάτερ, ἐπονείδιστον
ἀποφαίνει, μῦλλον δέ σ' αὐτόν, ὅς τοι αὐτὰ γεννᾷς ἢ παι
δοποιεῖς. ἐγὼ δέ ἀναίτιος. Ε. τίνα δέ καὶ φῆς σὺν με
τέρα; ἢ πον' ἄλαθον αἴγα μοι χεύσας ἔγω γε; Π. οὐκ αἴ
γα ἐμοί χεύσας, ἀλλ' ἀνάγκησιν σ' αὐτόν εἰς ὅτε ἐν Ἄρκα
Δία παῖδά ἐλευθέραν ἐβιάσῃ, τί λακώμ' τὸν λακτυλὸν ῥη
τεῖς, ἢ ἐπι πολλὸν ἄπορ' εἰς; τῇ ἱκαρίῳ λέγω πινελόσκη.
Ε. εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ τράγωσε δ' μοι οὐρ
τέκεν; Π. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ ἔρῳ. δ' τε γὰρ με ἐξέ
πεμπερ' ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, δ' πᾶσι, μήτηρ μὲν σὺν ἔφη, ἐγὼ
εἰμι πινελόπη ἡ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δέ γινώσκεθ' ὅτι
ἔχωρ Ἑρμῆν τὸν μαίᾱς τὸν Διός. εἰ δέ κ' ἐκασ' ἴδῃς ἢ τρα
γὸς κελὸς εἶ, μὴ λυπεῖτω σε. ὅπως γὰρ μοι συνῆν ὁ πατήρ
δ' σὸς τράγω ἐαυτὸν ἀπεικάσεν ὡς λάθῃ, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μαῖος ἀπέβησ' τῷ τράγω. Ε. νῆ Δία, μέμνημαι ποικίλας
τί τοιοῦτον. ἐγὼ οὐκ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, εἴτι ἀγένης
οὐκ ἀντὶ τούτου ὡς σὸν πατήρ κελήσομαι, ἢ γέλῳτα ὀφλήσῃ

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius. Mer.
Sile. Bona verba. non em̄ tutū est tibi dicere: neq; mi
hi audire talia.

22 Panis. & Mercurij. PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat̄ sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime, q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Il
lū ex amore tibi factus. M. Per Iouē, for̄ (legitū
ius mēchātis cū capra. meus em̄ quō cor (sit an alicu
us, nasū talē, barbā hirtā, tibias bifidas (nua hēat filii
hirsutas, p̄inde caudā sup̄ nates. P. Quot cōui (&
cia congefferis in me tuū filiū o pat̄, vituperabilem
demrādo: magis teip̄z otamināt, q̄ tales generas gna
tosq; pcreas. at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu
trē: vel ubi latui/qñ cū capra rē haberē e (am ma
pra mēchatus es: s; om̄iscē tecū si (go? P. nō cū ca
dia puellā liberā violaueris: qd mordēdo (alñ i Arca
ris: & tandē dubitas? Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hīrco te sifem pe
perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo me e
misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidē tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrē cognosce deum
hñs Mercuriū Maię & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir
tusq; tibias es/ ne molestet te. qñ em̄ mihi coi (su
ille tuus, hīrco seip̄z sifez fecit, ut lateret: & (bat pat̄
mif̄icēdis hīrco. M. Per Iouē, memi me (ob hoc si
tale qd. Ego igit̄ q ob p̄chritudinē magnū sa (fecisse
bisexñs, tuus pat̄ vocabor: & risū (piēs, adhuc ibe
(captabo

παρὰ πόσιν ἐπὶ τῇ ἑννοσίῳ· π. καὶ μὴν οὐ καταισχυ
νῶ σε ὡς πάτερ· μουνόκοσ τε γὰρ εἰμι, καὶ σιγῇ ζῶ πάντῃ κα
πυρόν, καὶ δ' Διόνυσος οὐδ' ἐν ἐμοῦ ἄνεν ποιέειν δύναται, ἀλλὰ
ἐταίροισιν καὶ θιασώταις πεποικίκε με καὶ ἡγοῦμαι αὐτῶ χοροῦ·
καὶ τὰ ποίμνια δέ ἐστι θεός αἰὶός μου ὅπως περὶ τέγεα καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάντ' ἡσθ' ὅσ'· ἄρχω δέ καὶ τῆς Ἀρκ
αίας ἀπαίσσης, πρώην δέ καὶ Ἀθηναίους συμμαχίαν ὀνύτωσ
ἡρῖεντα ἐν μαρμαρυγῇ, ὥστε καὶ ἀριστέιον ἡρέθη μοι τὸ ὑπὲρ
τῆς ἀειροπάλου σπίνλαιον· ἡμ' γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς· εἴ σ' ὁ
σοῦ ἐκεί τοῦ Πανδός ὄνομα· ε. εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας ὡς
πάντ' ἡδὴ τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε· π. οὐδαμῶς ὡς πα
τερ, ἔρωτι κόσ γὰρ εἰμι, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνών μιν·
ε. τοῖς αἰζὶ διὰ δὴ ἐπιβοῶνεις· π. σὺ μὲν σκώπτεις,
ἐγὼ δέ τῃ τε ἔχθρῃ καὶ τῇ πύτνι σύνειμι, καὶ ἀπάσας τῶν
τοῦ Διονύσου μαινάδας, καὶ πάντοπον δάξομαι πρὸς αὐ
τῶν· ε. οἶσθα οὖν ὅτι χαρίσῃς τέκνον, ταπρῶτα αἰ τοῦτέ
μοι· π. πρόσταίτε ὡς πάτερ, ἡμεῖς δέ ἴδωμεν ταῦτα·
ε. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονου· πατέρα δέ ὄρα μὴ
καλέσῃς με ἀκούοντός γε τίνος·

καὶ Ἀπολλωνος· καὶ Διονύσου· ΑΠΟΛΛΟΝ·

τί ὦν· λέγοιμεν ὁμομητρίους ὡς Διόνυσον, ἀδελφούς ὃν
ταῖς ἑρώται, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίατον ὀνομοίους ὃν
ταῖς τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· δ' μὲν γὰρ πάγκα
λος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμις οὐ μικρὴν περιβεβλημένος
ἀπασάντων ἀρχῶν· δ' δὲ ἦλυσ καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβο
λος τῇν ὀφίῃ, οὐκ ἂν διακρίναίς· εἰτ' ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ
παρθένος· δ' δὲ καὶ πέρα τοῦ ἐντορεποῦς ἀνδρικόσ ὁ πρία
τος· Δ· μὴ ἐν θανμάσῃς ὡς Ἀπολλων, οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδί

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue-
ro tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo mltū cō-
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
focium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.

Verũtũ ouilia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeã/ &
supra Partheniũ hẽo: valde miraberis. Impero ȳo Ar-
dię totę. Prius ȳo & Atheniẽsib; auxiliatus/ sic (ca-
strẽnue rē gessi i Marathone: ut & p̄mũ erectũ sit mi-
sumitate urbis antrũ. Si igit̄ Athenas iueris: sci; (hi in-
tũ illic Pan nomẽ hẽat. M. Dic mihi: duxi; (es q̄n;

Pan: lã em̄ hoc (ut puto) iuitabũt te. P. (sti uxore
ter, amator em̄ sũ: & nō amarẽ rē hñs cũ (Neq̄ p̄ pa-

M. Capras vic; cōscẽdis. P. Tu qdẽ mor; (unica,
at ego cũ Echo/ & Piti coeo: cũq̄ omnibus (des.

Dionysij mēnadibus. deniq̄ valde affector ab i-
psis. M. Nosti igit̄ i q̄ gratificeris fili, primuz petẽti
mihi: P. Impera pater, nos viderimus illud.

M. aggredere me: comitq̄ alloq̄re. patrẽ ȳo vide ne;
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO

Quid rei ẽ: dicẽus ne eadẽ matre genitos Bacche, frẽs
Cupidinẽ, Hermaphroditũ, & Priapũ: inæq̄les existẽ-
tes/ formas & studia q̄lia hñtes: Hic etem̄ oĩno pul-
cher, sagittarius, & vĩ non parua stipatus
oĩb; impat. Alius ȳo effœminatus, semiuir, & abigu-
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Pria-
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ve-

τη αἰτία τοῦτου, ἀλλὰ δι πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὥς
πον γε καὶ ὁμοπατέριοι πολλοὶς ἐκ μιᾶς γαστρὸς ὁ μὲν
ἄρσην, ἐ δὲ θήλειαν· ὥς περ ὑμεῖς γίνονται. Α· ναὶ ἀλλ' ἡ
μεῖς ὁμοιοὶ ἐς μὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιπιδεσόμεν. τοζέται γάρ
ἅμφω. Δ· μέχρι μὲν τόζον τὰ αὐτὰ ὥς ἀπολλοῦ,
ἐκείνα δὲ ἔνυχ ὁμοία· ὅτι ἡ μὲν Ἀρτεμις ζευκτενέει ἐν σκυ
θαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς καίμνοντας. Α· οἶει γάρ,
τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς σκύθαις, ἢ γε καὶ παρεσκευάσται
ἡντισ' ἔλλῃ ἀφίηται· ποτε ἐς τὴν ταυρικὴν συνεκπλευσαι.
μετ' αὐτοῦ, μυσσάττομένη τὰς σφαγὰς. Δ· εὐγε ἐκείνη ποι
οῦσα· ὁ μὲν γάρ τοι πρίαπος ἰ γελῶν γάρ τί σοι διηγήσοι
μαι· πρῶν ἐν λαμψάκῃ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρ' αὐτὴν τὴν
πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεζόμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῶ, ἐπει
δὴ ἀνεπανσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμέ
νοι, κατ' αὐτὰς πρὸς μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος·
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Α· ἐπίρρα σε ἰ. Δ· τοιούτῳ ἔστι.
Α· σὺ δέ τί πρόσ ταῦτα ἰ. Δ· τί γάρ ἄλλο ἢ ἐγέλασαν.
Α· εὐγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως· συγγνωστός γάρ
εἰ καλὸν σε ὁ τῶς ὄντα ἐπείρα. Δ· τούτου μὲν οὐκ ἔνεκα καὶ
ἐπὶ σέ ἄν ὥς ἀπολλοῦ ἀγάγοι τὴν πείραν· καλὸς γάρ σὺ καὶ
κομήτης, ὥς καὶ νῆφοντα ἄν σοι τὸν πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.
Α· ἀλλ' ἐν ἐπιχειρήσει γε ὥς Διόνυσε· ἔχω γάρ μετὰ τῆς
κόμης καὶ τόξα.

πρῶ

ἔρμου· καὶ μαίαν.

ΕΡΜΗΣ

ἔστι γάρ τις ὥς μήτηρ ἐν ὑδρανῶ θεὸς παλαιότερος ἐμοῦ ἰ
μ· μὴ λέγῃ ὥς ἐρμὴ τοιούτου καὶ δέμ. Ε· τί μὴ λέγω ἰ ὅς
τοσ αὐτὰ πράγματα ἔχω μόνος· κάμνω, καὶ πρόσ τοσαύ
ταις ὑπηρεσίαις διασπώμενος· ἔσθην μὲν γάρ ἐξ ἀνασάντα

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
 modū & ex eodē p̄re geniti, sēpe ex uno vētre unus
 mas/ alia femina p̄dit. sic estis & vos geniti. A. Pro
 nos siles sumus: & eadē exercēus studiā. sagit (fecto
 ambo sumus. B. Verū qd ad arcū p̄tinet, (tarij em̄
 At illa ip̄aria: q̄ Diana hospites inficit (hmōi s̄t Ap.
 thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (iſ Scy-
 sororē gaudē Scythiis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
 si qs gr̄ecus pueniat aliqñ in Tauricā/ simul nauigare
 cum ip̄o: odio prosequēs cēdes. B. Euge illa sic fa-
 ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄ppiā tibi narra-
 bo. Nup in Lampſaco eram: accesseramq̄ ad
 citatē. ille suscipiēs me/ et hospitium p̄bēs ap̄d ip̄s: post
 q̄ cessaueramus a symposio sufficiēter saturā-
 ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
 tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
 A. Tu v̄o qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē? risi.
 A. Euge hoc nō moleſte feras, neq̄ rustice, venia em̄
 si te sic pulchrū tētauit. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
 erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
 comatus: ut sobrium tibi Priapum allicias.
 A. Sed non tentabit Dionysī. habeo enim cum
 coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maię. MERCV.

Est quis ma' ter, in cōelo deus miserior me?
 Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō di
 tot & tāta negocia hēo solus laborās, ī tā mul- (cā: q
 ta mīsteria distractus, Mane surgenti

σαίρειν τὸ συμπόσιον δέι, καὶ διατρώσαντα τῇρ ἐκκλησίᾳ
αμ. εἴτα ἐνδετήσαντα ἕκαστα, παρεστάνου τῷ δῖι, καὶ δια
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμε
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἐτι κεκοιμημένον παραστθέναι
τῇρ ὀμβροσίᾳ, πρὶν δὲ τὸν νεώκτορ τοῦτοιο ὀνοχόρου ἢ κειρ
ἢ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. τὸ δὲ πάντων δεινύτατον, δ'τι μὴ
δὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέι με καὶ τότε τῷ
πλούτῳ ψυχὰς γαίρειν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ παρῆ
ναι τῷ δικαστρίῳ. ὅν γάρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
παλαιστραῖς εἶναι, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν κυρύτερ, καὶ γὰρ
τορας ἐκδιδάσκειν ἀλλ' ἐτι καὶ νεκρικὰ σὺνδνα πράττειν με
μερισμένον. καὶ τὰ μὲν τῆς λήδαις τέκνα παρ' ἡμέραν ἐκά
τερος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ἄδου ἐσίν, ἐμοὶ δὲ καὶ ἐκαστῇ ἡμέ
ρᾳ καὶ ταῦτα καὶ πείναι ποιεῖν ἀναγκάζου. καὶ ὁ μὲν ἄλλ
μύησις καὶ σεμέλῃς υἱὸς ἐν γυναικῶν λυσιπύων γενόμενος εἶνα
χοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ μαίᾳς τῆς Ἀτλαντοῦς Διοκλονοῦ
μαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ὅρτι ἡκαντά με ἀπὸ σιδῶνος παρὰ τῆς
κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφε με ὁ φίλος μου, δ'τι πρῶ
τῇ ἡ πόις, καὶ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφε ἀνθισέστω τὸ ἀρ
γος ἐπισκετόμενον τῇρ δαυνῇ. εἴτ' ἐκείθερ ἐς βοιωτίαν φη
σίμ, ἐλθὰν ἐρ παρὸ δῶ τῇρ Ἀντροπῆιδε. καὶ ὅλως ἀπκγ
ρευκα ἔδῃ. εἰ γοῦρ μοι δυνάτορ ἦν, ἥδέως ἀρῆξίωσα πε
πράσθαι, ὥσπερ δι' ἐμ γῆ κακῶς ἀνυλεύοντες. μ. εἰ ταῦ
τα ὡς τέκνον, καὶ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ ναυήμαρ ὄν
τα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμψθῃς, σόβει ἐς ἀργος, εἴτα ἐς τῇρ
βοιωτίαν, καὶ πλῆγας βραδύνων λάβοις. ἰ. ζυχαὶ γὰρ
δι' ἐρώντες.

verrendū est coenaculum: sternenda curi-
 a. recte dein ꝑpositis singulis/ assisteꝛ necessū ē Ioui: af-
 ferre nuncia ab ipso, sursum deorsumqꝫ toto die
 e cursitatē, & redeūtē, adhuc puluere r̄persū mīstrat
 ambrosiā. ac priusqꝫ nouitius ille pocillator veniret
 & nectar ego ifundebā. Hoc ꝑo oīm molestissimū: qꝫ
 nocte dormio solus oīm: sꝫ optet me tunc ad (neqꝫ
 Plutonē aīas deducere: & mortuorꝫ pōpꝫ intēē: sīqꝫ
 stercus tribunalibꝫ. Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna (assī
 palestris exn̄do: ī cōciōibꝫ p̄conē agēdo/ & (opa in-
 tores edocēdo: nisi p̄r hęc ad res mortuorꝫ sīꝫ (rhe-
 putarer. Atqꝫ Ledę filij in die alterꝫ (pagēdas de-
 nis vicibꝫ ī cēlo atqꝫ ī inferno sūt: mihi ꝑo ꝑ unāquāqꝫ
 em̄ & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alcꝫ (dis-
 menę & Semeles filij, ex mulieribꝫ miseris editi, exu-
 lantur ociosi: at filius ego Maię Atlantis, seruis
 oī ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
 Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide-
 rē qd ageret puella: necdū r̄spiratē, misit rursus ad Ar-
 gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a-
 it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pari-
 turū me negaueri mō. Si igitꝫ mihi possibile ēēt, lubēs-
 cerē: quēadmodū q ī t̄ra durā sꝫmūt sꝫuitutē. M. (fas
 sta gnate. opꝫ em̄ ꝑ oīa morē gerere pa- (Missa facis
 & nūc quēadmodū missus es, vade ad (triunenez.
 Boetiā. ne verbera morans capias, iraꝫ Argus: dein ī
 amantes. (cundi sunt em̄

καὶ δι' οὗ καὶ ἡλιού.

ZEITUNG

οἷα πεποικίαις ὅ τι τῶν αὐτῶν καύσει· ἀπολλόμενος τὰ ἐν τῇ
γῇ ἅπαντα, μερσίῳ ἀνὰ τὸ πικρῶσαι τὸ ἄρμα, ὅς τὰ
μερ κατέφλεξε πρὸς γέμιν ἐνεχθεῖς· τὰ δὲ ὑπὸ κερύνου δια-
φθερῆναι ἐποίησε, πολὺ αὐτῶν ἀποσπάρσας τὸ πῦρ, καὶ ὁ-
λως οὐδὲν ὅ τι οὐ ἐννετάραιζε καὶ ζυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ζυ-
νεῖς τὸ γινώμενον κατέβουλον αὐτὸν τὸ κερύνον, οὐδέ λεί-
χασον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν αὐ· τοιοῦτον ἦσαν τὸν καλὸν ἡ-
νίοχον καὶ διφειλάτην ἐπέποιφας· ἢ λ. ἡ μαρτορὶα ζεύ-
δου μὴ κατέπαινε εἰ ἐπείσθη ὑῖώ πολλὰ ἱκετεύοντι· πό-
θεν γὰρ αὐ καὶ ἡ λίσσα τολικοῦτον γένεσθαι κακόν; ζ.
οὐκ ἔμελλε δ' οὐκ εἶτο ἀριβείας τὸ πρᾶγμα, ἢ ὡς εἰ βρά-
χυτις ἐκβαίνει τὸς δόου, ὀρεται πάντα· ἡ γένεσις δὲ καὶ τῶν
ἰππῶν τὸν θυμὸν ὡς δὲ συνέχει ἀναγκητὸν καλινόν· εἰ
γὰρ ἐνδοιμήσις, ἀρμολογούσιν ἐνδύς· ὡς περ ἀμείλει ἡ τοῦ
τομῆς νύμφης, ὅτι μερ ἐπὶ τὰ λαία, μετ' ὀλγῶν δὲ ἐπὶ
τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δερμὸν ἐνίστη ἢ ἀνω ἢ κα-
τω, ὁ λως ἐκείναι ἐβούλοντο αὐτοὶ· ὁ δὲ οὐκ εἶχε ὅ, τι χρῆσαι
το αὐτοῖς· ἢ λ. ταῦτα μερ πάντα ἡπίσταται, ἢ διὰ τοῦτο
ἀντίειχον ἐπὶ πολὺ ἢ οὐκ ἐπιστενον αὐτῷ τὴν ἐλασίμ· ἐπεὶ
δὲ κατέλυπαρσε διακρύψων, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεδέμην ὁ πῶς μερ χρῆ-
βεθικέναι αὐτὸν ἐφ' ὅπως οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶ φέροντα ὑπερενέ-
χθηναι, εἴτα ἐς τὸ καπνῶδες αὐτὸς ἐστίναιμι, καὶ ὡς ἐκρά-
τῃ εἴνομαι τῶν ἡνίων, καὶ μὴ ἐφίεναι τῶ θυμῷ τῶν ἰππῶν· εἰ
πῶς δὲ ἢ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθῇ ἐλαίνου· ὁ δὲ, πῶς
γὰρ ἦν, ἐπὶ βῆας τοσαύτου πυρός, καὶ ἐπικύψας ἐς βαθὺς
ἀρχαίος, ἐξ ἐπὶ λόγῳ.

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in terra oia: adulescētulo imprudēti cōmittēs currū, q oia obussit: ad trā cursū deflectēs. oia pinde p frigore corrumpi fecit: multū ab ipis diuellēs ignem: & prorsus nihil qd nō turbauerit cōfuderitq. Et nisi ego cognoscens factū/deiecissem ipm fulmine: nihil reliqui hominibz pmanisset. talē nobis pulchrum aurigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter, veretn nō moleste feras: q credideri filio mīta suppli de em dephēderē potuisses: tātū futurū ma (cāti. un. Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & (lū. I. uis. q. aberrauerit ex via/piculo exponat oia. (si bre eq. petulantiā o3 cohibeē nece (cognoscebas yō: & em idulserit q. diffidēt statim. put negligēs (ē freno. si ipz eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat. hūc dextrā: & i contrariū cursus intdū sursū & deor (yō ad sum, prorsus q volebāt ipi. Ille yō nō hūit q recte uteretur ipis. Phœ. Hec quidē oia sciebam: & ob id negaui diu cōmittere ipi currum. at ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso: cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret iccedē ipz: i quācūq ptē sursū vergēdū eēt/quō subleuaret: deinde in decliue rursus deprimereē: q. p. difficilis moderatiōis forēt habendū: & mīe idulgēdū eēt aio Dixi pinde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eq. em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (ille yō (puer hiatū, per transuersum agitur. (in pfundum

[illegible]

quod recte ab eo vix interpretari est velle. Secundo dicitur: et tunc —

ut verisile ē. Porro eq̄ ut senserūt / q̄ nō eēm ego q̄ cō
scēdisset : contēptui hñtes adulescētulū subuerterūt a
yia: & molesta hęc fecerūt . Ille ȳo habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̄e: apphēdebat gyrū rotę.
ille q̄q̄ iā h̄z pēnā: & mihi o lupi s̄ satis ē qd̄ (Verētū
I. Satis dicis. talia ausus: Nūc qdē veniam (lugeā.
tribuo tibi. Qd̄ reliquū est: si quippiā sile admiseris:
vel talē tibi successorē miseris: statim scies / quan
to tuo igne fulmen ardentius sit. Quapropter il
lum sorores sepeliant in Eridano ubi
cecidit auriga: electrū ob ip̄m lachrymātes: &
lucinū fiant prę passione. Tu ȳo coniungens
currū (fractus em̄ ē temo ip̄ius: & ferrum rotarum
dissipatū est) insequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horū omniū.

36 Apollinis, & Mercurij. APOL.

Habes ne qd̄ mihi dicas Mercuri: ut Castor sit horū
vel uter Pollux? ego em̄ non discerno i
psos. M. Qui heri simul nobiscū erat / Castor
hic ȳo Pollux est. A. Quo pacto discernis? simi
les em̄ sunt. M. Qm̄ hic Pollux, Apollo, h̄z in faci
e vestigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy
co: a q̄ vñeratus ē cū laōe nauigās. Alē ȳo nihil tale
pręfert: s̄ purus est, & passionis vacuus in facie.
A. Iuisti me: docendo indicia. qm̄ quidem alia
oīa equalia sūt: oui semisecta pars, & astrū superne,
iaculūq̄ in manu, equus dein utriq̄ candidus. q̄prop̄

πολλοὺς ἐγὼ τὸν μὲν προσέειπον κοσμοῖα πολυδαίμων ὄν-
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολυδαίμονος ὀνόματι· ἄρα οἶστέ μοι καὶ
 τό λητί δὴ, ποτε οὐκ ἀμφαβύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμῶν σείσας
 ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεὸς ἔστιν ἄτερος αὐτῶν; ἢ
 ὑπὸ φιλαδελφίᾳ τοῦτο ποιοῦσιν· ἔσσει γὰρ ἔδει ἔνα μὲν
 τεθνᾶσαι τῶν ἀδελφῶν υἱέων, ἔνα δὲ ἀθανάτορειναι, ἐνέι μοι
 τοῦ ὅτ' ὥς αὐτοὶ τὴν ἀθανάσιον. Α· οὐ
 ζυνετήρ ὦ ἔρμη, τὴν νομῶν· εἰ γέ
 οὐ δὲ ὄντοισι ὁ τῶ ἀνθρώπου ὁ πρὸ ἐκείνου οἶ-
 μαι μάλιστα· πῶς γὰρ ἴδ' μεν παρὰ θεοῖς, ὥ δὲ παρὰ τοῖς
 φθιτοῖς ὦν· πλην ἀλλὰ ὥς περ ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ ἀσ-
 κληπίος ἴσται, οὐ δὲ πολυαῖε μὲν διδασκείας, παιδοτρέβας
 ἀριστοτέρων· ἢ δὲ ἄρτεμιο μαινεταί, καὶ τῶν ἄλλων ἔκα-
 στος ἔχει τινα τέχνην, ἢ θεοῖς, ἢ κληρώτοις χρησίμην· οὗτος
 δὲ τί ποῖσεν ἡμῖν; ἢ ἀργοὶ ἐνὸν χέρονται ποιηνοῦται
 ὄντες; ἢ· ἀνδράμωσ· ἀνὰ πρότερον αὐτοὶ μὲν ἦν
 τὴν τῷ προσείδωμι, καὶ καθ' ἡπείρου δέ τι τὸ πέλαγος ἢ ὅν
 πον ναῦτας χειμαζομένους ἰδωσί, ἐπιπαλίσαντας ἐπὶ
 τὸ πλοῖον, σῶζειν τοὺς ἐμπλέοντας. Α· ἀγαθὴν ὦ ἔρμη
 καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην.

ἜΝΑ ΔΙΟΙ ΔΙΑΔΟΓΟΙ.

Δωρίδος, καὶ πολυαῖας.

ΔΩΡΙΣ.

Ἀλὸν ἔραστην ὦ πολυαῖα φασὶ τὸν σῖνε-
 λὸν τοῦτο ποιεῖν ἐπιμεμνῆναι σοι.

Γ· μὴ σκώπτε Δωρί· ποσειδῶνος γὰρ ὕ-
 ιός ἐστιν ὁπδῖος ὧν ὕ.

sepe ego adpellauī Castorē qui Pollux es
 rat: hunc ꝑo Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qđ sit: qñqđē nō ambo eq̃ adoriunt nos: s; ex me
 nūc mortuus/interdū ꝑo deus est altꝑos: (dietate
 ꝑ fratno amore hoc faciūt. Postq̃ em̃ optebat (M.
 mori Lede filiorꝝ: unū ꝑo imortalē eē: ex (unū qđē
 ti sunt ipi hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (eq̃ ptis
 imprudentem Mercuri, distributionem. Siquidem
 neq; aspiciūt sic se mutuo quēadmodꝑ cōcupierāt ꝑu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos/alter ꝑo apud
 mortales existat. Verē em̃ uero, uti ego vaticinor, Ael
 culapius medet. tu ꝑo luctari doces, puerorꝝ doctor
 optimus exñs. at hęc obstetrica. & aliorum unus
 quisq; habet quandā artē vꝑ Dñs/vꝑ hoībo utilē. Hi
 ꝑo quid facient nobis? An epulabuntur: tantū
 exñtes? M. Nequaq̃. s; imperatū est ipis: ut minꝑ
 strent Neptuno: & moderentꝑ optet pelagus: & sic
 ubi nautas tempestate afflictos viderint/ desidētēsq;
 nauigio: assuare necessū est ipos nauigātes. A. Bo
 & salutarē dicis artem. (nā Mercuri,

MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galateg.

DORIS.

Ormosum Galatea, aiunt sicu
 lum hunc pastorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̃ fi
 lius est: qualiscunq; sit.

Δω. τί οὐμ εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ πῦρ ὡς ἀγριοσὺν τε
καὶ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ-
μος; οἷε τὸ δέμρσιν οὐκ εἶναι ἂν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν;
Γ. οὐν δὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ καὶ ὡς φῆς ἀγριον ἀμορφότερον,
ἀνθρώπος γάρ· ὁ δὲ ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, ἐν-
δὲρ ἐν δασέσφω ὁρῶν ἢ εἰ δὴ ἦσαν. Δω. εἰ καὶ σὺ γαλάν-
τεια, οὐκ ἐρασὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχεις τὸν πολὺφθμον, οἷα ἐ-
παινεῖς αὐτόν. Γ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν
ὄνειδιστικόν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δακρυῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτό
ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς παιζού-
σας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡόνου ἐμτοῖς πρόποσι τῆς αἵτι-
νισ καθὼ μεταξὺ τοῦ ὅρου καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπο-
μικνύνεται, ὑμᾶς μὲν ἐν δὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπα-
σῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα ἦ, καὶ μοι ἐμοὶ ἐπέειχε τὸν ὀφθαλ-
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνίκα· δειγμα γάρ, ὥς ἀμείνων εἰμι καὶ
ἀξιέραστός, ὑμεῖς δὲ παρώφθιτε.
Δω. εἰ παμένι καὶ ἐνδεῖ καλὴ τὴν ὄψιν καὶ ἔδοξας,
ἐπίφρονος οἷε γεγονέναι;
καὶ ταί τί ἄλλο ἐμσοὶ ἐπαινέσαι εἴχεν ἢ τὸ λευκὸν μόρον;
καὶ τοῦτο οἷμαι, ὅτι ξυνήθισ ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πᾶν-
τα οὐμ τὰ δ' ἴμοια τούτοις ἡγέται καλὰ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὁ
πότε ἂν ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὖσα τῇ ὄψιν, ἀπὸ
πῶς ἔλασ τινός, εἴ ποτε γαλήνῃ εἴη, ἐπικύβασα ἐς τὸ ὕδωρ ἰδε-
σεαυτὴν, οὐδ' ἐν ἄλλο ἢ χρῶμα λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖς
δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπὶ πρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρυθρὰ· Γ. καὶ
μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴν, ὁ μὲν ἐραστὴν καὶ τοῦτο
ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ εἰς ἢ ἢ τινα ἢ ποιμῆν, ἢ ναῦτις, ἢ πορ-

Do. Quid igit & si Iouis ipsius exñs/agrestis sic
& hispidus apparet:& qđ oĩm deformissimũ ē/ uno
culus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?

G. neq; hoc qđ hispidus ē/& ut tu ais,agrestis/defor
virile em̃ illud.atq; oculus decorat i medio frō (me ē.
hil mĩus vidēs qđ si duo eēnt. D. videris Gala (te:nĩ
thea,nō amātē/s; potius adāatũ abs te hĩre Poly.quæ
das eũ. G. haud eqđē adāatũ hēo:s; i signē (sic lau

opprobriadi petulantia hanc nō fero vestram: ac
mihi quidē videmĩ inuidencia qđdam istuc
facere.qm̃ pascens aliqñ/a littorali specula luden
tes nos cōspicatus/in prominenti pede Aet
nē: qua videlicet inferius inf̃ montē & mare littus p
tenditur:vos ne aspexerit quidē:ego ṽo ex omni
bus pulcherrima visa sũ:eoq; & soli mihi iniecit ocu
lum.hęc vos male habēt.Argumētũ deniq; ē:qđ meli
dignior qđ amer:vos cōtra fastiditas eē. (or sũ &

D. Si pastori/& lusco pulchra aspectu visa es:
num istuc inuidendũ videri tibi putaueris?
qđqđ quid aliud in te laudare potuit/ qđ candorē solũ?
Et hoc puto:qm̃ assueuerit caseo & lacti:om
nia igit similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a

petra aliq̃(si trāquillitas sit)despectās in aquā/etēplā
teipaz,nil videbis aliud qđ natiuũ cādorē ppetuũ. Ve
hoc:nisi decore admixtus huic fuerit & (rũ nō laudat
qđ ego imodice cādida,tñ amatorē (rubor. G. At
habeo.evobis ṽo nulla ē/quā vř pastor/vř (etiā talē
(nauta/vř por

Θιμεύς ἐπαινεῖ· ὃ δὲ πολὺφίμωσ' ἄτε ὄντα, καὶ μουσικὸς
ἐστὶ· Δω· σιωπᾷ δὲ ταλαίτεια· ἰκνούσασιν αὐτοῦ ὄντων
τοσ, ὅπῃτε ἐκώμασι πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφρυσίτη φίλη, ὄνον ἄρ-
τισ ὀγκῶσθαι ἔδωξε· καὶ αὐτὴ δὲ ἠπικτίσ' οἷα καρνίου ἐλά-
φου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέραια, πῆχυσ' ὥσ'
περ' ἦσαν· ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάτοσ' τὰ νεύρα, ὅν δὲ
κόλλησσι περὶ στρέψας, ἐμειψάθει ἄμυστον τί καὶ ἄ-
ποφθόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπὸ χεῖρ, ὥς τε
ὄνδ' ἐκατέχειν τὸν γέλωτα ἐθυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ
ἐκείνῳ ἄσματι· ἡ μὲν γὰρ ἡκὼν ὄνδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἔ-
θελον, δύνω λάλοσ' ὄνσα βρυχαμένῃ· ἄλλ' ἐσχύνετο εἰ φαι-
νείμην μοι μένιν τραχέα μ' ὤδη καὶ καταγέλαστον· ἔφε-
ρε δὲ ὃ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀδυρμάτιον ἄρκτου
σκύλακα, καὶ τὸ λάστον αὐτῷ προσεικότα· τίς οὐκ ἄμ-
φιδονίσειέ σοι δὲ ταλαίτεια, τοιοῦτον ἔραστον; γ' οὐκοῦν
σὺν Δωρί, δειξομ' ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίω-
δονόντι ὄντα, καὶ ὤδ' ἐκαστέρου καὶ κίθαρίζου ἄμεινον ἐπιστάμενον·
Δ· ἀλλ' ἔραστὴς μὲν ὄνδ' εἰς ἐστὶ μοι, ὅν δὲ σέμνυνόμην
ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ δῖος ὃ κύκλω-
τες ἴν, κινάβρασ' ἀπόλωρ, ὥσπερ ὃ τράγος, ὠμοφάγος,
ὥσ' φασί, καὶ σιγτούμενος τοῖς ἐπίδ' η,
μοῦντας τῶν ζένων, σὺ γέναιτο,
καὶ σὺ ἀντερῶς αὐτοῦ·

κύκλωσός, καὶ προσδιδῶνος.

κ τ κ Δ ο ψ,

ὃ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ζένου,
ὅς μεδήσας ἐξετύφλωσέ με, κοίμωμένῃ ἐπιχειρήσας·

ποσειδ· τίς δὲ ὃ

titor laudet. ceteræ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
 est. D. Tace Galatea, audiūmus ip̄m canen-
 tem/quū nup̄ pruriret in te. s; o Venus chara, alinum.
 quēpiā rudere vidisses. Na; lyre corpus si se fuit capiti
 nō renudato cornib;: tū cornua cubitis in- (ceruicæ
 star erant. colligatis ȳo illis/inductisq; fidibus/necq;
 in sinū adciens/canebat alienū a musis quippiā & a
 carmīs lege: dū aliud qdē ip̄e clamaret: aliud ȳo lyra re-
 necq; cōhibere risu; poteris/ob ama- (sonaret: ita ut
 illum cantū. Siquidē lyre sonitus necq; rīdere (torrū
 lebat: adeo loq̄x exñs garriēti: imo puduiss;/ (ip̄i vo-
 sa fuiss; imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi-
 bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
 catulū villosū, ip̄iq; nō dissimilē. At quis non
 inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin-
 tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
 exñtez: q̄ doctius canere voce, et cythara melius sciat.
 D. Sed amator quidē nullus est mihi: necq; iactor
 amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est.
 hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
 (ut aiunt) ac deuorans qui appu-
 lerint hospites, tuus sit:
 tuq; mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
 qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα τοῖς κίσας ὡς πολὺ φημι· κ. τὸ μὲν πρῶτον οὗτ' ἔμ
 εαντοῦ ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, ὁ
 δ' αὖτε οὐκ ἐνόμαζεσθαι ἔφη· π. οἶδα ὅμ' ἀλέγεις, τὸν ἰθακή
 σιον, ἐξ ἱλίου δ' ἀνέπαι· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, οὐ δὲ
 πάντ' ἐνθαροσὴν ὤν· κ. κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς
 νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τῖνας ἐπιβουλεύοντας διανοή
 τί τοις ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῇ θυρᾷ τὸ πῶμα, πέτρα
 δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσεν, ἐνανοσάμε
 νος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνισαμ', ἀπακρύπ
 τειν αὐτοὺς περὶ μέντοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὴν αὐτῶν τῖνας,
 ὥς περ' ἐκὺς ἦν, κατέφαγον λιστάς αὐτάς· ἐνταῦθα δὲ πα
 νουργότατος ἐκείνος, εἴτε οὐτίς, εἴτε ὀδυσσεὺς ἦν, διδῶσι
 μοι ποιεῖν φάρμακον τὶ ἐγγχείας, ἡδὺ μὲν καὶ ἔνουςμον, ἔσθ
 βουλευτότατος δὲ καὶ ταραχιδέστατος, ἅπαντα γὰρ ἐνύδα
 ἐδόκει μοι περὶ φέρεσθαι παιδί, καὶ τὸ σπύλατον αὐτὸ ἀνε
 σρέφετ'· καὶ οὐκ ἔτι δ' ἄλλος ἐν ἐμῷ νοῦν ἦν· τέλος δὲ ἔσ
 ἵπνον κατέσπασεν· ὁ δὲ ἀποβύσας τὸν μοχλόν, καὶ πν
 ρύσας γὰρ προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθάδωνται καὶ ἀπ' ἐκεῖ
 νον τυφλὸς ἐμίσιοι ὡς πρόσθεν· π. ὡς βαθεῖν ἐκοιμῶμαι
 ὡς τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέθρεσ' μετὰ τὸ τυφλούμενος· ὁ δ' αὖ
 ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν· οὐ γὰρ ἀνέμ' οἶδα ὅτι ἐβλήθη
 ἀποκινῆσαι τὴν πέτρην ἀπὸ τῆς θυρᾶς· κ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφ'
 λου ὡς μάλ' αὐτοῦ λαβόμεν ἐξίοντα, καὶ καθίσας πα
 ρὰ τὴν θυρᾶν, ἐκέρω τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μὴ παρεῖ
 τά πρόβατα εἰς τὴν νύκτα, ἐντεμνόμενος τῷ κριῶ δ' ἴδ' ὅσα
 ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π. πανθ' αὖτε ὑπ' ἐκε
 νος, ὅτι γὰρ ἐλάθην ὑπ' ἐλπίδι· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γὰρ κιν
 κλωτῶσα ἔδωκεν ἐπιβόσασθαι ἐπ' αὐτόν· κ. συνεκάλεσα

ταῦτα τοῖς κίσας
 ὡς πολὺ φημι· κ.
 τὸ μὲν πρῶτον
 οὗτ' ἔμ
 εαντοῦ ἀπεκάλει
 ἐπεὶ δὲ διέφυγε
 καὶ ἔξω ἦν
 βέλους
 ὁ δ' αὖτε
 οὐκ ἐνόμαζεσθαι
 ἔφη· π.
 οἶδα ὅμ' ἀλέγεις
 τὸν ἰθακήσιον
 ἐξ ἱλίου δ' ἀνέπαι
 ἀλλὰ πῶς
 ταῦτ' ἐπραξεν
 οὐ δὲ πάντ'
 ἐνθαροσὴν ὤν· κ.
 κατέλαβον
 ἐν τῷ ἄντρῳ
 ἀπὸ τῆς νομῆς
 ἀναστρέψας
 πολλοὺς τῖνας
 ἐπιβουλεύοντας
 διανοή τί τοις
 ποιμνίοις· ἐπεὶ
 δὲ ἔθικα τῇ
 θυρᾷ τὸ πῶμα
 πέτρα δὲ ἔστι
 μοι παμμεγέθης
 καὶ τὸ πῦρ
 ἀνέκαυσεν
 ἐνανοσάμενος
 δ' ἔφερον
 δένδρον ἀπὸ
 τοῦ ὄρους
 ἐφάνισαμ'
 ἀπακρύπτειν
 αὐτοὺς περὶ
 μέντοι· ἐγὼ
 δὲ συλλαβὴν
 αὐτῶν τῖνας
 ὥς περ' ἐκὺς
 ἦν, κατέφαγον
 λιστάς αὐτάς·
 ἐνταῦθα δὲ
 πανουργότατος
 ἐκείνος, εἴτε
 οὐτίς, εἴτε
 ὀδυσσεὺς ἦν
 διδῶσι μοι
 ποιεῖν φάρμακον
 τὶ ἐγγχείας
 ἡδὺ μὲν καὶ
 ἔνουςμον, ἔσθ
 βουλευτότατος
 δὲ καὶ ταραχιδέ
 στατος, ἅπαντα
 γὰρ ἐνύδα
 ἐδόκει μοι
 περὶ φέρεσθαι
 παιδί, καὶ τὸ
 σπύλατον αὐτὸ
 ἀνεσρέφετ'
 καὶ οὐκ ἔτι
 δ' ἄλλος ἐν
 ἐμῷ νοῦν ἦν·
 τέλος δὲ ἔσ
 ἵπνον κατέσπασεν
 ὁ δὲ ἀποβύσας
 τὸν μοχλόν, καὶ
 πνρύσας γὰρ
 προσέτι, ἐτύφλωσέ
 με καθάδωνται
 καὶ ἀπ' ἐκεῖνον
 τυφλὸς ἐμίσιοι
 ὡς πρόσθεν· π.
 ὡς βαθεῖν
 ἐκοιμῶμαι ὡς
 τέκνον, ὅς οὐκ
 ἐξέθρεσ' μετὰ
 τὸ τυφλούμενος·
 ὁ δ' αὖτε ὀδυσσεὺς
 πῶς διέφυγεν·
 οὐ γὰρ ἀνέμ' οἶδα
 ὅτι ἐβλήθη
 ἀποκινῆσαι
 τὴν πέτρην
 ἀπὸ τῆς θυρᾶς·
 κ. ἀλλ' ἐγὼ
 ἀφ' ἡλίου ὡς
 μάλ' αὐτοῦ
 λαβόμεν ἐξίοντα,
 καὶ καθίσας
 παρὰ τὴν
 θυρᾶν, ἐκέρω
 τὰς χεῖρας
 ἐκπετάσας,
 μὴ παρεῖτά
 πρόβατα
 εἰς τὴν νύκτα,
 ἐντεμνόμενος
 τῷ κριῶ
 δ' ἴδ' ὅσα
 ἐχρῆν
 πράττειν
 αὐτόν
 ὑπὲρ ἐμοῦ·
 π. πανθ' αὖτε
 ὑπ' ἐκενός,
 ὅτι γὰρ
 ἐλάθην
 ὑπ' ἐλπίδι·
 ἀλλὰ τοὺς
 ἄλλους γὰρ
 κινκλωτῶσα
 ἔδωκεν
 ἐπιβόσασθαι
 ἐπ' αὐτόν· κ.
 συνεκάλεσα

hec ausus est o Polypheme? C. Primū qdē Nūllū
 se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę piculū: V
 lyssē se noīari dixit. N. Noui quē dicis: ltha-
 cum ex Troia nauigantē. S; q̄ pacto hec fecit: qui nō
 admodū strēnuus est? C. Deprehendi in antro/a
 pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
 uulibus. Verē ubi apposui aditui operculū(petra
 em̄ ad hoc est mihi ingens)deinde ignē incēdi: succen-
 dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue-
 re se tētātes. Ego ꝑo ꝑhēdēs iporū ali (rūr:abscōdes
 (quēadmodū par erat)deuorauī.qñquidem la (q̄s
 trones erant. Illic tū ꝑsūtissius ille, siue Nemo/siue V
 mihi bibere.pharmacū qddā ifundēs (lysses erat, dat
 filiatiissimū, ꝑstātissimūq̄. oīa nā (suaue et bñ olēs. cō
 videbant circūferri bibētī:spelunca sub (q̄ statū
 uertebat: & nō amplius ꝑrsus apd' me erā. Deniq̄ in
 somnū dissolutus sum. Ille ꝑo acuens vectē/& i
 gni candefacto, obcecauit me dormientē. & ab il
 lo tpe cecus su; tibi o Neptune. N. q̄ ꝑfūde dor
 fili: qui nō exiluiſti intea qñ ocul' orbabaris. (miebas
 Vlysses q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut egde; (Verē ille
 mouere petrā ab antri ingressu. C. At (scio)potuit
 uī. q̄ magis ip̄; capere exeuntē. & assi (ego eā remo-
 xta ianuā venabar/manus extēdēs. solas de (dēs iu-
 quens oues in pascuis: cōmendās arieti ea quę (reli-
 neccus e st facere pro me. N. Disco ex il
 lis: q̄ latuit surripiens te. Sed alios Cy-
 dopes oportunū fuisset te clamorib; accersiuisse. C.

ὦ πάτερ, καὶ ἦκου· ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλευόντος τὸ
ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφη οὐτίς ἐσίμ, μελαγχολᾷ ὀνηθεύς με ὠ-
χοντο ἀπείοντες· οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρτατος τῶ
ὀνόματι· καὶ ἡ μάλιστα ἡνιόσέ με, ὅτι καὶ ὄνειαρ ζωέμεν
τὴν συμφορὰν, ὅνδ' ὁ πατὴρ φησὶ· ὁ ποσειδῶν ἰάσεται σε·
π· θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γὰρ ἀντὶν, ὥς μάτην, ὅτ' ἔ-
ει καὶ πῆρωςίμ μοι· ὀφθαλμῶν ἰσθαι ἀδύναντον, τὰ γούρ
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοῦς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοί
πρόσθεσι· πλεὶς δέ τί·

Ἀλφειοῦ καὶ ποσειδῶνος·

ΡΟΣΗΙ ΔΩΝ·

τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πῆ-
λαγος, ὥτε ἀνάμιγνυσαι τῇ ἄλμῃ ὥς ἔθος παταμδισθεῖς
πασιν· οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχνθεὶς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκύφυλάττων τὸ ρεῖθρον, ὅμι-
γῶς ἔτι, καὶ καθαρὸς ἐπέιγῃ· οὐκ οἶδ' ὅ που βυθίος ὑπὸ
δύο καυάσπερ δι' ἄλλοι, καὶ ἑρῶδιοι, καὶ εἰρηκοῦς ἀνακύνει
πού, καὶ αὐτοῖς ἀναφαίνειν σεαυτὸν· Ἀλ· ἐρωτῶ τί τὸ
πρῶγμα ἐστὶν ὦ ποσειδῶν, ὥστε μὴ ἔλεγε· κρείστος δὲ
καὶ αὐτὸς πολλοκίς· π· γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἡ νυμφὸς

ἔρως, ἡ καὶ τῶν κηρίδων αὐτῶν μῖσος· Ἀλ· νῦν·

ἀλλὰ πῆρως ὦ ποσειδῶν· π· ἡ δὲ πού σοι γῆς αὕτη ρεῖ·

Ἀλ· πῶς οἶσ' ἐστὶ σκελὴν, ἀρέθουσαν ἀντὶν καλοῦσίμ·

π· οἶδα οὐκ ἀμορφῶν ὦ Ἀλφειέ τὴν ἀρέθουσαν, ἀλλὰ διὰ

αὐγῆς γέ ἐστι, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ

ἐπὶ πρέπει τοῖς ἡφίσιμ, ὁ λὼν ὕπερ ὧν τῶν φαινόμενον ὅς

γυνεὶ δέσ· Ἀλ· ὥς ἀνθρώπος οἶσ' ἀπὸ τῆς ὀπίσθου· παρ' ἡ

κείνης οὐκ ἀπέρχομαι· π· ἄλλ' ἀπὸ τοῦ μερ, καὶ εὐτυχὲς ἐπ'

τῷ ἑρωτῇ· ἐκέينو δὲ μοι εἶπε, πού τὴν ἀρέθουσαν εἶδ' ἔσ'·

oēs o patr. & venerūt. Postq̃ ṽo interrogauerūt ifidiātis
nomen: & ego dixi, Nullus est: ifanire me putātes/de
luferunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et q̃d maxie male hūit me: q̃ & ipropans mihi
damnū: necq̃ pater inquit, Neptunus sanābit te.

N. Confide fili, puniā em̃ ipm: ut discat: q̃uis
cēcitatē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū num ille nauigat adhuc?

Alphēi. & Neptuni. **ALPHEVS.**

Quid hoc rei est: q̃ solus ex alijs laberis in pe
lagus: nec tñ misceris falsugini: uti assueuerūt fluuij o
manes? Ad hęc, irrequietus teipm diffundis: per
mare intedens/& suaue seruans flūmen/non cōmī
xtus adhuc/purus defluīs. Necdū noui: q̃ pacto p̃fū
mergeris ut auēs ganię & ardeolę: viderisq̃ (do sub
alicubi/& rursus ī palā p̃ferre teipm. Al. (recōdere
res ē Nept̃, q̃ p̃p̃ ne rep̃hēde. amasti (Amatoria q̃dā
& tuipe sēpenūero. N. Mulieris Alphęe/vl̃ (em̃
amore captus es: aut certe Nereidū ip̃arē (nymphę
s; fōtis o Nept̃, N. hic ṽo ubi trarē (unius? A. nō.
A. Insularis ē, siculusq̃. Arethusa; ip̃; vocāt. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphęe, Arethusa: sed lim
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcul̃, tota supereminēdo ip̃is/apparēs ar
gentea. Al. Perq̃ vere nosti fontē Nept̃, & ab il
la igitur puenio. N. Verū tñ abi, & bene rē geras ī
amore. Illud ṽo mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

Ipe quidē Arcas ubi erā: ille Syraculis fuerat: Al.
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amorū.
N. Bene dicis, discede ad amatā, egoq; emergens
a mari/ concordi te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

Menelai. & Protei. MENELAVS.
Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es. & arborē etiā arduā, deinde in leonē te ali-
quādo immutari/ siſſiter neq; extra fidem. Si vero &
ignez te fieri poſſibile ſit/ in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, ſi
o em̄. M. Vidi & ipe. ſ; mihi videris utiq; (dici-
tur em̄ de te) preſtigia quēdā adhibere rei:
oculoſq; fallere intuentiū: quū ipſe neutiq;
eiuſmodi ſis factus. P. Et quē nā fallacia in rebo ſic
apparentibus cōtingat? Nūquid clauſis oculis vidifti
i qnā trāſſormaueri meipſ? Si yō incredulus es: & res
tibi mendax eſſe videt/ veluti phātaſta qdā añ oculos
ſtans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generoſiſ-
ſime, manū. ſcies. n. tūc: nū videar ſolū flāma: an & cō-
burendi mihi viſ adſit. M. Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. P. Tu yō mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidiffi unq;: neq; quid agat piſcis hic
ſcire. M. Em̄ uero Polypū qdē vidi: verēt̄ qd rerz
agat/ iucūdū foret mihi diſcere abs te. P. Cuicūq;
petrē ſe adiungēs/ coaptauerit articuloſū cōcauitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
ſimilē facit ſeipm: & tranſmutat colorem: i.

μοῦ μιν οὖν τὴν πέτραν, ὡς ὅταν λαβὴ τοῦ ἀγέλας, μὴ διὰ
λάττω, μὴ δὲ φανερόν, ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικώς τῷ λίθῳ.
μ. φασι ταῦτα· τὸ δὲ σὺν πολλῷ παραδοξότερον ὡς
τεῦ. β. οὐκ οἶδα ὡς μενέλαος τίνι ἀνδρὶ πεισεύετο·
τοῖς σκίου τοῦ ὀφθαλμοῦ πιστῶν. μ. ἰδὼν εἰδὼν· ἀλλὰ
πρῶγμα τεραστίον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.
ΠΑΝΟΠΗΣ· καὶ ΓΑΛΑΝΗΣ· ΠΑΝΟΠΗ·
εἴδεσθαι γαλάνη χθὲς διὰ ἐποίησεν ἢ ἔρισ παρὰ τὸ αἶν,
πνὸρ ἐρ θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ σὺν μπό,
σίον· γ. οὐ ζυνεστιώμεν ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ πόσι δῶν
ἐκέλευσε με ὡς πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος· τί δ' οὐμ ἐποίησεν ἢ ἔρισ μὴ παροῦσας· π. θέτις
ἢ πηλεὺς ἀπεκλυθεῖσαν ἐς τὴν θάλαμον, ὑπὸ τῆς ἀμφιτρι-
πης ἢ τοῦ πόσι δῶνα παραπεμφέντες ἢ ἐρισ δ' ἐν τοσού-
τῳ λαβοῦσα πάντα, ἐλυννῶν δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πίνον-
των, ἐνίωρ δὲ κροτούντων, ἢ ὑφ' ἀπύλλωνι καθαρίζοντι,
ἢ τοῖς μοῦσαις ἀλούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ σὺν μπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν
ῥ' ἴον ὡς γαλάνη· ἐπεγέγραπτο δὲ, ἢ καλὴ λαβέτω
κνλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὡς περ ἐξ ἐπίτηδες.
ἦκε ἔνθα ἥρα τε, καὶ Ἄφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο·
καπεδὴ δ' ἔρμῃς ἀνελόμενος ἐπελεξάτο τὰ γεγραμμένα·
αἱ μὲν κνρίδες ἡμῖς ἀπεσιωπώσαμεν· τί γὰρ εἶδει ποιεῖν
ἐκείνων παρουσῶν· οἱ δὲ αὐτε ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίον· καὶ εἰ μὴ γέ-δ' οὐκ
διέσπασεν αὐτὸς καὶ ἄχρι χειρῶν προὐχώρῃ
τὸ πρῶγμα· ἀλλ' ἐκείνος αὐτὸς μὲν οὐ
κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου,

mitans petram: quo nō prodatur piscatoribz: nō im-
tatus/necq; apparēs id esse ob hoc: s; si sis videt lapidē.
M. Aut hęc. S; tuū multo incredibilius Pro-
teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:
quū ip̄is tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vidē i: s;
prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeę. & Galeni. **PANOPEA.**

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad coe-
nam in Thessalia: eo q; nō & ip̄a vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego. qñqdē Neptunus
iusserat me o Panopea, pacatū in teā seruare
pelāgus. Verū tñ qd fecit cōtētio? qā p̄ns nō aderat. P.
& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri (Thetis
p̄ne & Neptuno dimissi, at Contentio interea
clam omnibus (factu em̄ facile erat) aliquibz bibenti-
bz, nōnullz v̄o applaudētibz, v̄ Apollie cythara canē
aut Musis concinētibz intentis, iniecit (ti,
in cōuiuiū malum quoddā unde quaq; pulchrę, aureū
p̄sus o Galene. Inscriptū pōo huic erat, pulchra acci-
Versabat v̄o ip̄z: quēadmodū de idustria fit. (piat.
venitq; dein luno/Venus/atq; Minerva: ac discūbe
Verū ubi Mercurius adcipiēs/legisset q̄ iscripta (bāt.
nos qdē Nereides cōticuimus. qd. n. oportunū (erāt;
illis p̄sentibz: atq; illę altercaban̄: (fuiſſ; nos facere
unaquęq; suū esse malum putabat. Deniq; nisi lupi
ipse instisſet: ad manus usq; processisſet
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

καὶ τοὶ ἐκείνου αὐτοῦ διδάσκει· ἀπὶ τὴν δὲ ἐστὶν ἴδμεν
παρὰ τὸν πρῶτον παῖδα, ὅς οἱ δέ τε διαγινώσκουσι τὴν καλὴν
ὄντα, φιλόκαλτος ὢν, καὶ οὐκ ὅν ἐκείνος κρίναι κακῶς·
Γ· τί δὴ οὐαὶ θεαὶ δὲ πανόπτη· Ε· τὴν μερῶν, δὲ μαι, ἀπὸ τῆς
πρὸς τὴν ἴδμεν· Γ· καὶ τίς ἦξει μὲν μικρὸν ἀπαγγέλλει
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν· Ε· ἡδὲ σοὶ φησὶ, οὐκ ἄλλῃ κρατῆσθαι
τῆς ἀφροδίτης ἀγαθὸν ὀνομαζόμενος, ἢν μὴ τι τῶν δὲ διαυγαιῶν
ἀμβλυνώται.

τρίτωνος· Ἀμυμώνης· καὶ ποσειδῶνος.

Τ Ρ Γ Τ Ω Ν,

ἐπὶ τὴν λέξαν δὲ ποσειδῶν, παραγίνεται καὶ ἐκαστὴν
ἡμέραν ὑφρυσσομένην παρθένος πάγκαλόν τι κρήμα, οὐκ
οἶδα ἐγώ γε καλλιῶν παῖδα ἰδῶν· Ε· ἐλευθέραν τινὰ δὲ τρί-
τωμ λέγεις, ἢ θράσιν αὐτὴν τὸν ὑδροφόρος ἐστὶν· Π· οὐ μὲν
νοῦν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγατρὶς μία τῶν πεντήκον-
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμυμώνη τ' ὄνομα· ἐπὶ τὴν γὰρ ἦτορ κα-
λῶτο καὶ τὸ γένος, δὲ Δαναὸς δὲ σκληρὰ γαίῃ τὰς θυγα-
τέρας, καὶ αὐτὸν γαίῃ διδάσκει, καὶ πέμπτῃ ὕδωρ τε ἀν-
σόμενος, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει αὐκὸν εἶναι αὐτῶν·
Π· μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν δὴ τὴν δόδον ἐξ Ἀργ-
γούσας ἐς Λέρναν· Τ· μόνη πολυδύτιον δὴ τὸ Ἀργεὺς ὅς
οἶσθα, ὥς ἐσθλὴν αὐτὴν αὐτὴν ὑδροφορεῖν· Π· δὲ τρίτῳ,
ὅν μετρίως μεθυστὰς εἰσὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥς
τε ἴσμεν ἐπὶ αὐτῇ· Τ· ἴσμεν, ἡδὲ γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρο-
φορίας, καὶ σχεδὸν πον κατὰ μέσῳ τὴν δόδον ἐστὶν, ἰούσα
ἐς τὴν Λέρναν· Ε· οὐκοῦν ζεύξου τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μὲν πολ-
λὴν ἔχει τὴν διατριβὴν, ὑπάγειν τοῦσ' ἵππους τῇ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκηνάζειν· σὺ δὲ ἄλλὰ μελετῶναι τινὰ

quis ille ip̄s iudicē futurę arbitrent. Abite ꝑ̄o in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ip̄e p̄chritudis exñs. neq̄ is iudica-
G. qd̄ igit̄ deę faciebāt o Pano, & P. Ho. (bit p̄perā.
i Idā. G. Et qs veniet paulopost (die, ut puto, abeūt
nob̄ eā q̄ vicerit. P. Iā tibi dico. nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nisi mirū in modū iudex (vincet
cecuciat.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq̄ pulchra quēdā: nec
nouī ego pulchriorē puellā me fuisse aspiciatū. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat. T. (berā o Tri-
fecto: s; Danaī illius filiā/q̄ ex. 50. filiabo una ē (Nō p̄
& ip̄a: Amymonēq̄ est illi nomē. Deficerē nāq̄ cuius
men & genus. Danaus ꝑ̄o dure tra (uis r̄ferēdo no-
lias: & manu op̄ari doc; mittitq̄ ad aquā hau (ctat si-
riendā: atq̄ ad alia: erudiens ip̄as/ne desid̄ia torpeāt.
N. Verētn̄ sola ne p̄ficiscit̄ illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā. T. Sola. siticulosū ꝑ̄o Argos est: ut
nostī: q̄ pp̄t sp̄ aquā ferre illi necē est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti/loquēs hęc de puella. q̄
pp̄t vadamus ad ip̄as. T. Eamus. iā em̄ t̄p̄us ē aq̄
ferendę: & ferme alicubi media via est/ vadens
in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄stat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quia tu igit̄ delphinum quendā

τῶν ὠκείων παρὰ στήθεσιν, ἐφίππασαί μαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὰ
χίστα. τ. ἰδοὺ σοι ὁστροὶ δ' ἀελφίνων ὠκύτατος. π.
εὐγε ἀπελαύνω μεν· σὺ δὲ παρανήχων ὡ τρίτῳ, κἀπειδὴ
πάρεσμέν ἐσ τῇν ἄρην, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐρταῦθά πον, σὺ
δ' ἀποσκοπῶς ὁπότε ἄρ' αἰσθῇ προσιοῦσαν αὐτήν. τ.
ἀντὶ σοι πλυσίον. π. καλὴ ὡ τρίτῳ καὶ ὠραία παρθένος.
ἀλλὰ συλλυπτέα ἡ αἷν ἐστίν. α. ἀνθρώπε, πόθι με ξυναρ-
πάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ' ἁ-
δα γύπτου τοῦ θείου ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσασθαι τὸν
πατέρα. τ. σιώπισον ὡ ἀμυμώνη, ποσειδῶν ἐστίν. α.
τί ποσειδῶν λέγεις; τί βιάζῃ με ὡ ἀνθρώπε, καὶ ἐσ τῇν θά-
λατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποσπνγῆσά μαι ἢ ἀδελφία κατὰ
δύσσα. π. θάρ' ρεῖ, ἐνδὲ δ' ἀεινὸν μὴ πάω, ἀλλὰ καὶ πηγὴν
ἐπὶ πόντον σοι ἀναδοθῆναι ἐάσω ἐνταῦθα, πατὲρ ἄστυ τῇ
αἰνῇ τῇν πέτραν πλυσίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ ἐνδούμωρ
ἔσθι, καὶ μόνῃ τῶν ἀδελφῶν ἐνχ' ὑδροφορήσεις ἀποθανούσα.
νότον· καὶ ζεφύρον· ΝΟΤΟΣ
ταύτην ὡ ζεφύρε τῇν δάμαλιν, ἥν διὰ τοῦ πελάγους ἐσ
δαίγνυτον ὡ ἑρμῆς ἄγει, δ' αὖτε δι' ἐκέρησεν ἄλουν ἔρωτι.
Ζ. ναί ὡ νότε, ἐν δάμαλιν δ' ἐτότε, ἀλλὰ πάϊς ἥν τοῦ πο-
ταμοῦ ἱνάχων, νῦν δ' ἡ ἥρα τοιαύτην ἐποίκεν αὐτήν, χιλι-
πυκνίσασα, ὅτι καὶ πᾶν ἔκτα ἐρῶντα τὸν δία. κ. νῦν
ὕμν' ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐσ
δαίγνυτον αὐτήν ἐπεμψέ, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
νειν τῇν θαλάσσαν, ἔσθ' ἄρ' αἰσθῇ ζηταί, ὥς ἀποσκοπῶς
ἐκεῖ· καὶ δ' ἐκείνῃ θεὸς γένοτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχνέμ.
κ. ἡ δάμαλιν θῶς; Ζ. καὶ μάλα ὡ νότε ἄρ' εἰτε.
ὡ ἑρμῆς ἐφ' αὐτῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι δέσπαναν

terrimū constitue:quem ego festinātissime con-
scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo.tu ꝑo adnata o Triton. & postq̃
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi:tu
vero speculaberis/sicubi sentias ip̃am accedentē. T.
Ip̃a tibi ꝑpe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa ꝑgo.
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̃ me cor-
ripis/ducisq̃: Plagiarius es: & videris nobis ab
Ægypto deo missus esse. quapropter inclamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis: qd violas me homo, & in ma-
re detrahis: ego ꝑo suffocabor misera: atq̃ submer-
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam hic:percutiens tri-
dente petrā prope littus.tu quoq̃ foelix
eris:ac solā sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri.

NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenā, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit:lupit violauit: captus amore.
Z. Profecto Note,nō iuuenca tunc/sz filia erat flu-
uij Inachi:nunc ꝑo Iuno talem fecit ip̃am/çelo-
typia mota:qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igit̃ nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in
Ægyptū ip̃am misit:& nobis imperauit/ne gēstua-
re faceremus mare/donec transuecta fuerit ut pariat
illic.parturit vero iam. Deus fiat ip̃a & foetus.
N. Iuūēca ne deus? Z. Et maxie Note,iperabitq̃
ut Mercurius dixit/naugātibz:& nobis erit regina.

δύντινα ὅρῃ μὲν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν·
N. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὧς ζέφυρε ἦδη δέσποινα ἄγε ὄν-
σα, νῆ δ' ἰάεννου σέβρα γάρ οὕτω γένοιτο· Z. ἀλλ' ἦδη γάρ
διεπέρασε νῆ ἐξένυσεν ἐς τὴν γῆν· ὁρᾷ δ' ὅπως οὐκ ἔτι μέν
τετραποδιστὶ βαδίζει· ἀνορθώσας δ' αὐτὴν ὁ ἑρμῆς γυ-
νόμα παγκάλην αὐθις ἐποίησε· N. παρὰ δὲ ζαγούρ ταῦτα
ὧς ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐ δέ οὐρά καὶ διχλοῖα τὰ σκέ-
λη, ἀλλ' ἐπέραστος κόρη· ὁ μὲν τοι ἑρμῆς τί παθὼν μετα-
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ αὐτὶ νεανίου κυνοπρόσωπος γέγενε-
το· Z. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἢ κείνος ὄϊε τὰ πρακτέα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ Δελφίνω·

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ἔγγε ὧς Δελφίνε, δ' τ' ὅσι φιλάνθρωποι ἔστε, καὶ πάλοι
μὲν τὸ τῆς ἰνούς ποιητοῦ ἐπὶ τὸν ἰσθμόν ἐκαμίσαστε·
ὑποδ' ἐξάμενοι ἀπὸ τῶν συμωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς
ἐμπεσόν· καὶ νῦν σὺ τὸν κιδάρφδον τοῦτον τὸν ἐκ μηδὺ
μῆκος ἀναλαβὼν ἐξενέξω ἐς ταίναρον, αὐτῇ
σθενῇ καὶ κιδάρῃ, οὐ δέ περὶ εἰδὲς κακῶς ὑπὸ τῶν
νοστωρ ἀλλοτρώμενον· Δ· μὴ θανμάσῃς ὧς πόσειδον, εἰ
τοὺς ἀνδρώπων εὖ ποιοῦμεν· ἐξ ἀνδρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθύες γενόμενοι· N. καὶ μέμφομαί γε τῶ Διονύσῳ, δ' τι
ὑμῶς καταναυμαχίσας μετέβαλε· δέον
χειρώσασθαι μόνον, ὥς περ τοὺς ἄλλους ὑπονύαγγο
ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὧς Δελφίνε
Δ· ὁ περὶ ἀνδρῶς εἴμαι ἔχωρερ οὐτῶ, καὶ πολλὰ κίς
μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ· ὁ δέ πλουτήσας παρὰ
ταῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεῦσας οἰκαδε ἐς τὴν
μῆδον μαρ, ἐπὶ δ' εἰζασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβᾶσ

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu:

N. Ancilla igit̃ Zephyre, iam regina exi-
stens, p̃ louē, bñuola eqdē sic fiat magis. Z. At mō
p̃transijt: innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̃drupes incedit: erigens equidē ip̃a; Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igit̃ hęc
Zephyre: eo q̃ nō āplius illi adst̃ cornua/ neq; cauda:
bię: s; amabil̃ ē puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę ti
formauit scip̃z p̃ adulescēte caninus (id efficiēs/ trās-
ctus. Z. Nō opus fuit nos ingreŕ. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm̃

Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.

Euge Delphini, qñqdē sp̃ amatores hoīm estis: & olī
eius q̃ Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmon comitati estis:
suscipientes a Scironijs faxis eum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adcipiens Arionē/ sustulisti in Tēnaron ipso
ornatu & cithara: neq; contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Em̃uero cōror ob Bacchū: q̃
vos expugnās nauali pugna, trāsformauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̃ vos
Quopacto igit̃ de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sępe
mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

προθιμείν τινὸς κακοῦργου ἀνδρῶν, ὥς ἐδίδεξέ γε πολὺν
χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέτρον τὸ ἄλγος ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ δι' ναῦται· ὁ δὲ κηρύσσει γὰρ ἅπαν
τα παρανέμων τῷ σκάφει· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδωκεται ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαντα θρήνων τινὰ
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἐάσατε· ῥίψαι ἐμαυτόν, ἐπέτρεψα
ναῦται· καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ἦσε πᾶν λιγυρῶς,
ἔπεισε μὲν εἰς τὴν θάλατταν, ὥς ἀντίκα πάντως ἀποθανούμε-
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξενηζάμην
ἔχωμαι εἰς ταῖοιρον· π· ἐπαινῶ τῆς φιλοτιμίας· ἄξιον
γάρ τοι μισθὸν ἀποδέδωκα· αὐτῷ τῆς ἀμφοδίας·

ποσειδῶνος· καὶ κηρύδωρ·

ΡΟΞΕΙΔΩΝ·

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐσθ' ἢ πῶς καθινέχθην,
ἔλκυσποντος ἅπ' αὐτῆς καλίσθω· τὸν δὲ νεκρὸν ὑμῖς ὦ
κηρύδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκατε,
ὥς ταφεῖν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μολαμῶς ὦ
πόσειδον, ἀλλ' ἐμταῦθα ἐμτῷ ἐπωνύμῳ πελάγει
τετάφθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτήν, οἵ κτισται ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς πεπονθῶσι· π· τοῦτο μὲν ὦ ἀμφιτρίτην,
δέμιον, οὐδ' ἄλλως καλὸν ἐμταῦθά που κείσθαι ὑπὸ
τῆς ἑσπερίας αὐτῆς, ἀλλ' ὁ περ ἔφη, ἐμτῇ τρωάδι ἐμ
τῇ κερύοντι τεθάρτεται· ἐκείνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῇ· ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ ἱνώ πείσει·
ταί, καὶ ἐμπεσείτοι ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος Διωνουμέ-
νῃ εἰς τὸ πέλαγος, ἅπ' αἵρου τοῦ κίθαιρωνος καθύπερ
καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλῃ· Ν· ἀλλὰ κἀμείνῃ σῶσαι δαίσει χαρισάμε-
νος τῷ Διονύσῳ· τροφὰς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίθει ἡ ἱνώ·

nauiculā q̄ndā sceleratorū virorū: ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti. ac posteaq̄ i medio ægeo fuērt (ferret
consultāt in ip̄m nautē. Ille v̄o audiebat omni
a: adherens scaphē. Q̄n̄ quidē hęc vobis vīsa sunt ait:
ornatū capientē me/ canentemq̄ luctuosum quiddā
de me ip̄o quo libeat/ sinite p̄cipitare meip̄z. cōcesserūt
nautē. Et adciptēs ornatū/ cecinit valde argute:
desiluitq̄ in mare: ut statim omnino moritu
rus. At ego suscipiens/ & supponens mihi ip̄z / p̄duxī
ctinēs usq̄ i tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
em̄ mercedē reddidisti ipsi pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV.

Angustū qdē est hoc mare i qd̄ Helles puella decidit:
q̄ & Hellep̄ontus ab ip̄a vocet̄. Verū mortuā vos
Nereides adciptētes/ ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̄
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur em̄ ipsius: quę miserrime a no
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est/ & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: p̄p̄
arenam ip̄am: sed quod dixi/ in Troade in
Chersoneso sepeliatur. At istuc solatiūm erit
ipsi: q̄ paulopost similia tentare & Ino persuadebi
tur: quę incidet, ab Athamante persequu
ta, in pelagus/ a sumō Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. Sz & illā seruare oportebit: q̄ gratificē
mur Baccho. alumna em̄ ipsius & nutrix Ino est.

π. οὐκ ἐχρήμ' οὐτω ποικίλ' οὐσαμ· ἀλλὰ τῷ Διοκλῆϊ
ἀχαριστέμ' ὡς ἀμφιγρίτη, οὐκ ἄξιον. κ. ἄντι δέ ᾧ τ' ἔ
παθούσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κρείου, ὃ ἀδελφὸς δέ ὁ φρ' ἄ
ξος ἀσφαλῶς ὀχέεται. π. εἰκότως· νεανίας γάρ, καὶ δυν
ναται αὐτέχην πρὸς τὴν φορὰν· ἢ δέ ὑπὸ ἀσφαλείας
ἐπιβῶσα ὀχλήματος παραδίδου, καὶ ἀπιδούσα ἐς
βάθος ἀχανές, ἐκπλαγῆσαι, καὶ τῷ θάμβει ἄμασχε
θεῖσαι, καὶ ἰλλ' ἰγρίασασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτύσεως
ἀερατῆς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρείου, ὥς τέως
ἐπέλωπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. κ. οὐκοῦν
ἐχρήμ' τὴν μητέρα τὴν νεφέλην βοηθεῖν πιστοῦσα. π.
ἐχρήμ· ἀλλ' ἢ μοῖρα πολλῶς τῆς νεφέλης δυνατωτέρα.

ἱριδος· καὶ ποσειδῶνος·

ΙΡΙΣ

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὡς πόσειδον, ἀποσπασθεῖ
σαμ' τῆς σικελίας ὑψάλου ἐπὶ νύχθου συμβέβηκε
ταύτην φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσιν ἴδ' ἡ καὶ ἀνάρηνον, καὶ ποίη
σιν ἴδ' ἡ δὴλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάντ' ἀσφαλῶς· δέεται γάρ τ' αὐτῆς. π.
πεπράζεται τοῦτο ὡς ἱρι, τίνα δέ ὁ μὲν παρέξει αὐτῷ τῆς
χρείας ἀναφανῆσαι καὶ μὴ ἐπὶ πλέουσας; ι. τὴν λιτὴν
ἐπ' αὐτῆς δέει ἀποκυνῆσαι, ἴδ' ἡ γάρ ποικίλ' ὑπὸ τῶν
ὠδίνων ἔχει. κ. τί οὐκ ἄν' ἰκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐμτεκεῖν;
εἰ δέ μὴ οὗτος, ἀλλὰ γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἄν' ὑποδέξασθαι
δύναιτο τὰς ἀντῆς γονάς; ι. οὐκ ὡς πόσειδον· ἢ ἥρα γάρ
ῥῃς μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ λιτῇ
τῶν ὠδίνων ὑποδοχὴν· ἢ τοῖνυν νῆσος αὐτῇ, ἀνώμοτος ἐστὶν
ἀφανὴς γάρ ἡν· π. συνίκεμ· στήθ' ὡς νῆσε,
καὶ ἀνάνθη· αὐθὶς ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μὴ ἐπὶ ὑποφύρον.

N. Nō ueniēs fuerit. tā sceleratā exñtē. verñtñ Dio
nō gratificari o Amphitrite. indignū ē. Ner. (nyſio
agēs/decidit ab ariete: frat̃ ŷo Phry (lpa certe qppiā
xus ſecure pfectus eſt. N. Merito. iuuenis em̃ ē. po
tens reſiſtere piculo. Illa vero inſueta/
conſcēdens vehiculū inopinatū: & reſpiciens in
patulā pfunditatē. oberrans. ac p̃ timore ſimul ca
dens/ & vociferans. ob violentiam caſus
impotens reddita eſt cornuū arietis: quē ṽhementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: ſ; fatum Nephele potentius eſt.
Iridis. & Neptuni. IRIS.

Inſulam errantem Neptune. ſepara
tam a Sicilia. ſubmarinā. emergere contingit.
hanc ait lupit̃. firmā ſi te mō: atq; cura ut appeat: faci
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
ſtabiliens valde ſecure. indiget em̃ in aliquo ipſa. N.
Paulo poſt fiet hoc Iris. Verñtñ quam pr̃bebit ipſi
utilitatē apparens/ & nō amplius natās. I. Latonā
in ip̃a oportet partū deponere. iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd̃ igit̃ nō ſufficit illi celū ad ptū?
Si ŷo neq; hoc: equidē tota tellus num ſuſcipere
poſſet ip̃ius liberos. I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno aſtrixit terrā: ne ſe exhibeat Latonē
grauedinū miſtrā. hęc igit̃ iſula ip̃a/ nō addicta iuram̃
eo q; tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (to eſt:
& emerge rurlus ex pfūdo: nec āplius (ſiſte o iſula:
o (ſubſidas:

ἀλλὰ βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδραϊ ὧς ἐνδεμονεστάτη τοῦ
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ
ὑμῖς ὧς τρίτῳ, διαπορθμύσατε τὴν ληϊὲς αὐτῇ,
καὶ γαλήνῃ ὅλα πάντα ἔστω. ἀράκοντα δὲ ὅς νῦν ἐξοιστρέι,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδὴν τεχνῇ ἀντίκα μέτεισι,
καὶ τιμωρῆσει τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἀπαγγελετῶ Διὶ, πάντα
εἶναι ἐνπρεπῆ, ἔσθικερ ἢ Διῆλος, ἡκέτω ἢ ληϊῶ, ἢ τι κτέων
ζάνδου, καὶ εὐλαΐσῃς. ΞΑΝΘΟΣ

Δεῖξαι με εὐθαλάσσια δεινὰ πεποιθότα, κατὰ σβεσὲρ μου
τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὧς πάνθε; τίς σε κατέκασεν;
Ξ. ἥφαιστος, ἀλλ' ὀπηνθράκωμαι ὦλως δ' ἀκακοδαί-
μων, καὶ ῥέω. Θ. διὰ τί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Ξ. διὰ τὸν υἱὸν τῆς θετίδος. ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς
φρύγας, ἡκέτευσά. ὅδ' ὄνκ' ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρμυτε μοι τὸν ροῦν. ἔλασας τοὺς
ἀθλίους, ἐπ' ἡλθον ἐπικλύσαι θέλω, ὥς φοβῶν ἐς ἀπόσχοι-
το τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' ἥφαιστος ἔτυχε γὰρ πλησίον
πον ὦρ, πᾶν ὅσον, ὅι μοι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον
ἐν τῇ Αἴτῃ καὶ εἶπεν ἄνλοθι, φέρω, ἐπ' ἦλθε μοι, καὶ ἔκασ-
σε μεν τὰς πτελέας καὶ μυρ' ῥίνας, ὥπτησε δὲ ἢ τοὺς κα-
κοδαίμονας ἰχθύς, ἢ τὰς ἐγγέλους. αὐτὸν δὲ ἐμέ ὕπερ,
καχλῆσαι ποήσας, μικροῦ δεινὸν ὄλονε μηρὸν εἰργαστα.
ὄρᾳ δὲ ὅν ὅπως δαίωμαι ὑπὸ τῶν ἡκκαυμάτῶν; Θ.
θελερὸς ὧς πάνθε ἢ θερμόν, ὥς εἰκός. τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἢ θερμὸν δὲ ὥς φῆς ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἐπὶ τῶς
πάνθε, ὅς ἐπὶ τῇ ἐμῇ υἱὸν ὥρμησας, ὅνκ' αἰδεσθεῖς ὅτι
μηριδὸς υἱὸς ἦν. Ξ. ὅν ἐδιδ' ὅν ἐλεῖσαι γείτονας ὄν,
τας τοὺς φρύγας; Θ. τὸν ἥφαιστον δὲ ὄνκ' ἐδιδ' ἐλεῖσαι
θετίδος υἱὸν ὄντα τῇ Ἀχιλλεῇ.

sed firma manet: ac suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaq; sint omnia. Draconem vero, q nūc fuit
ipaz pterrēs, ac nouit genitos, ubi peperit: ptinus ad
ac puniet p m're. Tu yō rñucia loui, oīa (oriēt puulē
probe eē acta. stetit Delos: venitq; Latona: & pepit.

Xanthi. & Maris. XANTHVS

Suscipe mare grauiā passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe: q's te obussit?

X. Vulcanus. S; ardeo a prunis prorsus infes
lix, atq; oburor. M. Verē quāobrē tibi iniecit ignē?

X. Propť Achillē Thetidis filiū. nā cū ille intimeret
Phryges: supplex illū rogauī. at ille nō cessauit ab ira:
p mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at (verē
misos: subijtq; i mētē/ut eū submer (ego misztus sū
ret a viris troiāis. Illic tū Vulc. (gerē: q tritus abstine
alicubi exñs. oēz p'sus, ut puto, ignē tūc sis (erat ppe
in Aetna & alibi eēt ferens/iniecit (ille hēbat: qntū
sitq; ulmos/& myrricas: ac infecit in (mihi: obus
foelices pisces/atq; anguillas. At ipm quidē me exi
lire fecit. parū q'q; abfuit, ut nō itegre aridus r'dderer.
Vides vero/quomō iaceo propter inustiones? T.
turbidus es o Xāthe, & calidus, ut par ē, sāguis qdē a
mortuis est: calor yō, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui cōtra meū gnatū cōiurasti: nō veritus/q'
Nereidis filius erat. X. Nū optuit me misereri ppi
Phrygū? M. At Vulcanū misereri optuit (quorē
Thetidis filij Achillis.

τί Δακρύεις ὦ Θέτι· **Θ**· καλλιόστην ὦ Δωρί· κόρη
 εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθείσαν· ἀπὸ τῆς
 καὶ βρέφος αὐτῆς ἄρτι γέννητον ἐκέλευσε Δεῖ δ' πατὴρ, τοῖς
 ναύτοισι ἀναλαβόντασ τὸ κιβώτιον, ἔπειδ' ἄρ' πολὺ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀποσπάσσοισιν, ἀφείναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπο
 λοινῶ ἡ ὀφθαλμία καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος· **Δ**· τίνοσ δ'
 ἔνεκα ὦ ἀδελφεῖ· ἔπει ἔμαθεσ ἀκριβῶς ἅπαντα·

Θ· Ἀκρίσιος δ' πατὴρ αὐτῆς, καλλιόστην ὕψαμ' ἐπαρθέ
 νευεν, εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλῶν· εἶτα, τὸ μὲν
 ὄντως οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὐμ τὸν Δία χρυσοῦν γενόμε
 νομ, ῥυῖναι διὰ τοῦ ὀρόφου· ἐπ' αὐτὴν, διεξάμενιν δ' ἐκεῖ
 νη ἐς τὸν κόλπον κατὰς ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ
 θαι, τοῦτο αἰσθόμενος δ' πατὴρ Ἀκρίσιος καὶ Ζηλότυπος
 γέγων, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τίνος μεμοιχεῖσθαι δῖος
 αὐτὴν, ἐμβόλῃ ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετακῆναι· **Δ**· ἡ δέ
 τί ἔπραττεν ὦ Θέτι, ὅποτε καθίκετο· **Θ**· ὑπὲρ αὐτῆς μέ
 λ' ἐσίγα ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδίκην, τὸ βρέφος δέ πα
 ρήϊτο μὴ ἀποθανεῖν, Δακρύουσα, καὶ τῷ πάτεραι Διὶ κη
 ονσα αὐτὸ κάλλιστον οὐμ, τὸ δὲ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμεδίᾳ πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπίμπλαμαι αὖτις
 τοὺς ὀφθαλμούς Δακρύων, μνημονεύονσα αὐτῶν·

Δ· ἡμὲ Δακρύσαι ἐποίησας· ἀλλ' ἡδὴ τεθνῶσιν·

Θ· ἰνδαμῶς· τί χεταί γάρ ἐτι δ' κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν σέ
 ριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα· **Δ**· τί οὐμ· οὐκ ἴσώ
 ζομεν αὐτὴν· τοῖς ἀνέμοις ταύτοις ἐμβολοῦσαι ἐς τὰ Διὶ
 τνα τοῖς σεριφίοις, δι' αὐτὰς ἀνασπάρσαντες σώσουσι Διὶ
 νότι· **Θ**· εὐλόγεις, οὐτῶ ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀπολεσθῶ μὴ

Doridis. & Thetidis. DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq; (ris puellā,
ac infantem, prolem nup̄ genitam precepit pater: ut a
nautis suscipere in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror: qñquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrisius pater ip̄ius, pulcherrimā exñtem, deuo
uit & ginē dñs, ī gneū qñdā thalamū fñmittēs. Dein(qd
pro vero non dixerim) aiunt Iouē aurum fa
ctum, defluxisse p̄ impluuiū ad ip̄as: suscipientē & o il
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & zelotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /
ip̄am deiecit in arcam, nouiter enixam. D. Illa & o
qd fecit o Thetis, qñ puenit ad mare? T. De se ip̄a
silebat o Doris, & ferebat adēnationē. ifanti (quidē
caba: ne mors cōtingeret: plorās, & patri auo (& o p̄
strās ip̄as p̄fcheimū exñtē. Hoc & o ob inocē (demō
subridebā usq; ad mare. Porro deī (tiā puellę, a ma
irrigavi oculos, lachrymās ex frēqñti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq; q̄. nauigat em̄ adhuc circa (qd iā mortui sūt
riphō: viuētes ip̄os assuās. D. qd igit? nōne s; (Se
uamus ip̄am piscatoribus / inñcientes in re
sia Seriphis: Illi & o diuellentes seruabunt.
T. Bene dicis, sic faciamus: ne pereat cer.

τε αὐτῇ, μὴ τε τὸ παῖδ' ἔγωγε οὕτως ὄν καλῶν.

ἐνὶ πέῳ· καὶ ποσειδῶνος·

ΕΝΙ ΠΕΥ.

ὄν καλὰ ταῦτα ὡς πρόσθετον· εἰρήσεται γὰρ τ' ἀληθές,
ὑπελθὼν μου τὴν ἐρομένην, ἐκασθέϊσ' ἐμοί, Διαιδῶν τὴν
τὴν παῖδα· ἢ δέ ῥ' ἔτο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι, ἢ διὰ
τοῦτο παρῆίχην ἐαυτῇ· π· σύ γάρ ὡς ἐνὶ πεῷ, ὑπεροπτι-
κός' ἦσθα καὶ βραδύς, ὅς κ' ὁρῶς δ' ἔτι καλῆς, φοιτῶντος ὅσῃ
μέλαι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερώρας,
καὶ εἰ χαιρῶς λυπῶν ἀντὶν· ἢ δέ παρὰ τὰς ὀχθὰς
ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λονομένη, ἐνίστε' εὐχετό
σοι ἐντυχεῖν, σύ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν· π· τί δὴ;
διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπο-
κρίνεσθαι ἐνὶ πέῳ αὐτῇ ποσειδῶνος εἶναι, ἢ κατασοφίσασ-
θαι τὴν τυρῶ ἀφελὴ κόρην οὐσάν· π· ζηλοτυφεῖς ὡς ἐνὶ πεῷ,
ὑπεροπτικός πρότερον ὢν· ἢ τυρῶ δέ οὐδ' ἐν Διαιδῶν πέπονθεν,
ὀλομένη ὑπὸ σοῦ Διαιδορῆσθαι· π· θυμηνον· ἔφης
γὰρ ἀπ' ἰωῶν δ' τὴν ποσειδῶν ἦσθα, δ' καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
αὐτήν, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίσταμαι, δ' τε τὰ ἐμὰ σύ ἐνφραίνου,
τότε, καὶ περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα, δ' ὥς ὑμᾶς συν-
έκρυπτε ἅμα, συνῆσθα τῇ παιδί' αὐτ' ἐμοῦ· π· σύ γάρ
ὄν κ' ἐθέλεις ὡς ἐνὶ πεῷ.

τρίτῳ· καὶ κηφείδων

ΤΡΙΤΩΝ.

τὸ κῆστος ὑμῶν ὡς κηφείδες, δ' ἐπὶ τὴν τοῦ κηφῆος θυγα-
τέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐτπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίστα-
σεν, ὥς οἶσθαι, καὶ αὐτὸ ἔδωκε τεθῆκε· π· ἀπὸ τίνος
ὡς τρίτῳ· ἢ ὡς κηφεύς καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην,
ἀπέκτεινεν ἐπ' ἰωῶν, λοχίσας μετὰ πολλῆς λυνάμεως·
τ· ὄν κ' ἄλλ' ἴσθες, οἶμαι, ὡς ἰφίανασσα τὸν περσεῖα.

te ipsa: neq̃ puerulus adeo formosus)

Enipei. & Neptuni. ENIPEVS.

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicit̃ p̃ vero:
q̃ circūueneris a me amatā: siſis effectus mihi: ỹgita
puellę. illa ỹo putabat se a me hæc (tē p̃ide ademeris
hoc exhibuit seip̃a. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob
cius eras & turbidus: q̃ puellā sic pulchrā (despectis
die ad te, perditā prę amore cōtempseris: (euntē q̃ti
lētatusq̃ fueris molestijs afficiēdo ip̃a. At illa circa ri
piscans/ & icedens/ lauansq̃: interdū optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cū ip̃a. E. Quid igitur:
num ob hoc oportuit te p̃ripere mihi amorē: & mētis
ri Enipeum pro Neptune: & decipe
re Tyro siſplicē puellā exñtē? N. Zelotypia moueris
quū p̃us dēptor tu extiteris: Tyro ỹo nihil (Enipeu,
putās se abs te violatā fuisse. E. Nō (graue passā ē.
em̃ abiēs te neptunū eē. q̃d & maxie (p̃fecto. dixisti
& ego ob hoc iniuria afficior: q̃ p̃pt̃ (molestie tulit.
ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̃ (mea tu lēta
peruit siſ: & coiuisti cū puella p̃ me. N. At (vos q̃
non volebas o Enipeu. (q̃ tu

Tritonis. & Nereidum. TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili
am Andromedā missus est: neq̃ puellam lē
sic: ut putatis: & ip̃e iam inñjt. N. A quo nam
o Triton? Nūqd Cepheus q̃si escā p̃ponēs puellam
adortus interemit/ insidians magna vi:
T. Nō. Sed nosti puto, nymp̃ha Iphianassa, Perseū,

τὸ τῆς δανάου παιδίον, δὲ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ λιβύῃ
ἐμβλυσθὲν εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπάρου, ἐσώσα
τε δικτεῖρασαι αὐτοῦς. Ν. οἶδ' αὖ ὅμ' ἄλγεος· ἐκδὸς δὲ
ἦδη νεανίας εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.
Τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ν. διὰ τί ὦ τρίτω;
ὅν γάρ δὴ σῶσ' ἤμῃ τοιαῦτα ἐκτίειν ἀντὶ τοῦ ἐχρήμ.
Τ. ἐγὼ ἤμῃ φάσω τὸ πῶς ὥς ἐγένετο· ἐστάνη μὲν οὐρ
ἐπὶ τὰς τοργύνας, ὅθλ' οὐ μὴν τινὰ τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἔπειτε,
λῶν· ἐπεὶ δὲ ἀρίκετο εἰς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ὦ τρίτω;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλοις συμμάχοις ἦγε; ἄλλως γάρ
δύσπορος ἦ δ' ὄσ. Τ. διὰ τοῦ ἄερος· ὑπὸ πτερῶν γὰρ αὐ-
τοῦ ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν· ἐπεὶ δ' οὐ μὴ ἦκεν δ' οὐδ' αὖτε διηκῶντα, αὐ-
τὴν ἐκάθενδον, οἷμαι, δὲ ἀποστεμῶν τῆς μελούσης
τὴν κεφαλὴν, ὥς κετ' ἀποσταμένους. Ν. πῶς ἰδὼν;
ἀθέατοι γάρ εἰσι, ἢ ὅς ὥν ἰδῆ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦδοι. Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα· τοιαῦτα γάρ
ἦκουσα διηγούμενον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, ἢ πρὸς
τοῦν κηφέα ὕστερον· ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑπὸ σι-
βύσης ὥσπερ ἐπὶ κοτύπτρου, παρέσχευ αὐτῇ ἰδεῖν τὴν
εἰκόνα τῆς μελούσης· εἴτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης,
ἐνδρῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ ἥρην ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παρ' ἄλ' οὐ ταύτην Ἀθιόσας
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρ' ἔτι τὴν Ἀνδρομέδαν
προκαίμεν ἐπὶ τινος πέτρας προβῆτοσ' προσπεπτατῆ
λεν μένιν, καλλίστην, ὥς θεῶν, καθεμένην τὰς κόμας, ἢ
μίγνυντο πολὺ ἐνερθε τῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον
δικτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αὐτίαν τῆς κατὰ

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
 iniectam in mare a materno auo, serua
 stis: omisitę ip̄orę. N. Noui quē dicis. at verū esse
 mō iuuenē esse, valdeq; gñofuz, ac pulchrę vi (talē
 T. Is ē q̄ interfecit Cetū. N. pp̄ qd o Tritō? (deri
 nō em̄ mercedē liberatōis eiulmōi nob̄ p̄soluer̄ ip̄; cō
 T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat.
 ad Gorgonas/ prēmīū quoddā regi affe (est hic
 rens. Verū ubi puenit ī Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
 solus ne? an & alios auxiliores duxit secū? aliqñ. n.
 difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em̄ ī
 p̄sū Mierua reddidit. Postq̄ v̄o puēit ubi degebāt illę
 quidē dormiebāt: ut puto. verū hic abscidēs Medusæ
 caput/ abijt euolans. N. Quo pacto aspiciatus est?
 iuisibiles em̄ s̄. v̄l q̄ eas viderit: nō īsup aliud qddā de
 cōspiciat. T. Minerę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
 audiui p̄dicantē ip̄m apd̄ Andromedā & hęc ego
 Cepheū nouissie) Mierua haud dubie ī clypeo resp̄lē
 dente quemadmodū in speculo: prębuit ille ipsam
 imaginē Medusę ut videret. Dein̄ adcipiēs lęua comā
 inspiciētis imaginē: dextra falcem habens/ abscidit
 caput ipsius: ac priusq̄ excitarentur sorores/
 sursum volauit. Verū ubi maritimā hāc AEthiopiam
 venit: iam volatu terrę proximus/ videt Andromedā
 adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq; affi
 xam, pulcherrimā, Dī boni, demissa coma, ac
 seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdę
 miseratus fortunā ip̄ius/ interrogabat cām condem

δίκησ· καταμικρόν δὲ ἄλουν ἔρωτι, ἐχρήμ γὰρ
σεῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν διέγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπῆει μάλα φοβερόν, ὥς καταποιούμενον τὴν ἄνδρ
μέδαιμ, ὑπεραιωρεῖσθαι ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθεκνέεται, τῇ δὲ προσεικνύσθαι τὴν γοργόνα,
λίβον ἐποίει αὐτό· τὸ δὲ τέθνηκε κοῦμ· καὶ πέτρῃ
αὐτοῦ τὰ πολλὰ δ' ὅσα εἶδε τὴν μέδουσσαν· ὁ δὲ
λύσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχόμεν τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀντροποδῆτι κατιούσας ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρὰς
ὄνους· καὶ νῦν γὰρ ἐν τοῦ κηφέως, καὶ ἀπ' αὐτῆς
ἀργός, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον ὄν τὸν τυχόντα εἵρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πάντῳ γεγονότι ὄχθομαι· τί γὰρ ἢ παῖς
ἡδύκει ἡ μάσ, ἔπει ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡζίου
καλλιῶν εἶναι; Τ· ὅτι δ' ὕτως ἀνέλημ ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γεῖναι· Ν· μηκέτι μεμνημένα ὦ δαυρί
ἐκείνων, ἔπει βορβαροῦ γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀζίαν ἐλάλῃσιν,
ἡκανῆρ γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
παιδί· χαίρω μὲν ὅν τω γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότον·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

οὐκ ὥστε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέρῃ ἐῖδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι καὶ πνέω· σὺ δὲ οὐκ εἶδες
ὦ νότε; Ν· τίνα ταύτῃ λέγεις ὦ Ζεφύρε τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες διπέμποντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστου θεάματος
ἀπελείφην οἶον οὐκ ἄλλο ἴδιον ἔστι· Ν· παρὰ τὴν ἔρε-
δραν γὰρ θαλάσσαν εἰργαζόμεν, ἐπεπνεύσα δέ τι καὶ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, ὅσα παραλία τῆς χώρας· ἐν δὲ
ὑμῶν οἶδα ὡς λέγεις· Ζ· ἄλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγκύρα
εἶδες; Ν· ναί, τὸν τῆς ἐνρώπης πατέρα, τί μὲν;

natōis. Paulopost v̄o amore captus (puēlēs nāq̄ erat
ut (suareē puella) admiculo eē eidē dignū duxit. Pla-
tus accessit ip̄se tribis, tāq̄ deuo (ne posteaq̄ Ce-
medā: demittēs oculos iuuenis / stri- (raturus Andro-
cē, unā qdē manū oñdit: alia v̄o p̄fe- (ctūq̄ hñs fal-
lapidē cōfecit ip̄z. Ille itaq̄ morte sub- (rēs Gorgona
mīta eorū q̄ asp̄icata fuerit Me (latus ē. idurueit dēiq̄
soluēs vicla v̄gis, sustinēs manū, sus- (dusā. Poŕo ille
cepit sum̄is pedibz descēdentē ex rupe procliui.

& nūc eā ducit uxore i ip̄a domo Cephei: abducetq̄
Argos. iōq̄ p̄ morte nuptias has felices iuenit. (ip̄az
N. Ego qdē non admodū ex hoc facto merore affi-
offendit nos: si q̄ mō maē gl̄iata ē (cior. i q̄ em̄ puella
pulchriorē eē. T. Verūtn etiā mi- (alñ & p̄sūpsit se
filiā maē. N. nō āplius memie (rūimodū doluit ob-
illorū, si qd̄ barbara mulier ultra hoc qd̄ (rius Doris
sufficiētē em̄ nobis penā dedit: tri- (deciit locuta ē.
fillam. Congratulemur igitur nuptijs. (ta prop̄

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
in mari ex quo sum, & spiro. Tu vero nunquid
o Note? N. q̄nā hęc ē quā dicis o Zephyre pōpā:
aut q̄ ducētes pompā erāt? Z. Suauissio spectaclo
caruisti: ut nō aliud videre possis posthac. N. luxta
threum mare occupatus spirabā: atq̄ in (Ery-
pte indici maris, oibz deniq̄ mariti illius regiōis. nihil
igīt eorū noui quē dicis. Z. Attñ sidoniū Agenorē
vidisti? N. Profecto vidi. Europę genitorē. qd̄ tū?

Ζ. περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοί. κ. μὲν δ' ὅτι δ
Ζεὺς ἔρασθ' ἔκ πολλοῦ τῆς παιδός, τοῦτο γὰρ ἡ παλαιά
ἡπιστάμην. Ζ. ὁνοῦντόν μ' ἐρωτᾷ οὔσα, τὰ μετὰ ταῦ
τα δὲ ἤδη ἄνασσοι. ἡ μὲν ἑυρώπῃ κατενύθει ἐπὶ τὴν ἰόντα
παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβούσα. ὁ Ζεὺς δὲ
ταύρῳ ἐκείνῳ ἑαυτὸν, συνέπαυε αὐτοῦ σ, κάλλιστος
φαινόμενος λευκότε γὰρ ἢν ἄκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα
ἐνκάμπῃς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμέροσ· ἐσκήρτα οὐρ ἡ αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς ἰόντος, καὶ ἐμυκάτο ἡ δίστορ· ὥστε τὴν ἑυρώπην
τολμήσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρο
μῶισ μὲν δὲ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν, φέρων αὐτήν
ἡ ἐνέχετο ἐμπειῶν. ἡ δὲ πάντ' ἐκπλαγείσα τῷ πρῶματι,
τῇ λαιᾷ μὲν ἔχετο τοῦ κέρατος, ὥς μὴ ἀπολίσθαι, τῇ ἐτέ
ρα δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ζυνέχε. κ. ἡδὺ τοῦτο
θέαμα ὃ ζέφυρε εἶδες καὶ ἔρωτικόν, νηρόμενον
τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζ. καὶ μὴν τὰ
μετὰ ταῦτα ἡδύω παραπολύ ὃ τότε. ἡ τε γὰρ θάλαττα
ἐνθὺς αἰάμωρ ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνῃ ἐπίσπασαμένη
λείαν παρείχερ ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγον
τες, οὐδὲρ ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων,
παρηκολουθούμεν. ἔρωτες δὲ παραπεπετώμενοι
μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὥς ἐνιότ' ἀκροιστοῖς ποσὶν
ἐπιφάνει τοῦ ὕδατος, ἐμμένοντες τὰς ἀσείδους φέροντες, ἡ
δὲ ἄμα τὸν ὑμέναιον. οὐ κηρείδες δὲ ἀναδύσαι,
παρίππενον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτούσαι, ἡμίγνυ
νοι. οὐ πολλὰ τὸ τε τῶν τριτῶν γένος, καὶ εἴτι ἄλλο
μὴ φοβερόν· ἰδέειν τῶν θαλαττίων. ἅπαντα περιέχοντες
τὴν πύδα. ὁ μὲν γὰρ ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἄρματος,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. N. Profecto
Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
sciebā. Z. Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subide acci-
derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
lusura: cogtaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
tauro adsimilans seip̄; colludebat illis: pulcherrimus
apparēs. cādidus nāq; erat undiq; cornua p̄n̄ illi
sinuosa. & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
in littore: & mugiebat suauissime. q̄propter Europa
ausa est inscendere ip̄m. Quo factō/ple-
no cursu Iupiter exiliit in mare: ferens ip̄am /
vehēdoq; incidēs. Illa v̄o vehement̄ territa ex hac re:
lēua quidē tenebat cornu/ne periret: alte-
ra v̄o v̄eto cōcitātū peplū cōtinebat. N. Suave hoc
spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatorii qđ p̄-
lupiē, narādo ferens dilectā. Z. Atqui quę (stabat
post hęc acciderūt suauiora multo Note. Eteim mare
statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
iucundū prębuit seip̄s. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorū quę fiebant,
seqbāur. Poŕo (Cupido Venusq;) amores aduolātes
parę super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aquā: accensas faces ferendo/ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes /
equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu-
de. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oīa saliebant
circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παρθενίᾳ τῆς πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἔχον προῖκα
 γενεῶν, προσδιδασκῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τοῖς
 δὲ τῆς ἀφροδίτης δύο τρίτων ἐφεροῦ ἐπὶ νόχικῃ κατασκευῇ
 μένῃ, ὅν τινα αὐτὴ ἐπὶ τῶν τούτων τῇ νύκτι· ταῦτα ἐκ φοῖ-
 νίκης ἄκρι τῆς κρήνης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύκτι,
 ὁ μὲν ταῦρος ἔτι ἐφαίνετο ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
 ὁ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν εὐρύστην ἐς τὸ δέκτασθαι αὐτὸν ἐνυδρίῳ
 σαι καὶ κάτω ὀρώσασθαι· ἠπίστατο γὰρ ἦν ἔφ' ὅτι αἰνοῦ-
 ῖν· ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος
 διεκκυμαίνομεν· ὦ μακάριε Ζεφύρε τῆς θεᾶς,
 ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλαινας ἀνθρώ-
 πους ἔρω.

ΜΕΚΡΙΟὶ ΔΙΑΔΟΓΟΙ·
 Δι' ὀγένους· καὶ πολυδαίκους·

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ·

ὦ πολυδαίκε, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπειδὴ ταχίστα αἰ-
 σέσθης, σὸν γὰρ ἐστὶν ὅμαι τῶ ἀναβιῶναι
 αὐτὸν, ἢν πονεῖς μένιππον τὸν κύνα, ἔνυοις δ' ὅν αὐτὸν
 ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον, ἢ ἐν λυκείῳ, τῶν ἐριζόν-
 των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα· εἰπεῖν
 πρὸς αὐτόν, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
 εἰ σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἔκκειν
 ἐνθάδε πολλῶ πλείῳ ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι δ' ἔλῃς ἢν· καὶ πολὺ τὸ τίς
 γὰρ ὄλῃς διὰ τὰ μετὰ τὸν βίον· ἐν ταῦτα δὲ οὐ παύ-
 σῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
 ἐπεὶ δὴν ὀρώσῃ τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

transfere[n]sq; & Amphitriten p[re]cedebat
hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Int[er] omnes
vero Venerē duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
tem, flores varios aspergentē spon[s]e. Hæc ex Phœ-
nicia usq; ad Cretā sic otige[re]t. Ver[um] ubi p[er]uenit ad insulā/
taurus nō amplius apparebat. arripiens yō manum
Iupiter, abduxit Europā in Dictēū antrū, erubescen-
tē demissis in terrā ocul[is]. sciebat em̄ iā ob qđ duceret[ur].
At nos insidentes alius aliam in pelagi partem,
fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q[ui] talia viderit:
Ver[um] tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
nes conspicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

o Pollux, cōmēdo tibi: postq[ue] celerit[er] ad supe-
ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiviscere
eos) sicubi videris Menippū canē, inuenies yō ip[su]m
Corinthi iuxta Craneū, vel in Lyceō, conten-
dentes mutuo philosophos irridentem, dicere velis
ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
huc: m[ul]to amplius habiturus qđ irrideas. Alibi eq[ui]dez
i[bi] ā biguo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit. & certe m[ul]to
em̄ oīno agnoscat ea q[ue] sūt i[n] vita. Hic yō (hoc. Quis
ces a cōstātī risu, quēadmodū ego nūc. Et (nō quies-
ubi videas diuites/ satrapas / & (maxime;

τυράννουσδ ὅτωσ ταπεινούς, καὶ ἀσκήμονσ, ἐκ μόνης διμυ
γῆσ. Διαγνησκόμενονσ, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖσ
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέγει ἀντὶ, καὶ προσέτι,
ἐμπλησάμενον τῇ πείρῃ ἢ κερ θέρμεων τε πολλῶν, καὶ
εἰπον εἴροι ἐν τῇ τριόδῳ ἐκείνῃσ. Δεῖπνον κείμενον, ἢ ὥσ
ἐκ καθαυσίου, ἢ τί τοιοῦτο. Ε. ἀλλ' ἀπαγγεῶ ταῦτα
ὧ Διόγενεσ. ὅπως δέ εἰδῶ μάλιστα ὅπως οἶσ τίσ
εἰσι τῇ ὁψίμῃ. Δ. γέρον, φαλακρόσ, τριβώνιον ἔχωσ πο
λύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπνεύσασθαι, καὶ τοῖσ ἐπι
πτυχθεῖσ τῶν ῥακίωσ ποικίλων. γελᾷ δ' αἰ, καὶ τα πολ
λά τοῖσ ἀλαζόνασ τούτωνσ φιλοσόφουσ ἐπισκώπτει.
Ε. ῥαδὶον εὐρεῖσ ἀπό γε τούτων. Δ. βούλει καὶ πρόσ
αυτοῖσ ἐκείνουσ ἐν τείλομαί τι τοῖσ φιλοσόφουσ. Π.
λέγε. οὐ βαρὺ γὰρ ἐν δέ τούτο. Δ. τὸ μέρ, ὅλῃσ παύσασ
θαι ἀντὶσ παρεγνῆσ ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φύουσι μ' ἀλλήλοισ, καὶ κροκοδείλουσ ποιούσι,
καὶ τοιαῦτα ἔπορα ἔρω, τῶν διδασκονσι τῶν νοῦν. Π.
ἀλλ' ἐμὲ ἀμοιβῇ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦν
τα τῆσ σοφίασ ἀντὶσ. Δ. σὺ δέ οἰμώζεισ ἀντὶσ παρ'
ἐμοῦ λέγε. Ε. καὶ ταῦτα ὧ Διόγενεσ ἀπαγγεῶ. Δ.
τοῖσ πλουσίοισ δέ ὧ φίλτατον πολυδαύμιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε.
τί δέ τι μαρξέισθαι ἑαυτοῖσ, λογιζόμενοι τοῖσ τόκουσ καὶ
τάλαντα ἐπὶ τάλαντοισ συντιθέντεσ, οὐσ χρη' ἑνα ὀβολὸν
ἔχοντασ ἢ κερ μετ' ὀλίγον. Π. εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρόσ ἐκείνουσ. Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖσ καλδοισ γε, καὶ ἰσχυ
ροῖσ λέγε, μεγάλῳ τε τῷ κορινθίῳ, καὶ δαμοζένῳ τῷ παλαι
στῷ, ὅτι παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ παυθὴ κόμη, ἢ οὔτε τὰ χαρσπὰ.

tyrannos sic delectos, & neutiq; insignes, ex solo elu-
latu cognitos: & q; molles & degeneres
sint recordātes eorū q; s; apd' supos. Hec illi p'dica, p'd'
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuio Hecate coenā iacentē: aut ouū
ex purgatiōe/vf huiuscemōi re. P. S; r'nūciabo hęc
o Diogenes. q; pacto aut agnouero eū maxie: q; nam
est s;m faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā hñs m'
to aditu, omni vento peruiam: & su-
perne plicas pāniculorū q;pluriū. Ridet v'o sp: & mul-
tum arrogantiam philosophorum consyderat.

P. Facile eū fuerit iuenire apd' illos. D. vef & ad
illos ipos referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, nō molestū em neq; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to-
rēt sibi ab allegatiōe nugarū/ & ab oī v'bo, (tū tēpe
q; cornua gñant il' mutuo: crocodilosq; (rū pugna;
& hęc dubia iquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan-
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hęc Diogenes renūciabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?

Quid v'o exeruciatis volipōs/cōputantes usuraz: &
talentū sup talenta addētes: quib; nece est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. Veretn & formosis, & p'guali-
dis dic Megillo/Corinθο/ & Damoxeno luctato-
ri: qm apd' nos neq; Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλαινα ὀμμάτα, ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐτι ἔστιν.
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῶν καί
νις φασί, κεννία γυμνά τοῦ κάλλους. **Β.** ὅν
χαλεπὸν οὐδέ τοῦτα ἐπιθεῖν πρὸς τοὺς κάλους, καὶ
ἰσχυροῦς. **Δ.** καὶ τῶς πένκτω δ' αὖτις, πολλοὶ δ'
εἰς καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι, καὶ διηκτερόντες τὴν
ἀπορίαν, λέγε μὴτε λαοκρύνειν, μὴτ' διμωλεῖν, λαοκράμενος
τὴν ἑνταῦτα ὁσοτιμίαν, καὶ δ' τι ὕφονται τοὺς ἐκεῖ πλοῦσι
οὐδ' ἐν ἀμείνονος ἀντῶν. καὶ λαοκράμιονος δ' ἐπὶ
οἷσ' ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμωσον λέγων ἐκ λε-
λύσθαι αὐτοῦς. **Β.** μὴδ' ἐπὶ Διόγενος περὶ λαοκράμιονος
ὡς λέγε. ὅν γὰρ ἀνέξομαι γε. ἃ δ' ἐπὶ τοῦς ἀλλοῖς ἐφα-
σθα, ἀπαγγεῖλω. **Δ.** εἰσώμεν τούτους ἐπεὶ σοὶ δοκεῖ,
σύ δ' εἴς οὐς προείπω, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.
πλούτωνος. ἢ κατὰ μὲν ἵππου. **ΚΡΟΪ ΣΟΣ.**
οὐ φέρομεν δ' πλούτων, μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα πα-
ροικούντα, ὥστε ἢ ἐκείνῳ ποι κατὰ στήκτορ, ἢ ἡμεῖς μετα-
κίσσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. **ΠΛ.** τί δ' ἡμᾶς λεινὸν ἐργά-
ζεται δ' μόνον κροσῶν; **Κ.** ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁμωλοῦμεν,
ἢ σένομεν, ἐπεινῶν μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίδ' αὖ μὲν ὕποσι
τοῦ χρυσίου, σαρκινὰ παλὸς δ' ἐπὶ πολλῶς τρυφῆς, ἐγὼ δ' ἐ-
τῶν θυσανῶν, ἐπιγελῶ ἢ ἐξονεῖ διζέει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμῶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δ' καὶ ἄλλων
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς διμωλίας. καὶ δ' ὡς λυπηρὸς
ἐστι. **ΠΛ.** τί ταῦτα φασί; ἢ μὲν ἵππε; **ΜΕΝ.** ὅτι
ὅτι δ' πλούτων. μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς καὶ ἀλε-
θρίους ὄντας, οἷς ὅτι ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἅλ-
λα καὶ ἀποθαινόντες, ἐτι μέμνηται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor deniq; vultus amplius adfunt:
non nerui robusti, aut humeri potētes, ſ; oīa q̄ de no-
bis dñr/unus eſt puluis, caput renudatū formę fama,
grauē neq; hęc mihi fuerit dicere ad formos. (P. Nō
virib; pſtātes. D. Et paupib; o ſpartane, (ſos/&
ſunt dolore affecti in rebus/& miſeri ob (maſti em̄
egeſtatem) dic: ne lachryment; nec eiulent; narrando
quā hic habituri ſint equalitatē: & q̄ viſuri ſint diui-
tes nihil meliores iſtis. Et Lacedæmonijs
tuis talia (ſi viſum fuerit) a me dicens/ex cru-
ciatu liberaueris iſos. P. nihil o Dio, de Lacedæoni-
is dic. nō em̄ adciſient. Quę vero ad alios dixi-
ſti/renūciabo. D. Dimittimus hęc tuę coniecturæ:
tu ꝑo illis predica: referq; mihi eorum ſermones.

Plutōis. Vſ aduerſus Menippū. CRES.

Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co-
habitantē: q̄ prop̄t aut illū alio colloca: aut nos cōmi-
grabāmus in aliū locum. P. Quid nobis moleſti fa-
ciat paris cōditiōis mortuus? C. Poſtq; nos i fletū p-
et gemūs: illorū r̄cordātes q̄ ſurfū ſt: Midas (rūpius:
auri, Sardanapaſ, ꝑo multijugę voluptatis, (qdē tāti
theſaurorū, irridet ille ſp & exprobrat: mā (poſo ego
cipia & ſceleſtos nos cognōinās: in t̄dū ꝑo & cantās
conturbat nobis fletum. Deniq; omnino moleſtus
eſt. P. Quid hęc de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namq; iſſos degeneres & pernicio-
ſos exñtes: quibus nō profuit viuere perperam: ve-
rū & morientes recordantur/menteq; concipiunt

τῶν ἄνθ· χαίρω τοι γαρὺν ἀνθρώποις· **β**· ἀλλ' οὐ
χρη· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι· **μ**· καὶ συ-
μωραίνεις ὃ πλούτων, δμότηφορ ὡν τοῖς τούτων στεναγ-
μοῖσι· **π**· δυσάμωσ· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐβελήσαιμι στασιάζειν
ὑμᾶς· **μ**· καὶ μὴν ὃ καὶ σιστολινδῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ
ἄσσυρίων· οὕτω γινώσκετε, ὥς οὐδ' ἐπαυσόμενον μου· ἔνθα
γὰρ ἂν ἴκτε, ἀκαλουθήσων ἂν ὦν καὶ κατὰ ἔωρ καὶ καταγε-
λῶν· **κ**· ταῦτα οὐχ ὕβρις·· **μ**· οὐκ, ἀλλ' ἐκείνα ὕβρις·
ἥμ, ὃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἄξιόντες,
καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσι μὲν τρυφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου
το παράπαρ οὐ μνημενεύοντες· τοι γαρὺν διμῶζετε πᾶν
τῶν ἐκείνων ἀφρημένοι· **κ**· πολλῶν γε ὃ θεοί, καὶ μεγά-
λῶν κτημάτων· **μ**· ῥ' σου μέμ' ἐγὼ χρυσοῦ·· **σ**· σαυδα-
ῖος καὶ ἐγὼ τρυφῶ·· **μ**· εὐχε, οὕτω ποιεῖτε,
ὁδύρεσθε μέμ' ὑμεῖς· ἐγὼ δέ το, γυνῶσι σάντορ,
πολλοὶ σὺν συνείρων, ἐπαύσομαι ὑμῖν· πῆεςτοι γὰρ ἂν τοῖς
τοιαῦται σὺν μωγαῖς ἐπαυόμενον·

μένιππον· ἁμφιλόχον· καὶ τροφωνίου·

Μ Ε Ν Ι Π Η Ο Σ·

σφῶ μέντοι ὃ τροφῶνι, καὶ ἁμφιλόχε, νεκροὶ ὄντες,
οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιωθήτε, καὶ μάντις δοκεῖτε,
καὶ διδάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπειλνίφασιν εἶναι·
τι οὐν ἡμεῖς αἱτιοί, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκείνοι τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν δοξάζουσι·· **μ**· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδιδάξοι·
εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτρατεύεσθε, ὥς
τά μέλλοντα προειδότες, καὶ προειπεῖν ἀνάνημοι τοῖς
ἐραμένοις·· **τ**· ὃ μένιππε, ἁμφιλόχοσ μὲν οὗτος ἂν
εἰδείη, ὅτι αὐτῷ ὁπωκρίτεον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐδῶ δέ

que sit in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō optet. tristant ēn nō paruis rebus orbatī. M. Et tu euanesce Pluto, suffragium prēbens talibus suspirijs. P. Nequaquā. haud ēn velim seditionē mouere int' vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydorū/Phrygū et Assyriorū. sic dinoscite: ut mihi non deē quies. tunc ēn lamētamini: sequar vos ascēdēs & descēdēs irridēdo. C. Heccine contumelia? M. Nō: s; illa contumelia est quā ipi vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes & liberos vestros delicijs capientes: mortif; q; prę omnibus non recordantes: itaq; deflete omnia illa nūq; quieturi. C. Multas, Dī boni, & magnas possedi opes. M. Quantū vō ego auri? S; Quantas ego voluptates? ME. Euge. sic facite: dolorēq; afferte vobis ipis. verū ego v' b'ū hoc, agnoscere obijciēs/cātabo vobis. decet nāq; (scē teipz, talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videamini deniq; hoīes deos vos esse arbitrent. (minit' T. Quid igit nobis iputādū fuerit: si p' iscitā illi talia de mortuis opinant'. M. Verū hęc nō fuisset opī nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/futurorū p'scī, & p'dicere potentes (issetis: tanq; interrogātib). T. Menippe, Amphilocheus certe hic nouit quō ipsi respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἤρως ἐμὶ, καὶ μαρτυρομαι ἡμῖς κατέλθαι παρ' ἐμῆ.
σύ δ' ἔοικας οὐκ ἐπιδεδυκμένον λεβαδίᾳ το παρὰ τω.
οὐ γὰρ ἠπίστευς σύ τούτοις. **Μ.** τί φῆς; ἐμὴ ἐσ
λεβαδίᾳ γὰρ παρέλθω, καὶ ἐσταλμένος τῶς δούου.
γελώω μάλα ἐμὲ ἡμεῖς, ἐσερπύσω διὰ τοῦ
στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπῆλαιον, οὐκ ἔμδυνά,
μὴ εἰδέναι δ' ἵτι νεκρὸς εἴωσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοντείᾳ
διαφέρω, ἀλλὰ πῶς τῆς μαντικῆς. τί δὲ ἤρως ἐστὶν;
ἀγνοῶ. **Τ.** ἐξ ἀνδρώπων τί, καὶ θεοῦ σύνθετον. **Μ.**
δὲ μὴτε ἀνδρώπων ἐστὶν, ὥς φῆς, μὴτε θεός, καὶ δύναμις
φότερόν ἐστι. οὐμ οὐμ ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκείνου ἡμίτομον
ἀπεκάλυψε; **Τ.** χρᾶ δὲ μένιππε ἐμβοιωτίᾳ. **Μ.**
οὐκ ὁδῶ δὲ τροφῶν, δ' ἵτι καὶ λέγεις. δ' ἵτι μέντοι
δ' ἵτι ἐν νεκροῖς, ἀκριβῶς ὁρῶ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.
σύ δὲ δὲ καλλιδικίᾳ, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε
παράσιτος ὦν Δεινίου, πλεον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπαγῶν ἄπε-
πνίγην, οἷσθα. παρῆς γὰρ ἀποδησικόν τί μοι. **Κ.**
παρῆς δὲ ζηνόφαντες. τὸ δ' ἐμὸν παρὰ λόγον τι ἐγένετο.
οἷσθα γὰρ καὶ σύ ποῦ πτοιδωρὸν τὸν γέροντα. **Ζ.** τὸν
ἄτεκνον τὸν πλούσιον, ὥς σε τὰ πολλὰ ἴδωμεν συνόντα;
Κ. ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ ἐνεράπειον, ὑπὸ σκηνῶν ἐπ'
ἐμοί, τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶγμα ἐς μὴκιστον
ἐπερίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνόν. ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπὶ τὸ μόνον
τίνα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον. περιέμενος γὰρ φάρμακον,
ἀνέπεισα τὸν οἶνον ὁδόν, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ πτοιδωρὸς
αὐτῇ σὺ πίνει, πίνει δ' ἐπεικῶς, ζωρότερον ἐμβολόντα ἐς
κύλικα, ἐτόιμον ἔχειν αὐτό, καὶ ἐπιδόσθαι αὐτό.

ἔι δὲ τοῦτο ποιῶς,

herus sum: vaticino reque si quis descenderit ad me.
Tu vero videris non adisse Lebadiam omnino.
alioquin non incredulus es rebus illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fuisset profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irreplissem per
angustum aditum in specum: nequaquam fieri po-
tuisset/ut viderem quod mortuus es proinde atque nos: sola pro
differens: sed per diuinandi artem. Quid tandem est (stigiatura
non enim intelligo. T. Ex hodie quiddam & deo (heros?
quod neque homo sit (ut ais) neque deus: verum (compositum. M.
truncum. Nunc igitur quod tua diuina illa dimidia pars (pariter u-
recessit? T. Oracula reddit Men, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas. quando quidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantem. & Callidemidem. ZENO.

Tu Callidemides, quo nam modo inuestisti? Nam quod ego
parasitus existens Diniem/imodice me ingurgitas profo-
catus sim, tu quidem nosti. aderas enim mihi morienti. C.
Aderam Zenophantes, verum mihi iopiatum quiddam accidit,
Nosti equidem & tu Proceodorum senem. Z.
Orbum illum diuitem, cui te assidue videbam comorantem?

C. Illum ipsum semper colens captabam: promittens
mihi fore, ut in re mea quod propter me moreretur. verum cum ea res in
preferret, vicem ultra Tithonios annos sene vi (longissimum
quandam viam ad hereditatem perueniendi iueni. (uete, opedariam
num, persuasi pocillatori: ut sis atque (siquidem emendo vene
posceret bibere (bibit autem plixius) proferre. (Proceodorus
calice: paratum habendo quod porrigeret illi. (tunc iniceret in
Quod si fecisset,

ἐλαττορον ἐπ' αὐμοσάμην ἀφίστημι αὐτόν· Ζ· τί
οὐμ' ἐγένετο ; πάνν γάρ τι παράδοξον ἐξέειμ' ἔοικας·

Κ· ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύνω ἥδη ὁ μέγας κί-
κος κίλικας ἐτοίμους ἔχωρ τὴν μὲν τῷ πταδῶρῳ τὴν
ἐχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοί· σφαλείς,
ὅνκ' οἶδ' ὀπίωσ, ἐμοί τὸ φάρμακον, ποιιδῶρ δὲ τὰ ἀφάρ-
μακτον ἐπέλωκεν· εἴτα ὁ μὲν ἐπινεν, ἐγὼ δὲ ἀντίκα μά-
λα ἐκτάλῃμ' ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος αὐτ' ἐκείνον ναιρὸς·
τί τοῦτο γελᾷς ὡς κινόφκντες ; καὶ μὴν ὅνκ' ἔδει γε ἐταίρῳ
ἀνδρὶ ἐπιγελᾷν· Ζ· ἀστῆρα γὰρ ὡς καλλιδικιμίδην
πέπονθας· ὁ γέγων δὲ τί πρόσ ταῦτα ; Κ· πρῶτον
μὲν ὑπετράχθην πρὸς τὸ ἀφνίδιον· εἴτα συνεῖς διμαί,
τὸ γεγενημένον ἐγέλας ἢ αὐτόσ' οἶσ' ὅς οἱ δυνσχόος εἰργασαί-
Ζ· πλὴν ἄλλ' ὅνδ' ἐσέ τὴν ἐπίτομον ἐχρήμ' τραπέσ,
θαί· ἦκε γάρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον,
εἰ καὶ ἐλίγω βραδυτέρος ἦμ'.

κνήμωνος· ἢ δαμνίππου·

ΚΝΗΜΑΝ·

τοῦτο ἐκείνο τὸ τῆς παροιμίας, ὅνεβρὸς τὸν λένοντα·

Δ· τί ἀγανακτεῖς ὡς κνήμων ; Κ· πυνθάνη, ὅτι
ἀγανακτῶ ; κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασο-
φισθεῖς ὁ ἄθλιος, ὅνσ' ἐβουλόμην ἄν μάλιστα σχεῖν
τάμα παρὰ νηπῶν· Δ· πῶς τοῦτ' ἐγένετο ; Κ·
ἐρμόλαον τὸν πάνν πλούσιον ἄπεκνον ὄντα, ἐθεράπευον
ἐπὶ θανάτῳ, κατέκρινος ὅνκ' ἀπὸ τῶς τὴν θερὰ κείαν προσίετο,
ἐδοξε δὲ μοι καὶ σοφόν, τοῦτ' εἶναι, θεσθαι διὰ θή-
κας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷσ' ἐκείνῳ καταλέλοιπα τάμα
πάντα, ὡς κατέκρινος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξει·
Δ· τί οὐμ' ἀπὸ ἐκείνους ; Κ· ὅτι μὲν οὐμ' αὐτόσ' ἐνέ-

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igī accidit: nā valde inopinatū quiddā narrātus mihi
C. Posteaq̃ nūc loti venissēs: duo iā pu (videris.
er pocula parata habebat: alterꝝ Ptoeodoro,
habens venenū: alterꝝ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno-
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val-
de porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hęc rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex ꝑo quid ad hęc? C. Primum
qđē turbatū ē ad subitū casuz. Deinde itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ipse hmōi q̃ pocillator fecerat.
Z. Verꝝ emꝰuero neqꝫ te ad cōpendiū hoc optuit di-
uertere. venissꝫ emꝰ tibi ꝑ vulgatā viā qđ fuissꝫ tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. CNEMON.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Introgas quid
conquerar? Heredē pręf anī snīam reliqui: astu delu-
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea pręteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: insꝫuiens
iminēte morte. neqꝫ ille grauati officiū admisit meū.
Visum ꝑo erat mihi consultū esse: si proferrē testamē-
tum in publicum: in quo illi reliquissēm res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/ idemqꝫ faceret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in-

γαίη τῶν σῶν τοῦ Διαβόλου οὐκ ὄψα. ἐγὼ γοῦν ἀφῆκα
ἀπὸ θανάτου τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντοσ, καὶ νῦν ἐρμό-
λωσ ἔχει τὰ μα, ὥσπερ τισ λάβρα, καὶ τὸ ἄγκυστρον
τῷ Διέλατι συγκάτασ πάσασ. Δ. ὅ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀντὼρ σὲ τὸν ὀλίαν. ὥστε σόφισμα κατὰ σάντου
συντέθεικασ. Κ. ἔοικα, διμῶζω τοί γὰρ οὐρ
σίμυλον. καὶ πολὺ στρατον. ΣΙΜΥΛΟΝ
ἥκεισ ποτὲ ὡ πολὺ στρατε καὶ σὺ παρ' ἡμῶσ, ἔτη, οἶ,
μαι, ὅ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἐκατὸν βεβηκῶσ. Η.
ὄκτω ἐπὶ τῶν ἐνενηκόντα ὡ σίμυλε. Σ. πῶσ δέ
τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτ' ἐβίωσ τριάνοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφι-
τὰ ἐβδωμάκοντα σου ὄντοσ ἀπέθανον. Η. ὑπερήδισα, καὶ
καὶ σοὶ παράδοξον τοῦ το Δόξει. Σ. παράδοξον, εἰ
γέρωμ τε, καὶ ἀσθενῆσ, ἀπαινός τε προσέτι, ἡ δέσθαι
τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασθ. Π. τὸ μὲν πρῶτον ὅ,
παντα ἐδυνάμην. ἔτι καὶ πῶν δέσθω ὥραιοι ἦσαν πολ-
λοι, καὶ γυνῶκεσ ἀβρησάται, καὶ μύρα, καὶ οἶνος
ἀνθοσμίαισ, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰσ ἐν σικελίᾳ. Σ.
καὶ τὰ ταῦτα. ἐγὼ γὰρ σε πάντ φειδόμενον ἦκα,
στάμην. Η. ἀλλ' ὑπέρρην μοι ὡ γεννῶμε παρ' ἄλλ,
λων τὰ γαθα. καὶ ἔωθερ μὲν ἐνθὺσ ἐπὶ θύρασ ἐφοί,
τῶν μάλια πολλοί, μετὰ δέ παντῶν μοι Δόξα
προσῆθετο ἀπανταχόθεν τῆσ γῆσ καλῆιστα. Σ.
ἐτυράνησασ ὡ πολὺ στρατε μετ' ἐμὲ; Η. οὐκ, ἀλλ'
ἐραστασ εἶχον μνημόνσ. Σ. ἐγέλασα. ἐραστάσ, σὺ
τηλικούτοσ ὥρ, ὁδόνδισ τέτταρασ ἔχωμ; Π. νῆ Δία,
τούσ ἀρίστονσ γε τῶν ἐν τῇ πόλει, ἢ γέροντά με, καὶ
φολακρόν, ὡσ δρᾶσ ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι.

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatus suz: tecto me opprime. & nunc Hermo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamū
cum esca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
teip̃ piscatorē sū abstulit. Itaq; technā istā ī caput tu
struxeras. C. Appet sic factū. d̃ploro iōq; istuc. (ū

Simyli. ac Polystrati.

SIMYLVS.

Venisti tandē Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pu
to) haud multo pauciores centum quā vixeris. P.
Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam
post me vixisti triginta annos? Ego em̃ fere
te septuagenario exñte, perij. P. Q̃ suauissie, & si
tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:
si vetulo tibi, īualidoq; īsuper & orbo, iucundū esse
quicq; ī vita potuerit. P. Principio o
mnia poteram. Deniq; & pueri formosi aderant mul
ti, tum mulieres nitidissimæ, ungenta, vinum
fragrans, mensq; postremo lautiores Siculis. S.
Noua hæc sunt, nam ego te apprime parcum cre
debam. P. At scatebant mihi vir præclare, ex a
lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie
bāt q̃ plurimi: simulq; ex oīm rerū genere mihi donā
afferebāt, quæ ubiuis terrarū habent pulcherrima. S.
Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mie. sed
amantes habui īnūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu
ne amātes? tātus natu quā esses: dētes. q. vix hñs. P.
optiates eorū hēbā q̃ fuerūt ī citate: etiā senex, q̃ louē,
calius, ut vides, & īsuper lippiens.

καὶ κορυζῶντα, ὑπερίδοντο θεραπεύοντες· καὶ μακάρις
ἦν αὐτῶν, ἔντινα ἂν ἢ μόνον προσέβλεψα. Σ· μὲν
καὶ σί τινα ὥσπερ δ' φαίω τὴν Ἀφροδίτην ἐκ χιῶν Διεπύρ,
θμενσας, εἰτά σοι ἐνθαμένω ἔδοκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν
ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίεραστος. Π· οὐκ· ὅλγα τοιοῦτος
ὦν, περιπόητος ἦν. Σ· ἀνίγματα λέγεις. Π·
ἢ μὴν πρόσδικός γε δ' ἔρωσ' ὅν τοσὶ πολὺς ὦν, δ' περὶ τοῦς
ἀπέκινος ἢ πλουσίους γέροντας. Σ· νῦν μανθάνω σου
τὸ κάλλος ὃ θαυμάσιε, δ' τι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί-
τῆς ἦν. Π· ἀπ' αὐτῶν σί μνηε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν.
ἀπαλέλαινα, μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν·
καὶ ἐθρυπτομυθ' δ' ἐ πολλῶν, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
ἐνίοτε, διὰ δ' ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο
ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ· τέλος δ' οὐρ, πῶς ἐβον,
λεύσω περὶ τῶν κτημάτων. Π· ἐς τὸ φανερὸν μὲν
ἐκάστον αὐτῶν κληρονόμου ἀπολιπὲν ἔφασκον. δ' αὖ
ἐπιστενέτε, καὶ καλαμεντηώτερον παρεσκεύαζεν αὐτόν,
ἄλλας δ' ἐ τὰς ἀνθρώπων διαθήκας· ἐκεῖνας ἔχωρ κατέλι-
πον, διμῶζειν ἀ' πασι φάσας. Σ· τίνα δ' αἰτελεν,
ταῖαι κληρονόμου ἔσχωρ; ἢ που τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;
Π· οὐκ αἰ, ἀλλὰ νεώτερόν τινα τῶν μειραίων τῶν
ἁγίων φεύγα. Σ· ἀμφιτόσα ἔτη ὃ πολὺ στρατεῖ;
Π· σχεδὸν ἀμφιτόσα ἔτη σοι. Σ· ἦδη μανθάνω ἀ'
τίνα σοι ἐκεῖνος ἔχαριζτο. Π· πληρὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκεῖ-
νῶν ἀξιώτερος κληρονόμειν, ἐὶ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὅλε-
θρος· ὃν ἦδη καὶ αὐτοὶ δι' ἀρίστοι θεράπευσιν· ἐκεῖνος
τοῖνυν ἐκληρονόμησέ μεν, καὶ νῦν ἐν τῷς ἐνπατρίδασι
ἀριθμεῖται, ὑπερυμνέμενος μετὰ τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζον.

ecutienſq; ac naribus muccoſis, iſz uiētes, deniq; būſ
 erat ex iſſis quēcūq; etiā ſolū aſpexiſſez. S. Nūqd
 & tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio tranſ
 uexiſti: q̄ deiñ tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for
 denuo fieres/ amabiliſq; P. Haud q̄q̄. ſz taſ (moſus
 exñs, ut dixi, ſup̄ modū amabiſ erā. S. ænigmata nar
 Atqui notiſſimus ē amor ille, in mñtis exñs, (ras. P.
 orbos ac diuites ſenes. S. Nūc p̄mū diſco un (erga
 forma p̄fecta fuerit vir egregie, nimirē ab au (de tibi
 re. P. verxtñ Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
 utilitates tuli: p̄p̄modū etiā adoratus ab (amātibz
 Porro illudebā illis etiā ſēpius, excludēs nōnul (ip̄is,
 inēdū. verē illi tū decertabāt: ac mutuo ſeſe (los eorū
 apud me q̄dā ambitioē. S. tandē v̄o de tu (p̄ferebāt
 iſti facultatibus: P. In p̄patulo quidē (is qd ſtatu
 unūquēq; ip̄orū hēredē me relicturū dicebā. qd ubi
 crederent illi: obſequētiorē ſe quiſq; eorū exhibebat.
 alteras aut veras teſtamēti tabulas habens/ illas reli
 qui: in quibus plorare oēs iuſſi. S. Quē vero extre
 me pronunciabant? Num quēpiam ex cognatis? P.
 Non per ſouē, ſed nouitiū quendā aduleſcētulorū
 formoſū, phrygiū. S. q̄t p̄p̄modū ānos agebat P.
 P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu
 iuſmodi te ille obſeq̄is demeruerit. P. Attñ mñto il
 lis dignior qui hēres eſſet: etiā ſi barbarus erat ac p̄di
 tus: quem iā ip̄ſi etiā optimates colunt captantes. Is
 igitur hēres extitit mihi: & nunc inter patricios
 numerat: ſubraſo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόλπου δὲ ἐνγενεστέροσ, καὶ κινέωσ καλλιῶν, καὶ ὁδὸν
σέωσ συνζιώτεροσ λεγόμενος εἶναι. Σ. ὅν μοι μέλει,
καὶ στατηησάτω τῆσ ἑλλαδός, εἰ δακῆ, ἐκείνοι δὲ μὴ
κληρονομεῖτωσιν μόνον.

κράτητοσ. καὶ Διογένουσ.

ΚΡΑΤΗΣ.

μοίρην τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεσ ὃ Διδύγεσ : τὸν πρὸ
ν πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰσ πολλὰσ δακῆ,
δασ ἔχοντα. ὅν ἀνετίδσ Ἀριστεάσ πλούσιον καὶ ἀντὶσ ὧν.
τὸ ὁμειρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,

ἢ ἀντίρ, ἢ ἐγώ σε. Δ.

τίνοσ ἔνεκα ὃ κράτισ θεράπηνον ἀλλήλων : Ε. τοῦ
κλήροσ, ἔνεκα ἑκάτεροσ ἡλικιωτῶν ὄντεσ, καὶ τὰσ διακῆ,
καὶ ἐσ τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστεάσ μὲν δ μοίρην ἐσ
προαποθάνει, δεσπότην ἀφιεῖσ τῶν ἑαυτοῦ πάντων. μοί
ρην δὲ ὃ Ἀριστεάσ, εἰ πρόαπελθὼν αὐτοῦ, ταῦτα μὲν
ἐγέγραπτο. δι δὲ θεράπηνον, ἀλλήλων ὑπερβαλ
όμενα τῇ καλοκῆσ, καὶ δι μάντεσ, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστρων
τεμαριζόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν οὐειράτων, ὡσ γε
καλδαίω πᾶνδεσ. ἀλλὰ καὶ δι τυδίωσ αὐτόσ ἄρτι μὲν Ἀρι
στῆ παρῆχε τὸ κράτοσ, ἄρτι δὲ μοίρην. καὶ τὰ τάλαν
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτοσ, καὶ δὲ ἐκείνον ἔρρεσεν. Δ. τί οὖν
πέρασ ἐγένετο ὃ κράτισ : ἀκούσσαι γὰρ ἄξιον. Ε. ἀμφω
τεθῆσιν ἐπὶ μιᾷσ ἡμέρασ, δι δὲ κλήροι ἐσ ἐννόμιον καὶ
ἐρασυκλέα περιῆλθον, ἀμφω συγγενεῖσ ὄντασ, ὃν δὲ πῶ
ποτε προμωτευαμένονσ, δ' τω γενέσθαι ταῦτα. διαπλέον
τω γὰρ ἀπὸ σικυνῶνοσ ἐσ κίρραν, καταμέσσην τὸν πόρον
πλαγίῳ περὶ πεισόντεσ τῶ ἰάπυγι, ἀντεράπισαμ. Δ.
εὔ ἐποίησαμ. καὶ εἰσ δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδεν ται δε
τον ἐνένοῦμεν περὶ ἀλλήλων.

quin Codro generosiorē, Nireō formosiorē, & Vlyse
se prudētiorē eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū cure
etiā si imperet toti Græcię, ubi libeat, illi mō nō (est;
potiantur hēreditate.

Cratetis. & Diogenis.

CRATES.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenēs? qui ul
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus/ mltas naues
mercibz possidēs: cuius s̄obrinus Aristēas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (ip̄e q̄q̄ diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.

Hēreditatis causa, utriq̄ q̄les quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, si
prior moreretur/ dñm reliquit rerz suarz oīm. Moer
richū ȳo Aristēas, si p̄us decederet e vita ip̄a. Hęc sig
cōscripta erāt. Illi ȳo captabāt se mutuo, alē alterz (dē
tēdēs adulatōe. Poŕo diuini siue ex astris (sup̄are cō
coniectantes futurz, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se iclinabat. D. qd̄ igr̄
tādē euenit Crates? nā audire ē ope p̄ciū. C. Ambo
mortui s̄i in una die. ceterz hēditates ad Eunomiū &
thrasylclē deuenerūt: ābos illi cognatos exntes: ne unq̄
aliquid p̄dicētibz diuinis/ q̄ vicz fūta eēnt talia. Navigā
tes em̄ ex Sicyone Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto lapyge eo depulsi s̄i. D.
Recte factū, nos ȳo aliquñ, dū in vita eramus, nihil ta
le cogitabamus alē de altero:

οὔτε πώποτε ἐν ζῳῇ ἀντισθένει ἀποθανεῖν, ὥς κληρο-
 νομήσαιμι τῆς βασιλείας αὐτοῦ. εἶχον δὲ πᾶν καρτε-
 ραμ ἐκ κοτίνου ποτισάμενος. οὔτε οἷμαι σὺ δὲ κράτιστος, ἐπε-
 θύμεις κληρονομήειν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
 τὸν πῖθον, καὶ τὴν πύργον, χοίρινι καὶ σὺν θεάμωρ ἔχουσιν.
 κ. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' ὃν δέ σοι δὲ διό-
 γνητος. ἀ' γὰρ ἐχρήμ, σὺ τε ἀντισθένος ἐκ κληρονομίας,
 καὶ ἐγὼ, σοὺ πολλῶ μείζων καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
 ἀρχῆς. Δ. τίνα ταῦτα φησὶ; κ. σοφίαν,
 ἀντάρκειαν, ἀνθήναιαν, παρρησίαν. Δ. καὶ δία, μέμνη-
 μαι τοῦτον διαβεβάμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἀντισθέ-
 νους, καὶ σοὶ ἐτι πλείων καταλὼν πῶν. κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι
 ἡμέλους τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν
 ἡμῶς κληρονομίαν προσδοκῶν, ἐσ δὲ τύχης ἰσίου πᾶν-
 τος ἔβλεπον. Δ. εἰκότως, ὃν γὰρ εἶχον ἐνθάδε ζῶντες
 τὰ τρία αὐτὰ παρ' ἡμῶν, διεργηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθά-
 περ τὰ σαβράτων βαλαντίων. ὥστε εἶποτε καὶ ἐμβάλλει
 τίς ἐσ αὐτούς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀνθήναιαν, ἐξέπι-
 πτεν ἐνθύς, καὶ διέρρει, τὸν πυθμένος στεγνὸν οὐδ' ἀναμέ-
 νον. διότι πάσχουσιν οἱ τοῦ Δαναοῦ αὐτὰι παρθένοι
 ἐσ τὸν τετρυνόμενον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον
 ὁλοῦσι καὶ ὄνυζι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφυλάττον. κ. οὐκοῦν
 ἡμεῖς μὲν ἐζάμεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολοὶ
 ἤζουσι νομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθέμεως.
 ἀλεξάνδρον. ἀντίβον. μίνωος. καὶ σκυπίωνος.
 Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.
 ἡμεῖς δὲ προκερῖσθαι σὺν δὲ λίβν. ἀμείνων γὰρ εἰμὶ.
 ΑΝ. ὄνμενον, ἀλλ' ἡμεῖς. ΑΛ. οὐκοῦν δὲ μίνωος δῖκας αἶμα.

necq̃ unq̃ optabā, Antisthenes ut moreretur: quo herē
 ditate accederet mihi illius baculus. hūit vero egregie
 dū, oleaginū, a se factū. Necq̃ opinor Crates, tu (vali
 derabas successione me mortuo, rerū mearū: (desy
 doli/ ac perq̃, choenices duas lupini habētis. (puta
 C. Necq̃ em̃ mihi his rebz opus erat: s; nec tibi Dioge
 nes. q̃ em̃ ad rē ptiebāt: q̃q̃ tu Antistheni succedēs
 & ego: tibi mltro potiora atq̃ splēdidiora (accepisti:
 ipiū. D. q̃nā hęc sūt q̃ ais? C. sa (st, q̃ vī Persarū
 sufficiētia, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētia dico,
 ni illarū me fuisse successore opuz (D. p̃ louē, memi
 nē: tibi q̃ etiā lōge maiores reliq̃sse. (post Antisthe
 aspnabant hmōi possessiōes: nec q̃sq̃ (C. veret̃n ali
 jos ob spē potiūde hēditatis: s; ad aurū o (captabat
 mnes intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̃ hūc
 hęc a nobis tradita: rimosi ob delis (rūt vbi adcipēt
 lut marcida receptacula. q̃, pp̃ si q̃n imittat (cias ve
 quis in eos sapiam/libertatē/ aut veritatem: elabī
 tur protinus: atq̃ perstillat: fundo retinere nō valen
 te. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus,
 in pertusū doliū haustā aquā iportātibz: quū tñ aurū
 dentibus ac unguibus / oīq̃ conatu s; uarēt. C. Igit̃
 nos possidebimus etiā hic n̄ras opes: at illi obolum
 veniētes porrāt solū, et hūc ne ulcīus qdē q̃ ad porti
 Alexātri. Añibalis. Minois. Scipiōis. (torē.

A L E X A N D E R.

Me oportet pręponi tibi Libice, melior em̃ sum.

AN. Nō equidē: s; me. AL. Igitur Minos iudic

τω Μ. τίνος δ' ἐστε; ΑΛ. οὗτος μὲν Ἀντίβας δ.
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος δ' φιλίππου. Μ. νῆ-
δαία, ἀμφοτέρωι ἐνδοξοί γε ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις; ΑΛ.
περὶ προεδρίας, φησὶ γὰρ οὗτος ἁμείνων γεγεῖσθαι στρα-
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν. ὅνχι τοῦτον
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν προ' ἐμοῦ, φημί δι' ἐνεγ-
κῆν τὰ πολέμια. Μ. ὁνοῦν ἐν μέρῃ ἑκάτερος εἰ πάτω
σύ δὲ πρῶτος δ' λιβνὸς λέγε. ΑΝ. ἐν μέρῃ τοῦτο δ' μίνωσ
ὠνάμην, δ' τί ἐν ταῦθα καὶ τῇ ἐλλοιά φωνῇ ἐξέμαζον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτῃ πλεονούτος ἐνέγκαιτό μου. φημί δὲ
τούτουσ' μάστιστα ἐπαίνου ἄξιους εἶναι, δ' σα τὸ μὲν ἐξ
ἀρχῆς ὄντες, δ' μωσ' ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν,
δυναμίντε περὶ βαλλόμενοι, καὶ ἄξιθι δόξαντες ἀρχῆς.
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν ἰβηρίαν, το πρῶ-
τον ὑπάρχωσ' ὡν τῶ ἀδελφῶ, μεγίστων ἡζιώθην ἀρίστος.
κρίθεις καὶ τοὺς κελτίβηρας εἴλωρ, καὶ ταλατῶν ἐκράτησας
τῶν ἡσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τοῦ
ἡρίδανόν ἅπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάτους ἐποίη-
σας τοσαύτας, πόλεις, καὶ τῇ πεδινῇ ἰταλίαν ἐχειρῶσα
μην, καὶ μέχρι τῶν προκαστείωρ τῆς προηούσης πόλεως
ἦλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μύῃσ' ἡμέρας, ὥστε τοὺς
λακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρεῖσαι. καὶ τοὺς
ποταμούς γεφυρῶσαι νεκρῶν. καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξα
οὔτε ἄμμουσ' οὐδ' ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ὅ ἐνύπνι' αὐτῶν μητρὸς Διὸς ἰοῦν, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τῶν συνε-
τωτάτοις ἀντεταγόμενος, καὶ στρατῷ τῶν τῶν μα-
χιμωτάτοις συμπλεκόμενος, ὃν κηδόνος καὶ

cet. M. Quinam estis? AL. Hic quidē Añibal
 cathaginensis: ego v̄o Alexander Philippl. M. Per
 louē, gloriosi utriq̃. s̄ circa qđ vobis ē cōtētio? AL.
 De p̄stantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du-
 cē exercitus: ego v̄o quēadmodū oēs fuerūt. Neq̃ hoc
 solū: sed omnes quasi qui p̄cesserunt me/affir-
 mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̃ ī pte utq̃ dicat.
 tu v̄o p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios
 me iuuat: qđ hic quocq̃ gr̄cum sermonē perdidici:
 quaprop̄ neq̃ in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̃
 illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
 initio existentes/tamen ad magna euasere a seip̄s:
 potentiamq̃ adcīpientes/& digni v̄si s̄ principatu.
 Ego igit̃ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri-
 mū subcōsul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
 Proide & Celtiberos coepi. Gallos de (bar optius.
 Hesperie magnos mōtes trāsmigraui. q̃ circū (uici
 Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eorū q̃ illic
 erant:urbes/& planā Italiā subiuga-
 ui.usq̃ ad suburbia p̄minentis ciuitatis (Rome)
 veni. Tantos deinde occidi una die: ut
 anuli ipsorū modis mensurati sint. Postremo
 fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
 nec Ammonis filius nominatus: neq̃ deū me esse
 ex cōposito p̄dicans: vel insomnia matris narrās: s̄
 hominē plane me esse confitens: ducibus sapi-
 entissimis comparatus:& militibus pugnan-
 di arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἀρμενίουσ' ὑποφύγοντας πρὶν διακείριτ' ἵνα, καὶ τῷ πολέμῳ
σαντὶ παραδιδόντας ἐνθὺ τὴν νίκην. Ἀλεξάνδρου δὲ πα-
τρώ, αὐτὸν ἀρχὴν παραλαβὼν, ἐνέκησε καὶ παραπολοῦ ἐξέτεινε,
χρησάμενος τῇ τῆσ' τύχῃσ' ὁρμῇ. ἔπειτα δ' οὐρ ἐρίκησέ τε καὶ
τοῦ ὀλεθροῦ ἐκείνου δαρξέιον, ἐν ἰσοῦ γέ καὶ ἀρβήλοισ' ἐκρά-
τησεν, ἀποστάσ τῶν πατρώ, αὐτὸν, προσκυρεῖσθαι ἐξίου καὶ
δαίαι τὰν τῆν μὴδ' ἡτῆν μετεδ' ἡτῆσεν ἐαυτὸν, καὶ ἐμὶ αἰφόνοι
ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους, καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ
θανάτῳ. ἐγὼ δέ' ἤρξα ἐπίσσω τῆσ' πατρίδος. καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ σπῳῶ ἐπὶ πλευσά-
των τῆσ' λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδὼν τὴν ἐλαυτὸν
παρέσχωρ, καὶ καταδίκασθεις ἦνεγκα ἐν γυναικὶ νόσ' τὸ
πράγμα. καὶ ταῦτ' ἐπράξα βαρβαροῦ ὧν, καὶ ἀπέδυντος
παιδείας τῆσ' ἑλληνικῆς, ὅτε ὁ μὴ μὲν ὥσπερ οὗτος ἐρα-
φώδουν, ὅτε ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς,
μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν ὃ ἐγὼ
Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημὶ εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ καλλίωρ,
ὅν τοσι διότι διαθήματι τῇ κεφαλῇ διεδεδέτο, μακρο-
σι μὲν ἴσως, καὶ τοῦτα σέμνῳ. ὅν μὴν δὶα τοῦτ' ἀμείνων
δοξείειρ ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλε-
ον ἢ περ τῇ τύχῃ χρησθέντος. ΜΙ. δ' μὲν εἰρηκερ οὐκ ἄθεν,
νῆτόσ' λόγον, ἐν δ' ὥσ' λίβυρ ἐκός' ἦν ἡ πέρ. αὐτοῦ σύ δέ ἐδ'
Ἀλεξάνδρου, τί προσ ταῦτα φησὶ; ΑΛ. χρῆν μὲν ὁ μί-
νωσ, μὴδ' ἐν πρὸς ἄνδρα οὕτω θαρσαλύν' ἱκανῇ γὰρ ἢ φήμῃ
διδάξαι σε. οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, οἷος δὲ οὗτος ληϊκὸς
ἐγένετο. ὁ μὲν δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δίνεγκα, ὅσ'
νέος ὧν ἐτὶ παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ τῇ ἀρχῇ
τεταραγμένῃ κατέσχωρ. καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiā: & au-
 denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pa-
 triū regnum adciens/illud admodū ampliauit:
 usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit
 miserum illū Darium, apud ip̃m & soleas coe-
 pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
 modū viuendi Medorum consequutus / interemit
 in couiuiis amicos: & auxiliari eos conatus in
 morte. Ego ỹo dñatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃
 reuocabar e p̃elio: magna classe trañci-
 ens in Libyam/continuo parui: & priuatū hoīem me
 exhibui: damnatusq̃ tuli equanimiter
 rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers
 disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerū quēadmodū ille es
 didici: neq̃ sub Aristotele p̃ceptore sum eruditus:
 sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quib̃ ego
 me Alexandro meliorē p̃dico. Si ỹo est pulchrior,
 quia diademate caput ornauerit: Macedo-
 nib̃ quidē sis: quib̃ hęc venerāda s̃t. nō tñ pp̃t hęc
 videbit̃ generoso duce, viro consilio ma- (melior
 gis q̃ fortuna uso. Ml. Hic quidē dixit non inge-
 nerosam orationē, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero
 Alexāder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qdē o Mi-
 nos, nihil ad hoīez sic cōfidentē r̃ndere. Satis em̃ fama
 ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ỹo hic latro
 fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
 iuuenis exñs adhuc/aggessus sum res: & regnum
 obtinui tandem. Interfectores patris

μετ' ἡλθον· καταφρονήσας τῆς ἑλλάδα τῆς οὐβαίων ἀπὸ
λεῖα, στρατοῦ δ' ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς, οὐκ ἠξίωσα τὴν μοι
κεδόνων ἐρχομένην πρὶς ἐπὶ ἡγεμονίᾳ δ' ὄφρ' ἔχοντο δ' ὁπότε
κατέλιπερ, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ Δεινὸν
ἠγνοῦσάμενος εἰ μὴ ἐκ πάντων κρατῆσαι μὴ, ὀλίγους δ' ἄγαν,
ἐσέβουλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπὶ τε γρῶν κ' ἐκράτησα με
γάλην μάχην, καὶ τὴν Ἀνδρίαν λαβὼν, καὶ Ἰωνίαν, καὶ Φρυ
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν προσίῳ αἰεὶ χειρούμενος, ἦλθον ἐπὶ
ἰσσοῦν ἔνθα Δαρδεῖος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγαν· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὧς μίνωσ, ὕμεις ἴστε, δόσους
ὑμῖν νεκρούς ἐπὶ μῦθῳ ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γούρ
δ' πορθέμενός, μὴ διαρκέσαι αὐτῷ· τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
σχεδὶν ἅς διαπικραμένονος, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῖ
σαι· καὶ τὰ ὅσα δὲ ἐπραττομ' αὐτὸς προκινῶν ἐνέων, καὶ
τιτρώσκεσθαι ἄξιόν· καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν τῷ ὄντι, μὴ δὲ
τὰ ἐν Ἀρβήλοισι δῖν' ἰσχυροίμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἴν
δῶν ἦλθον, καὶ τὸν Ὀκεανὸν ὄρον ἐποινοῦσάμην τῆς ἁγ
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν ἔλθον, καὶ πῶρον
ἐχειρωσάμην· καὶ σκῦδας δὲ οὐκ ἐν κατὰ φρονίῳ
ἀνδρας, ὑπερβὰς τὸν τάναιρ' ἐνίκησα μεγάλῃ ἰππο
μαχίᾳ· καὶ τοὺς φίλους ἐὺ ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἠμυράμην· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τῷ ἴσ' ἀνδρῶπιος,
συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων
ταῦν, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ.
τὸ δ' οὐρ τελευτήσω· ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον·
δύτοσ δὲ ἐν φυγῇ ὥς παρὰ πρηνίᾳ, τῷ βίθυνῳ,
καθ' ὅπως ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ὧς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐὼς λέγειν δ' τὶ, οὐκ ἰσχύει,

ultus sum. Terrui Græciâ/Thebas sub
uertens: duxq; illis præpositus/indignû putauî, Ma
cedonû me regno stētû eē: s; cupidus ip̄adi ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrâ: & molestû (qđ pat̄
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam: & apud Granium vici ma
gna pugna: Lydiam capiens, Ioniam, & Phry
giam. Et omnino quę transierim sp̄ subiugās/ veni ad
ip̄m locû ubi Darius expectabat: infinitum exercitû
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphâ: sed
ligna multa adiungens/multos ip̄orū transuexisse.
Et hæc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gni: ac elephantes eorū cœpi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis / præ magnitudine rei,
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic ȳo Annibal, in exilio fuit apud Perusiâ, Bithyniû:
quēadmodū decuit i;pbissimû & crudelissimû hoīez.
Q; ȳo vicit Italos: omitta dicere, quoniâ non virtute

ἀλλὰ ποιηρὶ καὶ ἀπίστῳ καὶ λόγιον, νόμιμον δὲ ἢ πρὸς
 φανέσ' οὐδὲν· ἐπεὶ δὲ μοι ὠνεΐδυσσε τὴν τρυφήν, ἐκλεΐσθαι
 μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν καπνῷ, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοῖς
 τοῦ πολέμου καρούσι δαυμάσιος καθύπασθ' ὧν· ἐγὼ δὲ
 εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἑσπέρια δόξας· ἐπὶ τὴν ἑω
 μῶν ὥρμισσα, τί ἄν μέγα ἐπραξῶ, ἰταλίῳ ἀναι-
 μωπὶ λοβῶν, καὶ διβύῳ, καὶ τὰ μέχρι γαστρίων ὕπα-
 γόμενος· ἀλλ' οὐκ ἀξίόμαχα ἔδοξε μοι ἐκείνα, ὑπαστῆσ-
 σοντα ἦν καὶ δεσπότην δ' υλοιοῦντα· εἰρηκα· σὺ δὲ δ
 μίνωσ, δῖοιο· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα·
 σ· μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ αἰούσης· μ· τίς γάρ
 εἴδ' βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν ἔρισ· γ· ἰταλιώτης
 σκιπίων στρατηγὸς δ' αὖθις καρχηδόνα, ἢ κρατήσας
 λιβύων μεγάλαις μάχαις· μ· τί οὖν καὶ σὺ
 ἐρεῖς· σ· Ἀλέξανδρον μὲν ἦ ττωρ εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
 νιβίου ἀμείνων, ὅς ἐδ' ὤξα νικῆσας αὐτὸν, καὶ φυγεῖν
 καταναγκάσας ἀπίμωσ· πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχωντος οὐ-
 τοσ, ὅς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὃ οὐ δὲ σκιπίων
 ἐγὼ δ' ἐν νικητῶσ αὐτὸν, παραβάλεσθαι ἀξίω· μ· νῆ δ' ἰ-
 ἐν γνάμονα φῆς δ' σκιπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κερρίσθω
 Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
 Ἀννίβας, ὃν δὲ οὗτος ἐν καταφρόνῳ ὦν·
 Διογένους· καὶ Ἀλέξανδρου· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
 τί τοῦτο δ' Ἀλέξανδρε· καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
 ἡμεῖς ἄπαντες· α· ὀρθὸς δ' αἰόγενος ὃν παρὰ λόξος
 δὲ εἰ ἀνδρῶπος ὦν ἀπέθανον· δ·
 οὐκοῦν δ' Ἀμμων ἐταύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι
 ἰόν· σὺ δὲ φίλιππον ὄρα ἦσθα· α· φίλιππον

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: iusti v̄o nec me-
mor unq̄. Verū qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulieribz deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quē in occidēte gessi videant̄) ad orientēz
magis impulissem: quid magni effecissem/ Italiā incru-
entus accipiens/ & Libyam: & usq; ad Gades im-
perans: Sed indigna visa sunt mihi illa: formi-
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu v̄o o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄iq; An-
nibali melior esse, qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il-
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq; ego Scipio,
qui eūz deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visus fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq; ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. DIOGENES.
Quid hoc rei ē Alexāder: Ita ne & tu mortuus es p̄-
atq; nos oēs? A. Vides Diogenes nimirū. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū eē
filiū. An v̄o Philippo p̄re p̄gnatus eras? A. Philip-
t (po

Διοδάδῃ· ὃν γὰρ ἄρ' ἐτεθήκειν Ἀμμωνος ὦν· Δ· ἢ μή·
καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὁμοία ἐλέγοντο, δρᾶντα
ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ, εἴτα δ' ὅτω σε
τεχθῆναι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατήσθαι, διόμενον πα-
τέρας σου εἶναι· Α· καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ
ὄρω, ὅτι οὐδὲν ὕγιές οὔτε ἡμῆτης, οὔτε δι τῶν Ἀμμωνίων
πρὸφῆται ἐλεγον· Δ· ἀλλὰ τὸ εὐδὸς αὐτῶν οὐκ ἀχρηστὸν
σοι ὧ Ἀλέξανδρε, πρόσ τ' ἀπράγματα ἐγένετο· πολλοὶ
γὰρ ὑπέπτησ' σου, θεοὶν εἶναι σε νομίζοντες· ἀτὰρ εἰ πέμψῃ
τίνι τῇ τοσαύτῃ ἀρχῇ καταλέλοιπας· Α· οὐκ οἶδα
ὧ Διόγενες· ὃν γὰρ ἔφθασας ἐπισκεψαί τι περὶ αὐτῆς,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων περδύκηκα τὸν Δαυίλιον ἐ-
πέδωκα· πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὧ Διόγενες· Δ· τί γὰρ
ἄλλο· ἀνεμνήσθη δ' ἵα ἐποίησ' ἡ ἐλπίς ἀγρί σε παρελκόντα
τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες, καὶ προσταύτην αἰρούμενοι καὶ
στράτηγόν ἐπὶ τοῦ βαρβάρου, ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς δώδε-
κα θεοῖς προστίθεντες, καὶ νεῶς ὀκνοδομούμενοι, καὶ θύον-
τες ὥς δρᾶντοσ' υἱὶ ὧ· ἀλλ' εἶπε μοι, ποῦ σε διμακεδόν-
νες ἔθαψαν· Α· ἔτι ἐν βαβυλῶνι κέμαι τρίτῃ ταύτης
ἡμέρᾳ· ὑπισχνεῖται δὲ πτολεμαῖος δ' ὑπασπιστὴς, ἥν πο-
τε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν βορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς
Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν μεθάψειν ἐπεί, ὥς γενόμην εἶς
τῶν αἰγυπτίων θεῶν· Δ· μὴ γελᾷς ὧ Ἀλέξανδρε,
ἐρῶν καὶ ἐν ἄδου ἐπὶ σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα
ἀνναβῆναι ὥσπερ γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ταῦθα μὲν ὧ θειώτα-
τη, μὴ ἐλπίσης· ὃν γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἄπαξ δια-
πλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸν εἰσω τοῦ σομίου παρ-
ελθόντων, ὃν γὰρ ἀμείλις ὁ Ἀκουός, ἐν δὲ ὁ κέρβερος ἐν
καταφρόντοσ'.

haud dubie. nō em̄ obiisse Amōnis filius exñs. D. ac
 qui de Olympiade consilia dicebant. puta draconem
 aggressū fuisse cū ea: visūq; ī cubiculo: dein sic ex co te
 peperisse. porro Philippū errare: credentē se pa-
 trē tibi eē. A. At ego q̄q; hęc audierā ut tu: nūc v̄o
 video, quoniam nihil sani mater/ neq; Ammonij
 vates dixerunt. D. Attñ mendaciū iporē nō iutile
 tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
 em̄ metuebāt te, deū esse credentes. Sed dic mīhi:
 cui nā ingens illud impiū reliquisti? A. Ignoro
 Dio, nō em̄ (cū pūctus eēm subita morte) statui q̄c̄q;
 p̄t hoc unū: q̄ moriēs Perdiccē anulum tra- (de hoc
 didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
 aliud agā? An memisti quid fecerit grēci, nup̄ arrepto
 imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
 ducem a duersus barbaros: aliqui proinde duode-
 cim dijs addiderunt: phana edificauerūt: sacrifican-
 tes tibi tanq̄ draconis filio? S; dic mīhi: ubi te Macedo-
 nes sepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo tñū iā
 diē. Porro p̄mittit Ptolemęus ille satelles meus: si q̄n-
 do detur ociū a tumultibus rerē, qui instant: in
 ægyptū se deportaturū me/ ut sepeliar illic: unusq; siā
 ex dijs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
 vidēs & ī inferno adhuc te desipiētē, sperātēq; fore: ut
 Anubis/ aut Osiris fias? Verē hęc o diuinissi-
 me, ne speres. nō em̄ fas est reuerti quēpiā/ q; sep̄trās
 miserit paludem, & in hiatum specus de-
 scēderit. nō em̄ negligēs ē Aëacus; neq; Cerberus cō-

ἐκείνῳ δὲ ἡδέως ἄν μάλῃ μοι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεσ
ῶν ὅτ' ἄν νοήσῃς, ὅσῃ ἐν δαμονίᾳ ὑπὲρ γῆς ἀπολαύων
ἀφίξει, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά
πας, καὶ χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνούντα· καὶ βα
βυλῶνα, καὶ βῆητρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν,
καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεδομένον ταινίᾳ
λενκῇ τῇ κεφαλῇ, πορφυρίδα ἐμπεπορκαμένον· οὐ λυπῆ
ταῦτε σε ὑπὸ τῇ μνημνήϊοντα; τί θαυμάσιον ὧς μάταιον;
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε, μὴ ὕψο
σαι βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Α· σοφὸς;
ἀπάντων ἐκείνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν· ἐμὲ μό
νον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἠπίσσε παρ
ἐμοῦ, ὅσα δὲ ἐπέσθλην, ὥς δὲ κατεχρήτο μου τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, δωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐς
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθόν, ἄρτι δ' ἐς τὰς
πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦ δ' ἀγαθὸν ἡγεί
ναι, ὥς μὴ ἀσχύνοιο καὶ ἀντὶς λαμβάνων.
γὰρ ὧς Διόγενες ἀνθρώπος καὶ τεχνίτης· πλὴν ἀλλὰ τοῦτό
γε ἀπολέλκεται ἀντοῦ τῆς συμφίας, τὸ λυπῆσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθῶσι κατηρήθη μὴ σωμικρῶς ἐμπρόσθεν.
Δ· ἀλλ' οἶσθα ὁ δράσας; ὅκως γὰρ σοὶ τῆς λύπης
ὑποθήσονται· ἐπεὶ ἐν ταῦτά γε ἐλλέβορος οὐ φέται, σὺ δὲ
καὶ τὸ λῆθις ὕδωρ χανόμεν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὐθίς
πίε, καὶ πολλὰ κίς, δύντω γὰρ ἄν παύσῃ ἐπὶ τῷ ὅσῃ Ἀριστέ
λης ἀγαθῶσι ἀνιῶμενος· καὶ γὰρ καὶ κλείτορ ἐκείνων ὄρω, καὶ
καλλίσθεναι, καὶ ἄλλους πολλὰς ἐπὶ σὲ ὀφειλόμεν ὥς Διὰς
πᾶσαι ντο καὶ ἀμύναντο σε, ὥς ἔδρασας αὐτοῦς ὥστε τὴν
ἐτέραν· σὺ ταύτην βαδίζεις, καὶ πίνεις πολλὰ κίς, ὥς ἔφη.

Illud ꝑo iucūde admodū veli discere abs te: quō feras
q̄ties in mentē venit, q̄nta foelicitate in terra deserta,
huc accesseris. puta corporis custodibꝫ, satellitibꝫ, ac du
cibꝫ, tū auro tāto, ad hęc pp̄lis q̄ te adorabāt. ꝑtea Ba
bylone, Bactris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ q̄ emiebas aspiciuus, dū vectareris ruietus ami
cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd̄ dis (culo
hęc te ī memoriā subeūtia: Quid fles stulte: (cruciāt
Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne puta
res firma esse quę pēdent a fortuna: A. Sapiens:
oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so
luz sine quęso, Aristotelis facta scire: q̄ m̄sta petierit a
me: ꝑ q̄bꝫ mittēdis scripserit: deiñ quō abusus sit mea
doctrina ambitioe: colens sis ac laudans nūc ob (in
formā, tanq̄ & ip̄a pars sit sumi boni: nunc ob
res gestas, atq̄ opes. Nā post & has inē bona puta
bat collocāda, ne vitio sibi verteret: quū & ip̄e eas ad
Prestigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet
fructus tuli ex ip̄ius sapiā: q̄ nūc ex (lētus. Verꝫ illd̄
maxis bonis q̄ tu omēorasti paulo añ. (crucior ut de
D. At num scis qd̄ facies: remediū em̄ tibi molestiæ
ostendam. Quādoqdē hic veratrū nō nascitur: tu
Lethęi fluminis aquā abundantē attrahēs bibe: iterūq̄
bibe: ac sēpius: sicq̄ desine de illis Aristote
lis bonis discruciarī. Sꝫ & Clitū illū video: ac
Callisthenē: aliosq̄ m̄stos ad te rapti sē mouētes, quē
cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmisisti q̄ndā in (dis
illos, q̄re ī alterā te hāc ripā oferas: & bibe crebrius, ut

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ·

ΤΙ ΚΛΑΪΣ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ ; ἢ ΤΙ ΣΚΑΝΤΟΡ ΜΟΛΥΒΕΝ ΕΠΙ Τῇ ΛΙΜΝῃ
ΕΣΤΩΣ ; Τ. ὅΤΙ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΛΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΪΟΥ·
Μ. ΟΥΤΩΣ ΑΓΓΟΣ Εἶ, ὧΣ ΜΗ ἘΠΙΚΑΤΑΣ ΠΙΕΙΜ, ἢ ΚΑΙ ΝΗ ΔΙΪ
ΑΡΥΣΑΜΕΝΟΣ ΚΟΙΛῇ Τῇ ΧΕΙΡΙ ; Τ. ΟΥΔΕΝ ὙΦΕΛΟΣ Εἶ ΕΠΙΝΩΙ
ΤΑΙΜΙ· ΦΑΙΝΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὙΔΩΡ ἘΠΕΙΘΑΙΜ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ ὧ ΣΘΙΤΑΙ ΜΕ
ἢΜ ΔΕΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΡΥΣΑΜΑΙ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩ Τῷ ΣΩΜΑΤΙ, ΟΥ
ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, ΑἶΦΟΡΟΝ Τὸ ΧΕΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΔΩΜ ΔΑΚΤΥΛΩΝ
ΔΙΔΩΡ' ἘΝΕΜ, ΟΥΚ ὍΙΔ' ὅΠΩΣ ΑὐτῷΣ ΑἶΠΟΛΕΨΑ ΖΗΡΩΝ ΤῇΜ
ΧΕΙΡΑ ΜΟΙ· Μ. ΤΕΡΩΣΤΙ Οὔ ΤΙ ΠΑΣΧΕΙΣ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ· ΑΠΩΡ
ΕΙΠΕ ΜΑΙ, ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥ ΠΙΕΙΜ, ΟΥ ΓΑΡ ΣΩΜΑ ἔΧΕΙΣ ;
ΑΛΛ' ΕΚΕΙΝΟ ΜΕΝ ΕΝ ΑὐΔΙᾳ ΠΑΤΕΘΑΩΠΤΑΙ, ὅΠΕΡ ΚΑΙ ΠΕΙΜῃΜ Νῆ
ΔΙΔΩΜ ΕΔΩΝΑΤΟ· ΣΥ ΔΕ ἢ ΨΥΧῇ, ΠῶΣ ἌΡ ΕΤΙ ἢ ΔΙΔΩΜΟΣ
ἢ ΠΙΝΟΙΣ ; Τ. ΤΟΥΤ' ΑὐΤὸ ἢ ΚΟΛΑΙΣΙΣ ΕΣΤΙ, Τὸ ΔΙΔΩΜ ΜΕ
ΤῇΜ ΨΥΧῇΜ ὧΣ ΣΩΜΑ ΟὔΣΑΜ· Μ. ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΟΥΤΩΣ
ΠΙΣΑΪΣΟΜΕΝ, ἘΠΕΙ ΦΙΛΟ Τῷ ΔΙΔΩΜ ΚΟΛΑΪΣΘΑΙ· ΤΙ Δ' ΟὔΡ ΣΟΙ
Τὸ ΔΕΙΝΟΜ ΕΣΤΑΙ ; ΔΕΔΩΙΑΣ ΜΗ ΕΝΔΕΙᾳ ΤΟΥ ΠΟΤΟΥ ΑἶΠΟΘΑΝΩΣ ;
ΟΥΧ' ὅΡΩ ΓΑΡ ἌΛΛΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΝ ΑἶΔΗΜ, ἢ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΜ ΤΕῷΔΕΡ
ΕΙΣ Ἐ΄ΤΕΡΟΝ ΤΥΠΟΝ· Τ. ὅΡΩΣ ΜΕΝ ΛΕΓΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Δ'
ΟὔΜ ΜΕΡΟΣ ΤῆΣ ΚΑΤΑΔΙΪΚΗΣ, Τὸ ΕΠΙΘΥΜΕΙΜ ΠΙΕΙΜ ΜΗΔΕΝ ΔΕΘ
ΜΕΝΟΜ· Μ. ΛΗΡΕΙΣ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ, Νῆ ὧΣ ΑἶΠΟΘΑΝΩΣ ΠΟΤΟΥ ΔΕΙΣ
ΔΑΙ ΔΟΚΕΙΣ ΑἶΠΟΤΟΥ ΓΕΛΛΕΒΟΡΕ· ΝΗ ΔΙΔΩ, ὅΣΙΣ ΤΟ ΨΥΧΤΙΣ
ΤῶΙΣ ΥΠΟ ΤῶΝ ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΕΔΗΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΠΟΥΔΑΣ,
ΟΥ Τὸ ὙΔΩΡ, ΑΛΛΑ ΤῇΜ ΔΙΔΩΜ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΣ· Τ. ἘΔΕ
ΤΟΝ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΙΝΑΜΑΙ ΠΙΕΙΜ, ΓΕΝΟΙΤΟ ΜΟΙ ΜΕ
ΝΟΝ· Μ. ΘΑΪ ΞΕΙ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ, ὧΣ ΟὔΤΕ ΣΥ, ΟὔΤΕ ἌΛΛΟΣ ΠΙΕΤΑΙ
ΤῶΝ ΚΥΝΩΝ· ΑἶΠΟΝΑΤΟΝ ΓΑΡ, ΤΟΝ Ἐ ΠΑΝΤΕΣ ὧΣΕΡ ΣΥ ἔΚΚΑΙ
ΤΑΔΙΪΚΗΣ, ΔΙΔΩΣΙ Τῷ ὙΔΑΤΟΣ ἔΧ' ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ·

Menippi. & Tantalī. MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teip̃ merore afficis
iminēs? T. Qm̃ Menippe enecor ob sitī. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō pnus icūbēs bibas: aut
hauriēs caua volas? T. Nihil utilitatis cōsequor si p
cūbā. r̃fugit em̃ aq̃ si l̃ atq; admoueri me ppius sēsit.
verē si quando hausero: ac applicare conor ori: non
p̃uenio effluxum: rigans tm̃ sumā labia: & inē digitos
aqua elabit. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. p̃digiosū qddā tibi accidit Tā. verē
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire potat. tu ṽo aīa cū sis: quinā posthac sitire q̃as:
aut bibere? T. Hoc ip̃m supplicij quiddā est: ut siti
sustineat aīa ac si corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. qñquidē ais te siti excruciarī. verē quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̃ alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
migraueris, q̃ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe ps ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hęc
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̃ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canib; morfu lēsi sunt pateris:
qui non aquā/ sed sitim horreas. T. Neq;
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu/ nec alius q̃sq; bi
mortuorū. ipossibile em̃ id. q̃q; nō oēs ut tu, affi (bat
cianē hac pcena: ut sitiāt aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ Ἑρμοῦ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΠΟΥ ΔΕ ΚΟΛΟΙ ΕΙΣΙΜ, ὦ ΚΑΛΑΙ ὦ Ἑρμῆ ; ξε ,

ΝΑΨΟΜ ΜΕ ΝΕΛΥΡΘΝΤΑ. Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΕΝ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ,
ΠΛΗΡΗ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΑΝΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜ ὦΣ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ. ΞΥΘΑ
ΤΑΥΝ ΔΟΣ ΤΕ ΕΣΤΙ, ἢ Δ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ, ἢ ΠΙΡΕΪΣ, ἢ ΑΧΙΛΛΕΪΣ, ἢ
ΤΥΡΩ, ἢ ΕΛΕΝΗ, ἢ ΑΨΔΑ, ἢ Δ' ὩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΩ ΠΑΝΤΑ.

Μ. ΟΣΤΑ ΜΟΝΟΥ ΔΩ ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
Δ' ΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ. Ε. ἢ ΜΗΝ ΕΚΕΙΝΑ ΑΠΑΝΤΕΣ ΕΣΙΜ ΔΙ ΠΟΙΗΤΑΙ
ΘΑΥΜΑΖΟΥΣΙ, ΤΑ ΔΟΣΑ, ὦ Μ ΣΥ ΞΟΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΜ. Μ.
Δ' ΜΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΜΟΙ ΔΕΙΞΟΜ, ΟΥ ΓΑΡ ὦ ΔΙΑΚΟΝΟΙ,
ΗΝ ΕΓΩΓΕ. Ε. ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ Η ΕΛΕΝΗ ΕΣΤΙΜ. Μ.
ΕΊΤΑ ΑΙ ΧΙΛΙΑΙ ΝΗΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΝ ΕΞ ΑΨΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΙ ΞΕΠΟΣΟΜ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ,
ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΜ. Ε.
ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΊΔΕΣ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΖΩΣΑΜ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΕΦΗ
ΓΑΡ ὦ ΚΑΙ ΣΥ ΑΝΕΜΕΣΟΤΟΜ ΕΊΝΑΙ,

ΤΟΙΣ Δ' ΑΜΦΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΠΟΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΛΛΕΑ ΠΑΣΧΕΙΜ
ΕΠΕΙ ἢ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΝΤΑ ΕΙΤΙΣ ΒΛΕΨΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ
ΤΗΝ ΒΑΦΗΝ ΑΜΟΡΦΑ ΔΙΛΟΝΟΤΙ ΑΝΤΩ ΔΟΞΕΙ ΜΕΝ, ΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΩ
ἢ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΧΟΡΙΑΝ ΚΑΛΥΣΤΑ ΕΣΤΙΜ. Μ. ΟΥΚΟΥΜ ΤΟΥΤΟ
ὦ Ἑρμῆ ΘΑΥΜΑΖΩ, ΕΙ ΜΗ ΣΥΝΙΕΣΑΝ ΔΙ ΑΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΪΑ,
ΤΟΣ ΔΥΤΩΣ ΔΛ' ΧΡΩΜΟΝ, ἢ ΡΑΔΙΩΣ ΑΠΑΝΘΟΥΝΤΟΣ ΠΟΝΟΥΝΤΕΣ.

Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΜ ΣΟΙ,
ὦΣΤΕ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΝ ΞΥΘΑ ὦ ΕΘΕΛΗΣ, ΚΕΙ ΣΟ ΚΑΤΑΒΑ
ΛΩΜ ΣΕΑΥΤΟΝ. ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΕΚΡΟΟΣ ΗΔΗ ΜΕΤΕΛΕΥΣΟ
ΜΑΙ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ ΚΕΡΒΕΡΟΝ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ὦ ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΟΣ ὦ Μ,
ΕΙ ΠΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΥΓΡΟΣ, ΔΙΟΣ ἢ ΗΝ Δ ΣΩΜΕΡΑΤΟΣ

Menippi. ac Mercurij. **MENIPPVS.**
Vbi nā formosī illi sūt/aut formosę o Mer, duc doceq;
ut hospitē me recēs huc,pfe ctū. M. haud ociū ē mihi
verę istuc ip̄o loco r̄spice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē veſtarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarę oē.
silia p̄ide sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib; r̄nudatas,
mirant: ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Attū Helenam mihi ostende. non enim dignos
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletę sūt, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gręci ac barba
ri: tot deinde urbes euerſę sunt? Mer.
Ceterę, nō vidisti Menippe, viuā hęc mulierē. diceres
em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq; & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
colorē/ & formes nimir; ip̄os videri cōgit. n̄dē florētes
ac detinētes colorē/ speciosissimi sūt. Men. Igit̄ hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci/ pro re
usq; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
quare delecto loco, ubi velis prosterę
ne te ip̄m. ego em̄ alias umbras habeo traducendas:

Menippi. & Cerberi. **MENIPPVS.**

O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ip̄e exñs:
dic mihi p̄ Sty giā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατήει πρόσ ἑμῶς ἰκός δέ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ὕλα
 κτεῖν μόνον, ὡλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὅπο
 τ' ἐθέλοις. κ· πῶρρωθεμ μὲν ὃ μένιππε, παντ' ἀπασιν
 ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ πρῶσώτῳ προσίεναι, καὶ ὃν πᾶν λε
 γέναι τὸν θάνατον λακῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τῷ ἰσ' ἔξω
 τοῦ σομίου ἐστῶσιν ἐθέλωμ· ἐπεὶ δὲ κατέκνυεν τοῦ χάσ
 ματος, καὶ εἶδε τὸν ζόφον, καὶ γὰρ ἐτὶ διαμέλλοντα αὐτὸν
 λακῶν τῷ κονεῖα κατέσπασα τοῦ ποδός ὥσπερ τά βρέ
 φη ἐκώκυε, καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδία ὠδύρετο, καὶ παντ' οἷος
 ἐγένετο. μ· ὀνηοῦν σοφιστὴς ὁ ἀνδρῶπος ἦν, καὶ ὄνη
 ἀλνῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος· κ· ὄνη· ἀλλ'
 ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἀπτό ἐώρα, κατεθρασύνετο, ὥς ἀκῆ
 ὄνη ὥκων πεισόμενος ὁ πᾶντως εἶδει παθεῖν, ὥς
 θανμῶσιν αἰ· οἱ θεαταί· καὶ ὄλως περὶ πάντων γε τῶν
 τοιούτων εἰπέειν ἄν' ἔχοιμι· ἔως τοῦ σομίου τολμῶροι
 καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθεμ ἔλεγχος ἀνριβίς· μ·
 ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατενῶνιθύναι ἐδοξα ἰ· κ· μόνος
 ὃ μένιππε ἀξίως ταῦ γένουσι, καὶ διηγένησ προ σου·
 ὁτ' ἰ μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσφείτε, μὴ δ' ὠλοῦμενοι, ἀλλ'
 ἐθελοῦσιν αἰ, γελῶντες, ὁμῶζειν παρὰ γαίλαντες ἀ' πασίν·
 κάρωνος· καὶ μένιππον· ΧΑΡΩΝ
 ἂ πόδος ὃ κατάρατε τὰ πορθμία· μ· βόα εἰ τοῦτο
 σοι ἡδύον ὃ κάρων· κ· ἀπόδος φημι, ἀνθ' ὧν σε
 διεπορθμεν σάμμη· μ· ὄνη ἀνλῶβας παρὰ τοῦ μὴ
 ἔχοντος· κ· ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἔχωμ ἰ· μ·
 εἰ μὲν καὶ ἄλλος τίς ὄνη δῖδα, ἐγὼ δὲ ὄνη ἔχω
 κ· καὶ μὴ ἐγγίζω σε, νῆ τὸν ἐλόντωννα, ὃ μισρε,
 ἦν μὴ ἀποδῶς· μ· καὶ γὰρ τῷ ζύλω

quā descēdebat ad vos. ¶ isse ē at, cū deus sis, nō latrare solū: sed & humano more loqui quādo velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus apparuit interrito vultu adcedere: & non valde formidare mortē visus ē: ac cōdere se talē illis qui extra specū stabant volens. Posteaq̃ vō despexit in hitatum: viditq̃ caliginem: & ego insup̃ contantem ip̃s, mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū infans eiulabat: suosq̃ liberos deplorabat: omniformis factus. M. Igit̃ fucate sapiens homo erat: nec vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed ubi necessitatē ipsi incūbere vidit/cōfidēs fuit: q̃si vō nō inuitus passurus eēt q̃d oīno opus erat eū pati. q̃ miraculo esset spectatoribus. quod oīno de omnibus istiusmōi viris dicere possū: usq̃ ad fauces specus auac viriles: atq̃ intus dephēderis & pueros. (daces sē vō qnā tibi subijisse specū visus sū: C. so (M. Ego Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus eo q̃ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (por te: ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.

Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc tibi voluptati est: C. Redde inq̃ pro eo q̃ te transtuexi. M. Nō adicipies certe a non habente. C. Est ne quispiā q̃ nec obolū hēat? M. Si quidē & alius q̃sq̃ sit haud scio: ego certe nō hēo. C. Atqui pfocabo te, p̃ Ditem, o impurissime, ni reddas. M. Et ego baculo

σὺν πατάξας, δὲ ἀλύσω τὸ κρᾶνίον· **κ**· μᾶλλον οὐρῆσαι
 πεπλευκὸς τοσούτου πλοῦν· **μ**· ὁ ἔρμῃς ὑπὲρ ἐμοῦ
 σοὶ ἀποδῶτω, δὲ σ' με παρέδωκέ σοι· **ε**ρ· νῆ Δία, ὅναί μιν
 εἰ μέλλω γε ἢ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν· **κ**· ὅν κ' ἂν
 στήσομαι σου· **μ**· τούτου γέ ἐνεκα νεωλκήσας τὸ πορθέ
 μειον παρὰ μιν· πλήν ἄλλ' ὁ γέ μιν ἔχω, πῶς ἂν λάβοις·
κ· σὺ δ' ὅν κ' ἴδεις ὥς κομίζην δέον· **μ**· ἴδεις
 μὲν, ὅν κ' εἴχον δέ· τί οὐρ· ἢ χερῶν διατοῦτο μὴ ἀπαθάνειν·
κ· μόνος οὐρ ἀνχίσεις, πρῶτα πεπλευκέναι· **μ**· οὐ
 πρῶτα ὡς βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦν τλησά, καὶ τῆς κώπης ἐπε
 λαβόμεν, καὶ ὅν κ' ἐκλαίον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν·
κ· ἐνδὲν ταῦτα πρόσ τ' ἀπορθμία, τὸν δ' βολὸν ἀποδοῦ
 ναί σε δέ· ἐν γὰρ θέμισ ἄλλας γενέσθαι, **μ**· ἐν κοῦρ
 ἀπάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον· **κ**· χαρίεν λέγεις, ἵνα
 καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Δία κοῦ προσλάβω·
μ· μὴ ἐνόχλει οὐρ· **κ**· δέξομαι τὴν τῆς πῆρας ἔχεις·
μ· θέρμους εἰ θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτῃς τὸ δέξινον· **κ**·
 πόθεν τοῦτο ὑμῖν ὡς ἔρμῃ τὸν κύνα ἦγαγες· δία δέ καὶ
 ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε
 λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνος ἄδων διμωχόντων
 ἐκείνων· **ε**· ἀγνοεῖς ὡς χάριον ὁ πῶτον ἄνδρα διεπόρθε
 μένσας· ἐλευθερον ἀκριβῶς, καὶ ἐνδενὸς ἀντὶ μέλει· οὗτος
 ἐστὶν ὁ μὲν πῶς· **κ**· καὶ μὴ ἂν σε λάβω· **μ**·
 ποτὲ ἂν λάβω ὡς βέλτιστε· δὲ σ' δέ οὐκ ἂν λάβοις·
 Διογένον· καὶ μανσῶλον· ΔΙΟΓΕΝΗ
 ὡς καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν πρὸτι
 μῶσθαι ἀξίους· **μ**· καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὡς σὺ
 πεῦ· ὅς ἐβασίλευσα κατὰ μὲν ἀπάσας· ἦρξα δέ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris
transuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me
tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
si deiceps & p̄soluere debeā mortuorū noīe. (agit:
tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omit
bā/in pposito p̄siste. verūtn qd nō hēo qnā auferes?
C. At tu nesciebas qd tibi fuerit apportādum? M.
quidē: s; nō habebā. qd igī: nū optuit ea grā (Sciebā
C. solus igī glīaberis, gratis te fuisse (me nō emorī:
gratis o p̄clare. si qdē exhausti sē (trāsuectū: M. haud
pui: necq; eiulauī solus int̄ alios q (tinā & remū arri
C. Nihil hoc ad naulum. oboluz redde (vecti sūt
re te oportet. haud em̄ fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicis: ut
& verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

M. Ne igī sis molestus. C. oñde quid ī pera hēas.
M. Lupinū si velis/ & Hecate comam. C.

Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia
garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
dēs/dictērijsq; īcessēs: unus ptoīde cātillās/plorātib;
illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transue
xeris? Liberum plane, & cui nihil curę sit. hic
est Menippus. C. Atqui si unq; posthac te īcepo?
M. si īcepis alī o p̄clare: denuo qdē nō possis īcipe.

Diogenis. & Mausoli.

DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnib; nobis p
poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
p̄sis. qppe qui īpauī Carię uniuerse. Dñatus sū p̄tea

Λυδῶν ἐνίῳρ, καὶ ἰνέουσ' ἀέ τῖνας ὑπὲρ γαγόμην, καὶ
ἄχρ' μιλήτων ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς ἰωνίας κατασφρό-
μενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοισιν
καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημα-
τα μὲν γεθεὶς ἔχω ἐπὶ κείμενον, ἡλίκοι δὲ ἄλλος νεκρός,
ἀλλ' ὅνδ' ἐδύτωσ' ἐς κάλλος ἐξοσκημένον, ἵππῳ καὶ ἄν-
δρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐκασμένον λίθου τοῦ καλλιῆς.
ὁ γὰρ οὐδὲ νῦν ἐν ἡμετέροις ἄρ' ἔραδίσω· οὐδ' οὐ-
κὼς σοὶ Δικαίῳσ' ἐπὶ τοῦτοισ' μέγα φρονεῖν· Δ· ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ φῆς, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου·
Μ· καὶ δι' ἐπὶ τούτοις· Δ· ἄλλα δὲ καλὴ μαύσολε,
οὔτε ἡ ἰσχυρὸς ἐγὼ σοὶ ἐκείνη, οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γούμ
τῖνα ἐλοιμέθα Δικαστὴν ἐν μορφίᾳ περὶ, οὐκ ἔχω εἰ-
πεῖν, τίνας ἐνεκα τὸ σὸν κρανίον προτίμῳθ' ἂν τοῦ ἐμε-
φαλασθῇ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοί-
ως προφαίνομεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῆρμεθα, καὶ τὰς ῥι-
νας ἀποσσεσιμώμεθα· ὃ δὲ τάφος, καὶ δι' πολυτελεῖς
ἐκείνος λίθοι, Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως ἔτερον ἐπιδείκνυσ-
θαι, καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὥς καὶ τί μέγα
δοκίμομα ἀντιδίσ' ἐστὶ· σὺ δὲ ὡς βέλτιστε, θυγ' ὄρεω, ὅτι
ἀπολαύεις αὐτοῦ· πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον
ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὲρ τῶν κούτων λίθοις πεζόμενος· Μ·
ἀνόντα δὲ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἵσότημος ἔσται μαύ-
σωλος καὶ Διογένης· Δ· οὐκ ἵσότημος δὲ γενναϊότατε,
ὅν γὰρ μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν
ὑπὲρ γῆς ἐν, ὅς ἐνδαμονεῖν ὤκειτο, Διογένης δὲ
καταγελᾷ αὐτοῦ, καὶ τάφον δὲ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσὶ
ἔρει αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibusdā: & insulas quasdā subegl.
Miletū usq; perueni: multis partibus lonię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & ī rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qd maximū est) ī Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō alius qsq; defūctorū: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & homini-
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vī-
deor tibi iniuria ob hęc efferri aīo? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per louē, ob hec inq;. D. S; o formose Mau-
neq; robur adhuc tibi illud/ neq; forma adest. Si igit
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h; qd di-
cat, cuius rei causa tua caluaria pferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī/ nari-
bus sumus simis. Ceterū sepulchru; & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extructos
re-atq; glari erga hospites: tāq; qdā magna (ostēta
structura apd ipos sit. tu v; vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipo. nisi hoc dicas: q; plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igr̄ mihi fuerūt illa oīa: & pis oditōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis oditōis o gñossimē:
īmo Mausolus discruciabī recordatiōe eorū q̄ sunt
in terra: qbo foelicit̄ agere s̄uenit. At cōtra Diogenes
irridebit eū. atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit/ sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατασκευασμένον· ὁ Διογένης δὲ τοῦ μέν σώματος ἐ-
καί τινά τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ ταῦτα
λόγον, δὲ τῶν ὀφίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκὸς ὑψηλότερον ὥς καρῶν ἀνδραποδωδέστατε
τοῦ σοῦ μνημάτος, ἢ ἐν βεβαυ στέρῳ χωρίῳ κατασκευασ-
μένον· Νίρεω· ἢ Θερσίτου· ἢ Μένιππ·
ἰδού δι' ἡ μὲνιππος οὐτος ἰδὲ καί σ' ἰσχυρὸς ἐν μορφῇ
τέρως ἔσιμ· ἔπασθε μὲνιππε, οὐ καλλίω σοι λόγῳ· Μ·
τίνες δὲ ἢ ἔστε πρότερον δῖμαι· χρηὶ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρευσ, καὶ Θερσίτης· Μ· πρότερος ὁ Νίρευσ, καὶ πρό-
τερος οὐμ ὁ Θερσίτης· οὐδέ πω γὰρ τοῦτο δῖλον· Θ· ἐν
μὲν ἡμετέρῳ τ' ἔχω, δ' τί δ' μοι ὅς ἐμι σοι· καὶ οὐδὲν τιλ-
κοῦτον διαφέρεις, ἢ λίγον σ'· ὁ μνηρὸς ἐκείνου· ὁ τί φλός ἐ-
π' ἡμετέρῳ, ἅπαντων ἐν μορφώτατον προσεπέμ· ἀλλ' ὅφο-
ρὸς ἐγώ, καὶ χερνός, οὐδὲν χεῖρων ἐφαάμην τῷ Δικαστῇ·
ὥρα δὲ σοι ὥς μὲνιππε, ὅτι νῦν καὶ ἐν μορφώτερον
ἢ γῆ· Ν· ἔμεγατόν μ' ἀγίλαστας, καὶ κάροπος,
ὅς καλλίστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίου ἦλθον·
Μ· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆρ, ὥς δῖμαι, καλλίστος ἦλθες,
ἀλλὰ τὰ μέν ὅσα ἴμοια, τὸ δὲ κρῆνιον ταύῃ μόνον ἄρα
διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρηνίου, ὅτι εὐδρυπτον τὸ
σόν· ἀλαπαδνόν γὰρ αὐτό, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις· Ν·
καὶ μὴ ἔρουν ὁ μνηρὸς ὁπδοιότ' ἦν ὁπότε συνεστράτευον
τῶν Ἀχαιοῖς· Μ· οὐεῖρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἅ βλε-
πω, καὶ νῦν ἔδειξ', ἐκεῖνα δὲ ὅι
τότε ἴσαίμ· Ν· οὐκ οὐμ ἐγὼ ἐν ταῦτα ἐν μορφώτερος
εἰμι ὥς μὲνιππε· Μ· οὔτε σύ, οὔτε ἄλλος εὐμνηρὸς·
ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἄδ' οὐ, καὶ ὁμοίαι ἅπαντες· Θ· εἰμι

parato, put lubeat. verꝫ Diogēes hoc de suo corpe an
aliqd sepulchrū hēat/mie nouit. neqꝫ em̄ cure ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celliorem o Carum abiectissime,
tuo monumento: ac firmiore in loco substru
ctam. Nirei. ac Therſiteꝫ. NIREVS.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Qui nā sitis, pus puto ingrēdū, nece ē em̄ et hoc scire.
N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u
ter Therſites? nondū em̄ hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: qꝫ similis sum tibi. neqꝫ tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato ꝫtice ego, rariscꝫ capill, nihilo mior visus sū hoc iu
Cōtēplare ꝫo tu o Mēippe, quē nā formosiorē (dice
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeꝫ prognatum.

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt līſia. Verꝫ caluaria tua hoc solum
diūdicari a Therſiteꝫ caluaria poterit: qꝫ mollis est.
at effigiatū certe hoc, idēcorū deniqꝫ viro fuerit. N.
Verūtñ ꝫcōtare Homerū/qlis fuerim cū pugnarem
intꝫ grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego ꝫo quē vi
deo attēdo: qꝫ nūc tibi ꝫsto sunt. Cēterꝫ illa alia, qui
tūc viuebāt norūt. N. I giť nūqd huic formosior ego
sū Menippe? M. Neqꝫ tu/neqꝫ alius formosus hic.
ēqꝫitas em̄ apud inferos est: pareſqꝫ sūt oēs. T. Mihi

μὲν καὶ τοῦτο ἰκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΩΝ καὶ ΧΕΪΡΩΝΟΣ·

ΜΕΝΙΠΡΟΣ·

ἤκουσα ὡς χείρων, ὥς θεός ὦρ, ἐπιθυμίσαις ἀποθανόντι
κ· ὁλῶν ταύτ' ἤκουσας ὡς μένιππε, ἢ τέθνηκα, ὥς ὄρα·
ἀθάνατος εἶναι δῖν' ἀμεινον· μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἔσχερ ἀνθρώπων τοῖς πολλοῖς χρημάτων; κ· ἐρῶ πρός
σε ὅνκ ἀσίνετον ὄντα· ὅνκ ἢ ἔτι ἡδύ ἀπολαύειν τῆς ἀθά·
νασίας· μ· ὅνκ ἡδύ ἢ ἠρζῶντα ὄρα τὸ φῶς; κ·
ὅνκ ὡς μένιππε, τὸ γὰρ ἡδύ ἔγωγε ποιήσω τί καὶ ὅνκ
ἀπλούμ ἢ γούμαι εἶναι· ἐγὼ δέ ῥω, αἰ καὶ ἀπολαύω
τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἰ ὥραι δέ δι' αὐταί,
ἢ τὰ γινώμενα ἅπαντα ἐξ ἧς ἕκαστον ὡς περ ἀπολαύει·
τα θά τερον θατέρω, ἐνεπλίσθη γούρ αὐτῶν· ὅν γὰρ ἐν τῷ
αὐτῷ αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖ μὲν ὅλως τὸ τρεπνόν ἢ·
μ· εὐ λέγεις ὡς χείρων· τὰ ἐν ἄδου δέ πῶς φέρεται;·
ἀφ' οὗ προελάμενος ἀντὰ ἡκεις· κ· ὅνκ ἀντ' ὡς ὡς μέ·
νιππε· ἢ γὰρ ἰσοτιμία πάντ' ἀμωστικόν, καὶ τὸ πρῶγμα
ὅνδ' ἐν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ ἐν σκότῳ· ἀλλ' ὅστε
ὅνδ' εὐ δὲ ἢ ὡς περ ἄνω, ὅτε πεινῆς δέ, ἀλλὰ ὅνκ πῖ,
δρείς τούτων ἀπάντων ἐσμέμ· μ· ὄρα ὡς χείρων, μὴ
περὶ πίπῃς σε αὐτῷ, καὶ ἐσ τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περὶς·
κ· πῶς τοῦτο φῆς; μ· ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοι·
ον, αἰ καὶ τὰ αὐτὸν ἐγένετό σοι, προσκορὲς καὶ ἐν ταῦθα
ὅμοιοι ὄντα, πρόσκορ' ὁμοίως, ἀμ γένοιτο καὶ δαίσει με·
ταβολήν γε ζητεῖν τίνα· ἢ ἐν τεύθεν ἐς ἄλλοι βίον, ὅπερ ὄρ·
μαι ἀθάνατον· κ· τί ὅνκ ἀμ πᾶσι τίς ὡς μένιππε;·
μ· ὅπερ δῖμαι, ἢ φασί, συνεδόν ὄντα, ἀρέσκουσιν καὶ ἀγα·
πᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μὴ ἐν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ οἰεσθαι·
τῷ θεῷ δόξα·

quidem & hoc sat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**

Audiui o Chirō, cū eēs deus / desyderasse tñ te mortē.

C. Vera sē q̄ audiuiſti Men, mortuusq; sū / ut vides :

cū imortalē eē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis

tenebat, horrendē vulgo rei? C, Dicam ad

te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor

talitate. M, Infucūdū erat te viueſ / lucēq; itueri? C,

Nō hoc Menippe: s; iucundū ego quod variū / & nō

ſimplex arbitror exiſtere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs

ī ſdem ſole, luce, cibo, cūq; horē redirent eēdem:

& reliq; oīm quē cōtingūt foris q̄dlib; , veluti conſe

quēs recipio q̄dā ordie ſuccederet, ſatiabar ill. nō em

īpo q̄d ppetuo ē tenore / s; ī pmutādo oīno de (ī hoc

M, Probe dicis Chirō: s; illa q̄ apd' iſeros (lectatio.

cū ad hēc tāq; potiora te otuleris. C, (agūt quō fers?

ſiqdē exilitas admodū ē pplare qdā. (n̄ ī ſuauit Me,

nihil plane h; qd inſit: ī luce q; agat / (& hoc rei ē:

necq; ſitire / uti apd' ſupos / necq; (aut ī tenebris. ptea

gētes har; rer; oī; ſūus. (eſurire nob; necē ē: s; mīe es

īuoluas teip; : et eodē tibi ſ; mo ſci. (M, vide Ch, ne

D, q̄re iſtuc ais? M, qm̄ ſi ea q̄ ī vita ſē / ſimili (dat.

a ſp et eodē tenore fuerit tibi: ſcelles pari rōne q̄ hic ſē

ſūa oīa: ac ſatiaberis exque: ſiatq; necelle eſt / com

mutatio in aliā q̄ndā vitā. verē ut hīc ī aliā migres / ex

iſtimo īpoſſibile C, qd igr̄ faciendū eſt Menippe?

M, uti puto: & vulgo p̄dicāt: ſapiēs cū ſis / boni cōſule:

lige pntia; nihilq; in ill' intolerabile arbitreris. (ac dīo

Deo gloria,

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall

Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere / vo-
culis græcis, examussim e regione adijcere latinas: ut
fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab initio a nobis in pau-
cis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: vide-
or mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba
largitur, quo ijs significes quid velis. quū non admo-
dum sit opus, celare quid animo gestias. Quis em̃
id non exque efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē lati-
ne audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum. ratus: si latinis pusillum
quoddam verbum adijcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inuerso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis
es, qui delicatissimas hæc nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q̃ si secus agam / a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id insit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus

Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatē leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti / vix vacauit crassiore Miner-
ua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do-

ctiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid-
dam *ἀκουσόν καὶ ἀπὸ δόρυ* cantillantem, ipsi magistri ar-
tis egregie cantando vincant. Iucundius enim mihi fue-
rit: Musicam eximiam audire; &
Stridenti miserum stipula disperdere carmen:
Vale ex Viridario s, Ioannis Argen.

Othomari Nachtgall Distichon:

LVCIANVS.

Me lege, Graius eris, nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoïem,
qui hæc legere dedignabitur:

Tetrastichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones.

Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.

Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.

Et reliquum vitæ, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis .

a Colūna. i. versu. 9. lege τι μελῆ. In ea. v. 20. l. ὑπολοι-
 πωμ. c. 2. v. 14. l. κρόνον. v. 10. l. τίνα. c. 3. v. 12. l. μάτην. b c. 2.
 v. 12. l. τοῦτος. c. 3. v. 7. l. προσέχουσ. v. 12. l. ἀφελος. c. 2v. 5. l.
 δεῦν. v. 9. l. ἐπιτέρ. ver. pen. σπιυῖρεαι. c. col. v. 5. l. ἄσσο
 λαμβάνουσ. v. 8. l. ὄρεσ. c. 2. v. 12. l. κτῆμα. ver. 22. σύμμοσιον.
 c. 3v. ul. l. ἵκονσας. c. 2. v. 2. l. δνκ. v. 6. l. πῦρ. v. 15. ἄχρη. v. 19. l.
 μισθόν. d c. 3. v. 22. ubi legis ὅν δεῖ ἀνσῆνον, adde γυναικ.
 e c. 1. v. 12. l. ἐνίστε. v. 25. l. ταῖνον. v. 27. l. συναβόντας. c. 2.
 v. pen. l. ἐγκαύματα. v. ulf. l. διεφθαρμένους. c. 3. v. 23. l. κἀγώ.
 c. 2. v. 6. l. ἡδύσων. v. 10. l. ἄχθον. v. 12. l. καὶ pro καί. v. 15. l. ἐκεί
 νος. v. 19. l. συγκαθεύδουσ. v. 22. l. κοιμᾶσθαι. v. 25. l. τὸν p τοῦ.
 f c. 1. v. 6. l. χαλκῆος. v. 10. l. συναψέσθαι. v. 15. l. πᾶσαι. v.
 19. l. ἀντῶν. v. 26. ubi legis ἐξαπατᾶ, adde τοὺς. v. 28. l. αὐτῶν
 ὄνον. c. 2. v. 5. l. ὄντω. v. 20. l. ὄνομαι. v. pē. l. ἔδωκεν. c. 3. v. 5.
 l. ἐγγένητο. v. 21. l. ἐπαίνεσμαι. c. 2. v. 7. l. τοῖς μίσαντα. ibi. l.
 ἀχμάθων. v. 11. l. ἐτιμωρήσατο. v. 19. l. ὄλωσ. v. 25. l. γένοιτ.
 g c. 1. v. 19. l. μορμολύττεται. c. 2. ver. 16. l. ἀπάσας. v. se. l.
 πάντως. c. 3. v. 12. l. ἀγαμός. h c. 1. v. 7. l. σύριγγα. v. se. l. δε-
 ον. v. 16. l. καλλιον. c. 2. v. 21. l. καλῶς. v. pē. l. ὄντως. c. 3. v. 22.
 l. καλῶν. c. 2. v. se. l. παρῆναι. v. 16. l. ἀπολυτοῦσα. i c. 2. v. 1.
 l. ἀντῶν. v. 12. l. ἀνελευσία. c. 3. v. 15. l. ἔλαθον. v. 23. l. καὶ p τόμ
 c. 2. v. 2. l. συνρίζω. v. 2. ubi legis ἀντῶ, adde τοῦ, ver. 16. l. αἱ
 τοῦντι. k c. 1. v. 1. l. διάφοροι. c. 2. v. 6. l. πάντων. v. 12. ubi les
 gis καί, add', τοι. v. se. l. ἐισίν. c. 3. v. 8. l. λείττωον. v. 12. l. κῆρις
 et in eo. l. βραχτισ. v. añpen. l. κίνδυνος. c. 2. v. añpē. l. ἀλά-
 l c. 3. v. 2. l. ἐίπε. v. 9. l. ὄτω. c. 2. v. 3. l. γένος. v. 19. l. ἐπίφθορος.
 c. 3. v. 2. l. κρανίον. c. 2. ver. 25. l. ἐντελάμενος. ver. se. l. μανθάνω.
 m. v. 2. l. ἡνικασέ με. v. 20. l. ὄν. v. 26. ubi legis ὄνισα τῇν, ad

de πηγήρ. c. 2. v. 1. l. αυραλουσαισ. c. 3. v. 5. απ' ιδωρ. v. 1. l. e. le. αντορ
v. 16. l. l. τω. n c. 1. v. 18. l. ze'φυρε. c. 2. v. 9. l. αντι. c. 3. v. 10. l. φι
λομυσιασ. o c. 2. v. 5. l. ναυτασ. v. 1. l. e. l. απολογο. c. 3. v. 23. l. κη
τοσ. v. 26. l. l. ο κηφεισ. p c. 3. v. 17. l. ανεληθισ. σον γαρ. v. 22. l. e.
h'κειρ. c. 2. v. 13. l. τειλωμαί. q c. 1. v. 1. l. προσωπον. v. 6. l. αχθο
μενοι. v. 8. l. ισστιμιαρ. v. 23. l. καθαριματα. c. 2. v. 17. l. e. παδο'με
νορ. c. 3. v. 10. l. σναμφο'τερορ. v. 22. l. e. θερα'πεινορ. c. 2. v. 12. l. e. υπε
ταρ. v. 23. l. e. πεκνορ. & l. e. l. θερα'πειαρ. r c. 1. v. 1. l. γράτε. & e. o.
αφω. v. 23. l. προσήγετο. c. 2. v. 22. l. πύσα. c. 3. v. 3. l. στρατηκισάτω.
c. 2. v. 5. l. e. ρμωρ. v. 10. ubi legis παρρησίαρ, adde ενλευθερίαν
v. 12. l. e. σ. δε'τό. v. 16. l. τρυφήσ. s c. 2. v. 2. l. e. νίκησε. v. 10. l.
σώλω. & l. e. l. e. μαυτόν. v. 18. l. διαδ'ματι. v. 21. l. e. γεννητόρ. c. 3.
v. 2. l. e. στρατηγόσ. & l. e. l. e. αχηρ. v. 19. l. e. νιαπαφρηκήτσ. v. 22. l.
e. μιννάμω. c. 2. v. 26. παρ'α'οζορ. t c. 2. v. 5. l. e. πατ'ρα. v. 7. l.
τροφήται. v. 12. l. e. λαυτύλιορ. v. 23. l. e. ω'ω. c. 3. v. 2. l. e. εν ναι'σχο. v.
10. βέβαια. c. 2. v. 21. l. e. τραγματοσ. v. 25. νεκρούσ. u c. 2. v.
6. ubi legis κατέκν'την adde ει'τω. c. 3, v. 7, l. e. l. e. v. 21. δε
πόθε. e supfluit, v. 1. l. e. l. e. αντ'ω. v. 1. l. e. l. e. sic distiguas, σε λάβω
ποτέ. m. c. 3, v. 13, l. e. l. e. ισχύσ. v. 22, l. e. l. e. υπο'πνικαύτω. v. 26, l. e. l. e.
το. c. 2, v. 15, l. e. l. e. l. e. δ'ωδ. v. 17, l. e. l. e. λγλαίασ. v. 20, l. e. l. e. δ'μοα. & ibid'
ταύτη. v. 23, l. e. l. e. l. e. οπδιοσ. & l. e. l. e. τδισ. & l. e. l. e. e. χεις. v. ul. l. e. l. e. μοί.